

ZMIANA NR 2 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY NOWA SŁUPIA

CZĘŚĆ TEKSTOWA

Cz. I- Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego.

Cz. II- Kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Tracą moc zapisy zmiany nr 1 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia, uchwalonego uchwałą Nr XXI/26/16 Rady Gminy w Nowej Słupi z dnia 21 marca 2016 r., odnoszące się do obszaru objętego liniami rozgraniczającymi, tożsamymi z zakresem opracowanej zmiany Nr 2.

tekst zmiany Nr 2 zapisano pochyłą czcionką Arial, kursywa 10, kolorem fioletowym oraz oznaczono symbolem [2].

Ilekcroć w części tekstowej użyto pojęcia „zmiana studium”, należy przez to rozumieć zmianę Nr 2 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia, uchwalonego uchwałą Nr LI/50/18 Rady Gminy w Nowej Słupi z dnia 30 maja 2018r. obejmującą obszar w granicach terenu górniczego „Skała II C”, ustanowionego w koncesji Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWŚ-V.7422.50.2016 z dnia 04.01.2017 r., w części znajdującej się w granicach administracyjnych gminy Nowa Słupia.

Treść:

WPROWADZENIE	str. 4
CZĘŚĆ I. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	
1. Położenie i powiązania z otoczeniem	str. 7
2. Charakterystyka obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego gminy	str. 7
3. Ustalenia planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego	str. 10
4. Ustalenia planu ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich	str. 16
5. Rekomendacje dla studium z prac nad strategią zrównoważonego rozwoju gminy	str. 19
6. Rekomendacje dla studium z prac nad strategią rozwoju woj. świętokrzyskiego	str. 20
7. Uwarunkowania ochrony środowiska przyrodniczego	
7.1. Geologia i geomorfologia	str. 23
7.2. Klimat	str. 24
7.3. Zasoby wodne	str. 25
7.4. Gleby	str. 25
7.5. Lasy	str. 26
7.6. Ochrona przyrody i krajobrazu	str. 27
8. Uwarunkowania ochrony środowiska kulturowego oraz charakterystyka układu osadniczego gminy	
8.1. Charakterystyka zespołów zabytkowych	str. 29
8.2. Charakterystyka układu osadniczego	str. 32
9. Uwarunkowania demograficzno-społeczne oraz warunków życia mieszkańców	str. 35
10. Uwarunkowania związane z rozwojem struktury produkcyjno-usługowej	
10.1. Uwarunkowania dla rozwoju rolnictwa i leśnictwa	str. 36
10.2. Uwarunkowania rozwoju produkcji i usług	str. 37
[2] Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin,	
[2] Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	
10.3. Uwarunkowania rozwoju rekreacji i turystyki	str. 40
11. Uwarunkowania modernizacji i rozbudowy układu komunikacji	str. 40
12. Uwarunkowania modernizacji i rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej	str. 41
13. Synteza uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego – identyfikacja głównych problemów rozwoju gminy	str. 43
[2] Wpływ uwarunkowań na ustalenia kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego zmianą studium	
CZĘŚĆ II. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	
1. Cele rozwoju przestrzennego	str. 45
2. Kierunki ochrony środowiska przyrodniczego	str. 45
3. Kierunki ochrony środowiska kulturowego	str. 48
4. Kierunki rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej	
4.1. Kierunki rozwoju przestrzennego gminy	str. 49
4.2. Kierunki rozwoju zabudowy zagrodowej, mieszkalnej i usługowej	str. 50
4.3. Kierunki rozwoju produkcji rolnej i leśnej	str. 51
4.4. Kierunki rozwoju produkcji i usług	str. 52
[2] Kierunki rozwoju przemysłu wydobywczego	
4.5. Kierunki rozwoju rekreacji i turystyki	str. 52
5. Kierunki modernizacji i rozbudowy układu komunikacji	str. 53
6. Kierunki modernizacji i rozbudowy układu urządzeń infrastruktury technicznej	str. 53
7. Instrumenty wdrażania ustaleń studium	str. 54
8. Zestawienie obszarów objętych obowiązkiem opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	str. 55
[2] Obszary wymagające rekultywacji	
9. Wnioski do strategii rozwoju i planu przestrzennego woj. świętokrzyskiego oraz strategii	

rozwoju powiatu kieleckiego str. 56

[2] Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań,

[2] Synteza ustaleń, odnosząca się do obszaru objętego zmianą studium;

CZĘŚĆ III. DOKUMENTACJA FORMALNO-PRAWNA

1. Uchwała o podjęciu prac nad studium	str. 61
2. Omówienie wniosków do studium	str. 61
3. Omówienie opinii i sposobu ich uwzględnienia	str. 62
4. Zestawienie materiałów wyjściowych	str. 62
5. Uchwała w sprawie uchwalenia studium	str. 63

[2] WYKAZ DOKUMENTÓW FORMALNO – PRAWNYCH

dokumentujących wykonanie czynności, o których mowa w art. 11 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy sporządzaniu zmiany studium, zawarto w odrębnej teczce.

CZĘŚĆ IV. RYSUNKI STUDIUM

- Rys. 1 Struktura funkcjonalno-przestrzenna – stan istniejący, skala 1:10000
- Rys. 2 Uwarunkowania i kierunki ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz rozwoju osadnictwa, skala 1:10000
- Rys. 3 Uwarunkowania i kierunki modernizacji i rozbudowy układu komunikacji oraz infrastruktury technicznej, skala 1:10000

[2] RYSUNEK ZMIANY NR 2 „STUDIUM”

- Rys. 2 *Uwarunkowania i kierunki ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz rozwoju osadnictwa, skala 1:10000 mający ujednoliczoną formę, z wyróżnieniem uwarunkowań i kierunków, projektowanej zmiany Nr 2.*

WPROWADZENIE

1. Długofalowe planowanie rozwoju ma szczególne znaczenie dla ukierunkowania bieżącej działalności samorządów gminnych. Wspólnym mianownikiem dla rozwiązywania problemów społecznych i gospodarczych w tej sferze są problemy właściwego wykorzystania zasobów przestrzeni miast i gmin. Rozwój równoważący sfery środowiskową, społeczną i gospodarczą, odbywający się bez degradacji środowiska, to jedyny możliwy i najbardziej obiecujący kierunek wspólnych działań. Takie podejście ma szczególne znaczenie na terenie gminy Nowa Słupia, która położona jest w obrębie Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz w obszarze Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego z ich otulinami. Kierunek przemian nie prowadzący do krótkotrwałego dobrobytu kosztem degradacji środowiska, przyjazny środowisku i ludziom spełnia rozwój zrównoważony, zwykle określany słowem ekorozwój.

2. Ukierunkowaniu rozwoju przestrzennego oraz społeczno-gospodarczego gm. Nowa Słupia służyć będą dwa dokumenty:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, określające cele i zadania, służące uzyskaniu ładu przestrzennego i jego integracji z priorytetami ekologicznym, społecznym i gospodarczym zrównoważonego rozwoju,
- strategia zrównoważonego rozwoju gminy, określająca zasady, cele i zadania ładu gospodarczego i społecznego z zachowaniem równowagi przyrodniczej i przy poszanowaniu istniejących zasobów (opracowana przez UNDP / Umbrella Project).

Dokumenty te składają się na gminny program ekorozwoju i stanowią podstawowe elementy gminnego planowania strategicznego, wypracowane z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym dokumentem planistycznym, służącym określeniu polityki przestrzennej gminy i stanowiącym jedyny dokument planistyczny sporządzony dla jej obszaru na podstawie przepisów ustawy z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym. Studium zawiera syntetyczny zestaw podstawowych informacji na temat stanu środowiska przyrodniczego i kulturowego, stanu zagospodarowania przestrzennego gminy a także funkcjonowania jej systemów komunikacyjnych i uzbrojenia technicznego. Uwzględnia się w nim uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu i dotyczące:

- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych,
- stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, kulturowego, w tym stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- prawa własności gruntów,
- jakości życia mieszkańców,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- uwarunkowań, celów i kierunków polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa.

Zgromadzony w studium zasób informacji może być wykorzystywany nie tylko dla prowadzenia polityki przestrzennej, ale także dla sporządzania programów gospodarczych i inwestycyjnych, promocji gminy oraz opracowania ofert inwestycyjnych dla potencjalnych inwestorów, którzy zechcą uczestniczyć w rozwoju gospodarczym gminy.

4. Studium jest podstawą do sporządzania projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia studium są wprowadzone do obiegu prawnego poprzez w/w plany a zarząd gminy każdorazowo bada spójność projektu planu z polityką przestrzenną gminy określoną w studium. Studium nie jest przepisem gminnym powszechnie obowiązującym i nie stanowi podstawy do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

5. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia opracowane zostało w Jeleniogórskim Biurze Planowania i Projektowania na podstawie umowy z dnia 18 maja 1999 r., zawartej pomiędzy Zarządem Gminy, Związkiem Gmin Świętokrzyskich i Biurem. Powstało ono jako jedno z pięciu opracowań, realizowanych pod egidą Związku dla zespołu gmin Bodzentyn, Łagów, Masłów, Nowa Słupia i Waśniów. Opracowania te wykonano wg ujednoczonych zasad metodologicznych i w zbliżonym układzie. Prace nad sporządzeniem studium dla gm. Nowa Słupia przeprowadzone zostały przy wykorzystaniu dostępnych materiałów i dokumentacji, a także wykonanej wcześniej „Diagnozy stanu gminy”. Studium składa się z następujących części:

- uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego,
- kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- części graficznej,
- dokumentacji formalno-prawnej.

W kwietniu i maju 2000 r. studium zostało przedstawione do zaopiniowania i poddane konsultacjom z władzami samorządowymi gminy oraz uzupełnione o wynikające z tej fazy prac uwagi jednostek opiniujących i konsultujących.

[2]. Zmiana nr 2 „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia” opracowana została przez PRACOWNIĘ ARCHITEKTURA.KRAJOBRAZ mgr inż. arch. Krajobrazu, inż., arch. Paula Zdybiowska-Piec, na podstawie umowy Nr/..... z dnia2019 r.

Zakres zmiany i założenia metodyczne

O zakresie zmiany Nr 2, obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia”, uchwalonego Uchwałą Nr V/29/00 Rady Gminy w Nowej Słupi z dnia 22 sierpnia 2000 r. i zmienionego Uchwałą Nr XXI/26/16 z dnia 21 marca 2016 r., przesądziła Rada Gminy w Nowej Słupi Uchwałą Nr LI/50/18 z dnia 30 maja 2018 r.

Zgodnie z postanowieniami ww. Uchwały zmiana studium polega na uwzględnieniu w jego ustaleniach uwarunkowań wynikających z:

- występowania udokumentowanego w kategorii C1 złoża dolomitów dewońskich „Skała I”, uwzględniającego dodatek Nr 2 do dokumentacji geologicznej, zatwierdzonego decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego OWS-V.7427.27.2018 dnia 17.12.2018 r.;
- występowania obszaru i terenu górniczego „Skała IIC”, utworzonego decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWS.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r.

Zmiana studium stanowi dopełnienie obowiązków ustawowych, wynikających z postanowień art. 10 ust. 1 pkt. i 11 i 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 ze zm.), jak też art. 95 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161), stanowiących, że istnieje obowiązek uwzględnienia w ustaleniach „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” udokumentowanych złóż i kopalni oraz terenów górniczych wyznaczonych na mocy odrębnych przepisów. Na obszarze gminy Nowa Słupia dotyczy to udokumentowanego złoża dolomitów dewońskich „Skała I”.

Zmiana studium została dokonana w trybie i zakresie wynikającym z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) określonym w postanowieniach zawartych w art. 10 ust. 1 i 2, jak też Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. nr 118 z dnia 26 maja 2004 r.). Z postanowień określonych w § 8 ww. rozporządzenia wynika jednoznacznie, że „projekt zmiany studium”, polegającej na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 ww. ustawy, winien mieć ujednoczoną formę rysunku i tekstu, stanowiących załączniki do uchwały o jego uchwaleniu, z wyróżnieniem projektowanej zmiany.

Przedmiotowa zmiana, polegająca na wyznaczeniu granic udokumentowanego złoża i terenu górniczego ma więc charakter jednostkowej zmiany studium i obejmuje część zakresu określonego w pkt 11 i 12 art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dotyczącego „występowania udokumentowanych złóż kopalni i występowania terenów górniczych na podstawie przepisów odrębnych”

„Struktura funkcjonalno-przestrzenna – stan istniejący, skala 1:10000” określona w rys. nr 2 „Studium” objętego zmianą oraz „Uwarunkowania i kierunki modernizacji i rozbudowy układu komunikacji oraz infrastruktury technicznej, skala 1:10000”, określone w rysunku nr 3 są nadal aktualne.

Integralną częścią uchwały Rady Gminy Nowa Słupia w sprawie uchwalenia zmiany nr 2 „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia” jest:

- w zakresie odnoszącym się do obszaru objętych jego zmianą.

Załącznik nr 1, który stanowi niniejsza CZĘŚĆ TEKSTOWA – określająca:

- uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego, mające ujednoczoną formę z wyróżnieniem projektowanej zmiany Nr 2, w zakresie dostosowanym do wymogów art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- wpływ uwarunkowań na ustalenia kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego zmianą nr 2,
- uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań,
- syntezę ustaleń projektu studium, odnoszącą się do obszaru objętego zmianą.

Załącznik nr 2, CZĘŚĆ GRAFICZNA, którą jest rysunek:

- Uwarunkowań i kierunków ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz rozwoju osadnictwa w skali 1:10000, mający ujednoczoną formę, z wyróżnieniem uwarunkowań i kierunków, projektowanej zmiany Nr 2.

Załącznik nr 3, ROZSTRZYGNĘCIE O SPOSOBIE ROZPATRZENIA UWAG WNIESIONYCH W WYNIKU WYŁOŻENIA ZMIANY STUDIUM, DO WGLĄDU PUBLICZNEGO.

Zmianę studium uzupełniają odrębne opracowania, stanowiące materiały planistyczne niepodlegające uchwaleniu tj.

- 1) Ekofizjografia podstawowa sporządzona dla potrzeb zmiany studium przez „GEOMAN” Usługi GEOLOGICZNE mgr inż. RYSZARD KNAPCZYK 25-326 Kielce, ul. Leszczyńska 68/15 zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z dn. 23.09.2002 r., Nr 155, poz.1298). Celem jej jest dostarczenie informacji umożliwiających w jak największym stopniu dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania obszaru objętego zmianą Nr 2 do szeroko rozumianych uwarunkowań przyrodniczych i sporządzenia prognozy oddziaływania ustaleń zmiany nr 2 na środowisko.
- 2) Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń zmiany studium, sporządzona zgodnie z wymogami art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081), obejmująca zakres i stopień szczegółowości uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach w piśmie WPN-II.411.1.114.2019.MK z dnia 16.05.2019 r. i z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Kielcach, w piśmie SE.V-4411/3/19 z dnia 07.06.2019 r..
- 3) Pisemne uzasadnienie, o którym mowa w art. 42 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski, zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.
- 4) Pisemne podsumowanie, o którym mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - zawierające uzasadnienie wyboru przyjętego „Studium” w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko;
 - opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kielcach;
 - zgłoszone uwagi i wnioski;
 - wyniki postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone;
 - propozycje dotyczące metod i częstotliwości prowadzenia monitoringu skutków realizacji postanowień zmiany studium.

Przy opracowaniu zmiany studium uwzględniono tok postępowania określony w art. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak też ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zakres wykonanych czynności formalno-prawnych związanych z procedurą sporządzania zmiany studium został wykazany w dokumentacji prac planistycznych. Przy zapisywaniu ustaleń części tekstowej i graficznej zmiany studium uwzględniono standardy określone w § 4, 5, 6 i 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Projekt zmiany studium został zaopiniowany i uzgodniony przez Jednostki wymienione w wykazie opinii i uzgodnień, znajdujących się w dokumentacji planistycznej pod poz. **Wyłożenie projektu zmiany studium do publicznego wglądu odbyło się w dniach od2019 r do..... 2019 r., zaś dyskusja publiczna w dniu2019 r.**

1. POŁOŻENIE I POWIĄZANIA Z OTOCZENIEM

1. Gmina Nowa Słupia położona jest w północnej części województwa świętokrzyskiego i we wschodniej części ziemskiego powiatu kieleckiego. W jej obszarze znajduje się wschodnia część Świętokrzyskiego Parku Narodowego, wraz ze szczytem Łysej Góry i położonymi na niej Muzeum Przyrodniczo-Leśnym oraz zabytkowym klasztorem z relikwiami Świętego Krzyża. W obszarze gminy położona jest również znaczna część Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego. Charakterystyczny dla gminy krajobraz tworzą pasma Łysogór z dominantą Łysej Góry (Świętego Krzyża) oraz Jeleniowskiego (ze Szczytniakiem) Od zachodu gmina Nowa Słupia graniczy z gminami Bieliny i Bodzentyn, od północy z gminą Pawłów, od wschodu z gminą Waśniów, od południa z gminą Łągów). Powierzchnia gminy zajmuje 8.600 ha, tworzy ją 20 sołectw. Jej wiodącą funkcją jest rolnictwo, zaś funkcją uzupełniającą jest turystyka.

2. Przez tereny gminy przechodzą dwie ważne drogi o znaczeniu ponadlokalnym Kielce - Ostrowiec Świętokrzyski - Łągów – Starachowice oraz Nowa Słupia – Bodzentyn – Suchedniów, na skrzyżowaniu których leży ośrodek gminny - wieś Nowa Słupia. Ważniejsze ośrodki miejskie znajdujące się w pobliżu to oddalone od Nowej Słupi o: ok. 40 km. Kielce, ok. 30 km. Starachowice i ok. 50 km. Skarżysko-Kamienna.

[2] *Obszar objęty zmianą studium położony jest w południowo- wschodniej części obszaru Gminy Nowa Słupia i graniczy z Gminą Waśniów. Przez przedmiotowy obszar nie przebiegają drogi o znaczeniu ponadlokalnym. Istniejąca droga gminna nr 002365T posiada połączenie z drogą powiatową Nr 0646T.*

2. CHARAKTERYSTYKA OBOWIĄZUJĄCEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

1. Zasady polityki przestrzennej prowadzonej na obszarze gminy określa miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego, opracowany przez Biuro Planowania Przestrzennego – Przedsiębiorstwo Państwowe z Kielc pod kierunkiem mgr inż. arch. Anny Remi-Krawczyk uchwalony uchwałą nr III/18/91 z dnia 20 marca 1991 r. Rady Gminy w Nowej Słupi. Plan ten zastąpił opracowany wcześniej i zatwierdzony Uchwałą nr II/59/81 z 29 czerwca 1981 r. Gminnej Rady Narodowej w Nowej Słupi plan zagospodarowania przestrzennego gminy, którego autorem był arch. Henryk Stawicki. Dla kształtowania polityki przestrzennej gminy przyjęte zostały w planie z 1991 r. m. in. następujące zasady:

- dostosowania polityki i gospodarki przestrzennej do wymogów ochrony środowiska naturalnego , ze szczególnym uwzględnieniem zasad ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego,
- rozwoju produkcji rolniczej jako wiodącej funkcji gminy przy optymalnym wykorzystaniu warunków przyrodniczych oraz podporządkowaniu się ograniczeniom obowiązującym na obszarach chronionych,
- koncentracji usług dla rolnictwa o zasięgu gminnym w Rudkach i Nowej Słupi oraz ich obiektów filialnych w Starej Słupi, Dębnie i Włochach,

- koncentracji usług dla ludności oraz obsługi ruchu turystycznego w Nowej Słupi,
 - rozwijania turystyki, która w okresie perspektywicznym winna stać się funkcją równorzędną z rolnictwem,
 - koncentrowania obiektów i urządzeń obsługi ruchu turystycznego w Nowej Słupi a w perspektywie w Jeleniowie, Trzciance, Wólce Milanowskiej i Paprocicach,
 - koncentracji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejscowościach Serwis-Rudki i Sosnówka,
 - koncentracji zabudowy jednorodzinnej i pensjonatowej w miejscowości Nowa Słupia,
 - rozwoju funkcji letniskowej we wsiach takich jak: Jeleniów, Wólka Milanowska, Stara Słupia, Paprocice, Pokrzywianka, Włochy, Skała,
 - wprowadzania budynków o architekturze dostosowanej do regionu świętokrzyskiego i otaczającego krajobrazu (obiektów mieszkalnych, gospodarczych, usługowych),
 - zrealizowania pełnego systemu infrastruktury, w skład której wchodzi:
 - podstawowy układ komunikacyjny oraz trasy przelotowe,
 - sieci wodociągowe,
 - kanalizacja sanitarna i burzowa oraz oczyszczalnia ścieków dla Nowej Słupi,
 - racjonalnego wykorzystanie istniejącej bazy przemysłu jako funkcji uzupełniającej.
2. Zasady ochrony i kształtowania środowiska ustalone w planie obejmują:
- uwzględnianie ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego Świętokrzyskiego Parku Narodowego, w szczególności:
 - zakazu wznoszenia obiektów kubaturowych i prowadzenia wadliwej melioracji w bezpośredniej strefie ochrony Parku w paśmie 150-200 m,
 - przestrzegania zasady wznoszenia budynków o architekturze dostosowanej do tradycji regionu świętokrzyskiego i otaczającego krajobrazu,
 - zakazu budowy ferm bezściółkowych oraz przekraczania dla ferm ściółkowych obsady 30 sztuk dla ferm bydłych i 50 sztuk dla trzody chlewnej i owiec,
 - ścisłej ochrony obszarów leśnych Parku i poruszania się tylko po wyznaczonych szlakach turystycznych,
 - przestrzegania warunków wynikających z ustanowienia Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich,
 - wymóg uzgadniania każdorazowo wszelkiej działalności zmierzającej do zmiany stanu istniejącego w otoczeniu pomników i rezerwatów przyrody z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody,
 - bezwzględną ochronę obszarów leśnych zaliczanych do lasów ochronnych a także lasów na obszarach źródliskowych i podlegających erozji,
 - nakaz ustanawiania stref ochronnych wokół obiektów powodujących zagrożenie lub uciążliwość dla otoczenia oraz zagospodarowania tych stref zgodnie z projektem.
3. Dla mieszkalnictwa plan zakłada:
- podniesienie stanu technicznego budynków,
 - poprawę podstawowych wskaźników charakteryzujących warunki mieszkaniowe,
 - koncentrację budownictwa wielorodzinnego w Rudkach oraz wyznaczonych terenach Nowej Słupi.
4. Dla rozwoju usług plan zakłada:
- utrzymanie istniejących obiektów oświatowych,
 - wykorzystanie istniejących ośrodków zdrowia w Nowej Słupi i Rudkach oraz filialnego ośrodka zdrowia w Dębnie z zapewnieniem opieki specjalistycznej w Kielcach,
 - budowę sklepu w Baszowicach oraz uruchomienie punktów handlowych na terenach koncentracji nowej zabudowy mieszkaniowej w Nowej Słupi i Rudkach,
 - powstanie zakładów naprawy sprzętu gospodarstwa domowego i innych w Nowej Słupi i ewentualnie w Rudkach,
 - utrzymania funkcjonowania Zakładowego Domu Kultury w Rudkach oraz świetlic i klubów w Nowej Słupi, Jeziorku, Starej Słupi i Rudkach,

- utrzymanie biblioteki w Nowej Słupi, 2 filii w Starej Słupi i Dębnie oraz 16 punktów bibliotecznych,
 - utrzymanie 3 muzeów (Starożytnego Hutnictwa w Nowej Słupi, Muzeum Przyrodniczo - Leśnego na Św. Krzyżu i zabytkowego zespołu klasztoru benedyktynów na Św. Krzyżu).
5. Dla rozwoju rolnictwa plan zakłada:
- dominację gospodarki zbożowo-paszowej oraz w jej uzupełnieniu prowadzenie upraw jagodowych,
 - aktywizację produkcji zwierzęcej, chowu bydła (szczególnie krów mlecznych) oraz chowu trzody chlewnej a jako kierunku uzupełniającego - owczarstwa,
 - dominację sektora prywatnego w strukturze agrarnej,
 - utrzymanie rezerw terenów dla obiektów obsługi rolnictwa i ludności z gospodarstw dwuzawodowych,
 - rezerwy terenu dla obiektów przetwórstwa rolnego owoców i ewentualnie małego zakładu chłodniczego oraz lokalnej ubojni.
6. Dla rozwoju turystyki sportu i rekreacji plan zakłada:
- tworzenie stacji turystycznych, zwłaszcza prywatnych, campingów, schronisk młodzieżowych i kwater prywatnych we wsiach letniskowych,
 - wzrost bazy noclegowej do:
 - 600 miejsc w Nowej Słupi,
 - 80 miejsc w Dębniaku,
 - 250 miejsc w Jeleniowie nad projektowanym zbiornikiem wodnym,
 - do 300 miejsc we wsiach letniskowych Paprocice, Trzcianka, Wólka Milanowska, Jeleniów, Słupia Stara, Nowa Słupia, Pokrzywianka i Skały, w kwaterach prywatnych.
7. Plan nie wyznacza nowych terenów pod lokalizację zakładów przemysłowych zakładając oraz tworzenie niewielkich zakładów drobnej wytwórczości i rzemiosła prywatnego,
8. Dla rozwoju układu komunikacji i infrastruktury technicznej plan zakłada:
- modernizację sieci układu drogowego, połączoną ze zmianą funkcji niektórych dróg,
 - przełożenie trasy drogi Starachowice - Łągów - Stopnica na odcinku Chybcice – Wólka Milanowska, oraz odciążenie odcinka drogi Bodzentyn – Waśniów od ciężkiego ruchu tranzytowego poprzez skierowanie go na modernizowany ciąg dróg Sienawy – Chybcice i Chybcice – Wieloborowice Szarotka,
 - *[2]Zmiana studium, uwzględniająca granice udokumentowanego złoża „Skała I” skutkuje likwidacją odcinka drogi gminnej nr 002365T, oznaczonej numerem ewidencyjnymi 272 i utworzeniem odcinka drogi wewnętrznej /dojazdu do Kopalni Dolomitu Skała/, dla której Starosta Kielecki decyzją Nr 632/2019 znak: B-II.6740.49.2.2019 z dnia 04.02.2019 r. zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę.*
 - budowę obwodnicy Nowej Słupi w dwu etapach, łączącej podstawowe kierunki dojazdu do centrum gminy poza obszarami intensywnej zabudowy,
 - wariantową lokalizację dworca autobusowego,
 - budowę stacji obsługi samochodów na zapleczu stacji paliw w Nowej Słupi, budowę parkingów dla samochodów osobowych i autokarów w Nowej Słupi oraz rozbudowę boksów garażowych w Rudkach,
 - rozbudowę systemu zaopatrzenia w wodę,
 - budowę kompleksowego systemu kanalizacji

Ustalenia planu zostały w dużym stopniu przyjęte w rozwiązaniach studium.

[2] Obszar objęty zmianą Nr 2 studium, nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obowiązujący w dacie sporządzenia „Studium” objętego zmianą Nr 2 utracił moc z dniem 31 grudnia 2003 r. na mocy postanowień Ustawowych.

3. USTALENIA PLANU OCHRONY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO PARKU NARODOWEGO

1. Dla ukierunkowania rozwoju przestrzennego południowej części gminy szczególne znaczenie mają ustalenia projektu planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, opracowanego w 1999 r. w Jeleniogórskim Biurze Planowania i Projektowania. Po zatwierdzeniu planu przez Ministra Środowiska będą miały one charakter wiążący dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów w otoczeniu Parku oraz dla studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Ze względu na fakt, że ustalenia planu ochrony nie są jeszcze powszechnie dostępne i szeroko znane, uznaje się za zasadne szerokie i szczegółowe przytoczenie jego ustaleń. W zakres w/w ustaleń, określonych w operacie generalnym wchodzi:

- układ przestrzenny Parku, przebieg jego granic oraz granic jego otuliny wraz z wyodrębnioną w niej strefą ochrony ekosystemu (ekotonową),
- zasady ochrony przyrody nieożywionej i gleb,
- zasady ochrony zasobów ekosystemów wodnych,
- zasady ochrony lądowych ekosystemów nieleśnych i flory,
- zasady ochrony ekosystemów leśnych,
- zasady ochrony fauny,
- zasady ochrony zasobów kulturowych i krajobrazu,
- zasady udostępnienia Parku dla turystyki,
- zasady zagospodarowania przestrzennego z określeniem sposobów strefowania terenów Parku i otuliny.

2. Przedmiotem ochrony form geologicznych w obszarze Parku i jego otuliny wg planu ochrony są:

- skałki pojedyncze lub grupowe, stanowiące interesujące obiekty geologiczne,
- wychodnie różnych formacji skalnych,
- interesujące elementy i zjawiska tektoniczne,
- miejsca interesujących zjawisk uwarunkowanych procesami geologicznymi,
- profile erozyjne i odsłonięcia sztuczne,
- nagromadzenia skamieniałości,
- udokumentowane złoża surowców mineralnych,
- ślady dawnego górnictwa.

Celem ochrony w/w rejonów i obiektów geologicznych jest zachowanie ich w istniejącej postaci, uformowanej przez naturę oraz rekultywacja wartości zdegradowanych.

3. W obszarze Parku i jego otuliny chronione są następujące obiekty geomorfologiczne, tworzące podstawowy układ rzeźby obszaru:

- grzbiety i garby, wierzchołki, przełęcze,
- ostańce denudacyjne,
- gołoborza,
- trzeciorzędowe stoki i zbocza dolin, parowy, wciosa, niecki zmywowe,
- koryta rzek wycięte w aluwiach, starorzecza, podcięcia erozyjne i przełomy rzeczne oraz krawędzie teras rzecznych i stożków napływowych,
- równiny denudacyjne i załomy denudacyjno-strukturalne,
- plejstoceńskie niecki zboczowe i równiny akumulacji proluwialnej lub koluwialnej ze stożkami proluwialnymi,
- powierzchnie neogeńskie,
- jęzory soliflukcyjne i terasy krioplanacyjne,
- równiny i stoki akumulacji lessowej i deluwialnej,
- wydmy,
- torfowiska.

Celem ochrony w/w obiektów geomorfologicznych jest zachowanie rzeźby terenu w Parku i jego otulinie w naturalnej postaci, w jakiej została ukształtowana na skutek działania naturalnych procesów geomorfologicznych w ciągu minionych epok geologicznych, a także zapewnienie naturalnych warunków ich współczesnego przeobrażania.

4. Przedmiotem ochrony środowiska glebowego w obszarze Parku są gleby:

- litogeniczne: bezwęglanowe oraz inicjalne i słabo wykształcone,
- autogeniczne: brunatnoziemne i bielicoziemne,
- semihydrogeniczne: glejobielicoziemne, czarne ziemie i zabagnione,
- hydrogeniczne: bagienne i pobagienne,
- napływowe: aluwialne.

Celem ochrony środowiska glebowego na terenie Parku jest zachowanie występujących tu jednostek podziałowych gleb, przeciwdziałanie ich degradacji oraz właściwe zaspokojenie potrzeb żywieniowych zbiorowisk roślinnych ekosystemów leśnych i nieleśnych. Dla obszaru otuliny Parku postuluje się maksymalne wprowadzanie następujących zadań służących ochronie gleb:

- wprowadzanie trwałych użytków zielonych (łąki i pastwiska) na terenach bezpośrednio przylegających do Parku,
- wykonywanie na polach uprawnych orek wzdłuż warstwic lub przejście na bezorkowy system uprawy gleby,
- stosowanie odpowiednich płodozmianów, nawożenia organicznego i wapnowania w celu utrzymania lub przywrócenia pożądanej struktury gleb,
- wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień w terenach źródliskowych, przy brzegach potoków i rzek oraz poboczach dróg dojazdowych na pola a także miedz,
- utrwalanie nawierzchni dróg dojazdowych,
- stosowanie w lasach odpowiednich zabiegów zapobiegawczych po pojawieniu się oznak zagrożeń przez erozję, szczególnie liniową.

5. Przedmiotem ochrony zasobów wodnych w obszarze Parku i jego otuliny są następujące obiekty hydrograficzne:

- źródła oraz obszary źródliskowe,
- odcinki cieków naturalnych lub bliskich naturalnym,
- rzeki oraz ich bezpośrednie otoczenie wraz z fragmentami przełomowych odcinków,
- bagna, torfowiska, mokradła stałe i okresowe oraz podmokłości,
- obiekty hydrograficzne pochodzenia antropogenicznego, w tym m. in. zbiorniki wodne powstałe w wyrobiskach oraz zbiorniki wodne o charakterze hodowlanym i rekreacyjnym.

Głównym celem ochrony w/w zasobów wodnych jest zachowanie ich dotychczasowego stanu oraz poprawa jakości.

6. Przedmiotem ochrony flory jest całość jej zasobów na terenie Parku. Szczególnie ważne są następujące grupy gatunków:

- wymierające, rzadkie oraz zagrożone wyginięciem,
- podlegające ustawowej ochronie.

Zasadniczym celem ochrony w/w gatunków jest zachowanie jej istniejącej różnorodności poprzez zapewnienie swobodnego przebiegu zachodzących w obrębie zbiorowisk procesów ekologicznych lub w przypadku zbiorowisk wytworzonych przez człowieka harmonizowanie przemian sukcesyjnych.

7. Przedmiotem ochrony ekosystemów leśnych w obszarze Parku są występujące tu zbiorowiska leśne, zaś podstawowym jej celem jest zachowanie ich naturalnego charakteru. Zakłada się w związku z tym, że w niektórych przypadkach dążyć należy do przywrócenia w części ekosystemów leśnych właściwości lasu zbliżonego do naturalnego z całym bogactwem wzajemnych związków i współzależności. W/w celowi głównemu podporządkowane są następujące cele szczegółowe:

- ochrona naturalnej różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych zbliżonych do naturalnych lub słabo zmienionych,
- wspomaganie naturalnych procesów regeneracyjnych na obszarach z dużym udziałem zbiorowisk autogenicznych, w części antropogenicznie zniekształconych z przewagą procesów regeneracji fitocenozy,
- ograniczenie niekorzystnych zjawisk w obszarach zdominowanych przez leśne zbiorowiska zastępcze, z wyraźną tendencją do odbudowy składu gatunkowego i struktury, właściwych dla fitocenozy autogenicznych,

- przebudowa gatunkowa i przemiana strukturalna drzewostanów na obszarach zajętych przez leśne zbiorowiska zastępcze o stale pogłębiającej się degradacji fitocenoz, bez wyraźnych tendencji regeneracyjnych.

W otulinie Parku przyjmuje się następujące działania:

- zachowanie w stanie naturalnym ekosystemów o najwyższych walorach przyrodniczych, naukowych i dydaktycznych, zwłaszcza tych, które wraz z ekosystemami chronionymi w Parku stanowią integralną całość;
- zachowanie ekologicznych połączeń z lasami Parku i utrzymanie harmonijnego przejścia od strefy ochrony ścisłej poprzez strefę ochrony częściowej do obszarów, na których dominują lasy gospodarcze;
- hamowanie i łagodzenie skutków niekorzystnego wpływu czynników zagrażających funkcjonowaniu ekosystemów leśnych położonych w obrębie Parku;
- częściowe przejęcie obciążeń związanych z zadaniami Parku, przede wszystkim w zakresie udostępniania dla potrzeb nauki, edukacji, turystyki i rekreacji.

8. Przedmiotem ochrony fauny w obszarze Parku i jego otuliny są następujące grupy zwierząt:

- reprezentatywnych dla regionu,
- gatunki fauny górskiej i borealno-górskiej,
- gatunki fauny lasów pierwotnych,
- gatunki związane z siedliskami kserotermicznymi.

Celem ochrony fauny jest zachowanie tych elementów, które decydują o ich odrębności faunistycznej na tle kraju, w tym elementów fauny górskiej i borealno-górskiej, gatunków uważanych za relikty fauny lasów pierwotnych a także gatunków kserotermofilnych i południowoeuropejskich. Ochronę tę należy realizować poprzez zachowanie i odnowę ich biotopów i nisz ekologicznych, a także ochronę najcenniejszych pod względem składu gatunkowego i bioróżnorodności zoocenoz.

9. Przedmiotem ochrony środowiska kulturowego i krajobrazu w obszarze Parku i w jego otulinie są wg planu ochrony:

- historycznie ukształtowane układy zabudowy miejskiej i wiejskiej,
- zespoły obiektów zabytkowych i pojedyncze obiekty, objęte rejestrem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- naturalnie ukształtowane górskie i dolinne tereny Parku i jego otuliny,
- punkty i ciągi widokowe,
- cmentarze, parki publiczne, zabytkowe aleje, zadrzewienia śródpolne oraz ciągi zieleni obudowujące cieki wodne.

Celem ochrony wartości dóbr kultury jest utrwalenie tożsamości i odrębności kulturowej obszaru oraz ochrona i rehabilitacja historycznie ukształtowanych zespołów zabytkowych lub pojedynczych obiektów. Głównym celem ochrony zasobów krajobrazowych Parku jest zachowanie oraz przywrócenie lub ukształtowanie na nowo ich walorów widokowych i estetycznych. Wśród szczegółowych zadań, które przyjęto w planie ochrony, wskazać trzeba jako istotne dla rozwoju przestrzennego gminy:

- ochronę wartości kulturowych unikalnego zespołu Świętego Krzyża oraz przeprowadzenie działań mających na celu pełne ich przywrócenie, w tym uporządkowanie terenu pomiędzy budynkiem Muzeum Przyrodniczego a obiektami TV, związane z wprowadzeniem jednolitej nawierzchni brukowej oraz elementów małej architektury (ławek i ewentualnych niskich ogrodzeń), uporządkowanie najbliższego otoczenia klasztoru, w tym również wykonanie nowej, bezpiecznej nawierzchni placu oraz wyeksponowaniem wybranych fragmentów wałów kulturowych,
- wykorzystanie pomieszczeń budynku Muzeum Przyrodniczego do eksponowania i propagowania wartości i tradycji kulturowych regionu świętokrzyskiego,
- utrzymanie obowiązujących zasad ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu,
- rygorystyczne utrzymanie wyznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego granic urbanistycznego rozwoju miejscowości,
- ochronę i zachowanie charakterystycznych dla regionu przykładów drewnianej zabudowy wiejskiej, zarówno mieszkalnej jak gospodarczej, a także sakralnej (kapliczki),

- ochronę wglądów widokowych z głównych szlaków komunikacyjnych na Pasma Łysogór i Klonowskie,
- pielęgnację i ochronę istniejących punktów widokowych poprzez zabiegi związane m.in. z odpowiednim ukształtowaniem drzewostanu,
- ochronę ciągów łąkowo - łąkowych wzdłuż cieków wodnych stanowiących naturalne korytarze ekologiczne,
- ochronę stanowisk archeologicznych, w tym pól dymarkowych,
- zachowanie miejsc związanych z pamięcią zbiorową o minionych ważnych wydarzeniach historycznych wraz z podaniami i legendami stanowiącymi o specyfice Parku.

10. Udostępnienie terenów Parku dla turystyki wiąże się z istniejącymi głównymi kierunkami napływu ruchu turystycznego w jego rejon, powiązanymi z istniejącym układem komunikacyjnym oraz położeniem ośrodków generujących ten ruch, wśród których jednym z ważniejszych jest Nowa Słupia. Zakłada się, że na terenie Parku funkcjonować będą następujące formy jego udostępnienia dla przyjaznej dla środowiska turystyki:

- udostępnienie dla turystyki wędrowskiej szlaków turystycznych i ścieżek dydaktycznych w ich ustalonym przebiegu,
- udostępnienie dla turystyki wędrowskiej i pielgrzymkowej obiektów zlokalizowanych na Świętym Krzyżu (przy stosowaniu specjalnych metod sterowania ruchem turystów jego ograniczeń w uzasadnionych przypadkach),
- udostępnienie dla edukacji i dydaktyki wybranych obiektów przyrodniczych,
- udostępnienie dla turystyki rowerowej wskazanych w planie dróg publicznych i innych szlaków,
- udostępnienie dla potrzeb rekreacji ścieżek spacerowych w otoczeniu miejscowości turystyczno-wypoczynkowych, graniczących z Parkiem.

Osią systemu szlaków turystycznych w Parku jest szlak czerwony i niebieski, prowadzący od Świętej Katarzyny przez Łysicę, Święty Krzyż do Nowej Słupi. Ze względu na swe znaczenie powinien on być priorytetowo traktowany w zakresie konserwacji i modernizacji, na nim skupiona powinna być uwaga w zakresie kontroli wpływu ruchu turystycznego na stan ekosystemów. Układ szlaków w Parku ma swą kontynuację w obszarze otuliny, w obrębie której nastąpi rozbudowa istniejącego układu szlaków, stosownie do potrzeb a także wytrasowanie pętli spacerowych m. in. wokół Nowej Słupi wraz z Górą Chelmową. Wzrastająca popularność turystyki rowerowej wymaga przygotowania odpowiedniej infrastruktury. Na terenie Parku proponuje się poprowadzenie ścieżek rowerowych m. in. do Bodzentyna, od Bodzentyna do Woli Szczygiełkowej, stąd po przebiegu zdemontowanego szlaku d. kolejki leśnej do Huciska i do Nowej Słupi. Istniejące obiekty bazy turystycznej oraz urządzenia dla obsługi ruchu turystycznego, w tym schroniska młodzieżowe, pensjonaty, motele, pola namiotowe, parkingi itp. zlokalizowane na terenie otuliny Parku będą utrzymane i poddane pełnej modernizacji. W odniesieniu do poszczególnych grup w/w obiektów zakłada się ponadto:

- uzupełnienie istniejącej sieci obiektów z bazą turystyczną i gastronomiczną w miarę zachodzących potrzeb,
- rozwój gospodarstw agroturystycznych, stanowiących istotne uzupełnienie bazy noclegowej i gastronomicznej całego obszaru w zasadzie wszystkich miejscowości leżących na terenie otuliny;
- rozwój specjalistycznych ośrodków turystyczno-wypoczynkowych, które w swoim programie będą nawiązywać do specyfiki miejsc oraz istniejącego zainwestowania turystycznego;
- rozbudowę sieci pól namiotowych lub kempingów, dla których proponuje się nowe lokalizacje m.in. w Nowej Słupi;
- zagospodarowanie urządzonych punktów widokowych, stanowiących jednocześnie miejsca parkingowe, oraz zagospodarowanie głównych i pośrednich węzłów szlaków pieszych.

11. Plan przyjmuje dla terenów Parku i otuliny zróżnicowane zasady gospodarowania w wyznaczonych jego strefach ochrony. Układ ten tworzą:

- strefa ochrony ścisłej Parku, gdzie ochronie podlega całość przyrody i środowiska kulturowego; strefa ta wyłączona jest z jakiegokolwiek ingerencji gospodarczej; monitoruje się tutaj przebieg spontanicznie zachodzących naturalnych procesów przyrodniczych; ruch turystyczny prowadzony jest tu wyłącznie po wyznaczonych szlakach; szczególne zasady dotyczą udostępnienia zespołu klasztor-

nego na Świętym Krzyżu dla turystyki i pielgrzymek oraz uczestniczenia w uroczystościach religijnych; zasady jego udostępnienia ustalane są w porozumieniu z dyrektorem Parku;

- strefa ochrony częściowej Parku, gdzie w ramach wykonywanej ochrony częściowej inicjuje się bądź wspomaga procesy restytucji środowiska przyrodniczego w kierunku jego unaturalniania; stopień ingerencji winien być zróżnicowany w zależności od stopnia odkształcenia środowiska; jako generalną należy przyjąć zasadę wspomagania i właściwego ukierunkowania procesów odtworzeniowych; istotną rolę w tej strefie pełnić będzie monitoring przyrodniczy oraz edukacja ekologiczna poprzez wyjaśnianie celów prowadzonych działań ochronnych; w strefie tej dopuszczalne jest prowadzenie ruchu pieszego i rowerowego wyłącznie po wyznaczonych szlakach wraz z zagospodarowaniem miejsc odpoczynku w ściśle określonych punktach;
- strefy ochrony krajobrazu, gdzie zakłada się utrzymanie istniejącego sposobu użytkowania terenów niezalesionych oraz użytkowanych dla potrzeb Parku.

12. Strefa otuliny Parku, obejmująca strefę ochrony ekosystemu bezpośrednio przylegającą do Parku (tzw. strefę ekotonową – pas szer. 100 m), ustalona w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. W strefie tej wskazany jest ruch turystyczny po wyznaczonych szlakach oraz możliwość lokalizowania miejsc odpoczynku a także wykorzystanie części zabudowy dla potrzeb przyjaznej dla środowiska turystyki. Strefa ta stanowi niezbędny obszar przejściowy powiązań terenów Parku z sąsiadującymi z nim terenami upraw rolnych i zadrzewień śródpolnych oraz w części osadnictwa. W strefie tej pozostawia się dotychczasowy stan władania i sposób użytkowania bez zmian. Zakłada się tu utrzymanie istniejącej zabudowy z możliwością jej modernizacji, wymiany i uzupełnienia o nowe obiekty w obrębie istniejących siedlisk oraz zakaz tworzenia nowych terenów planowanej zabudowy poza wskazanymi w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego terenami zabudowy w Grabowej, Klonowie, Św. Katarzynie, Podlesiu i Psarach oraz turystyczno-wypoczynkowej w Hucie Szklanej i Nowej Słupi a także zakaz wprowadzania obiektów szkodliwych lub mogących pogorszyć stan środowiska. W strefie tej zaleca się wprowadzenie dolesień, sadów (bez możliwości stosowania chemicznych środków ochrony), tworzenie małych oczek wodnych, zamianę upraw orných na użytki zielone. Drugą część otuliny tworzy tzw. strefa osłonowa obejmująca tereny osadnictwa miejskiego i wiejskiego wraz z ich otoczeniem – terenami otwartymi łąk i pól, gdzie zasady zagospodarowania przestrzennego oraz turystycznego ustalane będą w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego przy pełnym uwzględnieniu ustaleń planu ochrony.

13. Zagospodarowanie przestrzenne terenów Parku wg ustaleń planu ochrony będzie związane przede wszystkim z funkcjonowaniem obiektów i urządzeń oraz realizacją podstawowych zadań Parku w dziedzinie ochrony przyrody, z obsługą ruchu turystycznego, prowadzeniem obserwacji meteorologicznych, a także utrzymaniem łączności. W/w elementom zagospodarowania towarzyszą urządzenia związane z prowadzoną tu gospodarką leśną, a także odpowiednie sieci komunikacyjne i techniczne. Zakłada się utrzymanie istniejącego stanu zagospodarowania terenów Parku. Istniejąca tu zabytkowa zabudowa będzie poddana rewaloryzacji i odnowie (przy nadzorze służb ochrony zabytków), bez zmiany gabarytów oraz charakteru). Zakłada się ponadto:

- modernizację dróg o znaczeniu regionalnym, tj. dróg nr 751 Suchedniów – Bodzentyn – Nowa Słupia – Ostrowiec Świętokrzyski, nr 753 Wola Jachowa - Nowa Słupia,
- potrzebę opracowania w pierwszej kolejności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Nowej Słupi oraz opracowanie koncepcji modernizacji terenów przeznaczonych dla corocznych imprez dymarkowych z propozycjami atrakcyjnego, bezpiecznego dla walorów przyrodniczych zagospodarowania ciągu pieszego, prowadzącego na Święty Krzyż.

14. W obszarze otuliny Parku zakłada się umiarkowany rozwój przestrzenny istniejącego osadnictwa w granicach ustalonych w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego, z zachowaniem przyjętych w tych planach zasad kształtowania zabudowy (utrzymujący w generalnym zarysie istniejący układ przestrzenny terenów zainwestowanych). Dopuszcza się tu rozbudowę sieci urządzeń rekreacyjno-sportowych, a także realizację innych obiektów w odpowiedniej skali i gabarytach, nawiązujących do lokalnych tradycji budowania i nieuciążliwych dla środowiska. Zakłada się tu także odpowiednie przeprowadzenie rozbudowy i modernizacji istniejącej sieci dróg oraz szlaków pieszych i rowerowych a także sieci i urządzeń uzbrojenia technicznego. W szczególności zakłada się w otulinie:

- likwidację niskich źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza poprzez budowę i modernizację sieci ciepłowniczych, modernizację lub przebudowę istniejących kotłowni, zmianę systemów grzewczych i wprowadzenie zasilania gazem lub olejem opałowym,
- poprawę stanu czystości wód i wyposażenie wszystkich miejscowości w oczyszczalnię ścieków (również przydomowych) oraz sieć kanalizacyjną,
- racjonalizację gospodarki energią, w tym wykorzystanie energii wodnej oraz innych, niekonwencjonalnych źródeł energii,
- likwidację dzikich wysypisk śmieci oraz racjonalizację gospodarki odpadami,
- stymulowanie rozwoju przestrzennego osadnictwa przez rozwój całego obszaru, w szczególności jego funkcji rolniczej i turystycznej (zapewni on racjonalną koegzystencję funkcji rolniczej z funkcjami ochronnymi Parku, pożądane byłoby przy tym zachowanie charakterystycznego układu przestrzennego pól, stanowiącego najatrakcyjniejszy walor lokalnego krajobrazu kulturowego terenów otuliny),
- modernizację dróg o znaczeniu regionalnym,
- potrzebę opracowania w pierwszej kolejności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Bodzentyna oraz Św. Katarzyny.

15. Dla prowadzenia w otulinie Parku prac związanych z modernizacją, rozbudową i budową obiektów budowlanych w obrębie terenów osadniczych oraz elementów układu komunikacyjnego i sieci technicznych plan zakłada:

- utrzymanie oraz przeprowadzenie gruntownej modernizacji istniejącej zabudowy mieszkalnej, usługowej i inwentarskiej przy nieznacznych zmianach jej istniejących gabarytów oraz ukierunkowanie modernizacji na uzyskanie wysokich standardów funkcjonalnych, technicznych, estetycznych i architektonicznych,
- budowę nowych obiektów mieszkalnych, usługowych i gospodarczych w granicach rozwoju osadnictwa, ustalonego w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
- rozbudowę bazy noclegowej i gastronomicznej dla aktywizacji funkcji turystycznej w obrębie istniejących obszarów koncentracji osadnictwa,
- utrzymanie istniejącego układu dróg wojewódzkich i lokalnych (z istniejącymi i projektowanymi parkingami) oraz gospodarczych dróg leśnych z możliwością ich rozbudowy w zależności od potrzeb, zgodnie z ustaleniami obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego),
- utrzymanie i rozbudowę istniejącego układu szlaków pieszych z przeprowadzeniem ew. lokalnych korekt ich przebiegu z wytrasowaniem i oznakowaniem szlaków rowerowych i ścieżek dydaktycznych oraz zagospodarowaniem głównych punktów widokowych i miejsc odpoczynku,
- utrzymanie i przeprowadzenie gruntownej modernizacji oraz rozbudowę sieci infrastruktury technicznej towarzyszącej istniejącej i projektowanej zabudowie.

16. Przy realizacji nowych obiektów na terenie otuliny Parku zaleca się:

- horyzontalne kształtowanie bryły budynku dla jej wkomponowania w istniejące ukształtowanie terenu i zespoły zieleni;
- utrzymanie gabarytów zabudowy obiektów mieszkalnych i obiektów produkcyjno - usługowych do maksymalnie 2 kondygnacji (z wykorzystaniem poddasza na cele mieszkalne tylko w budynkach jednorodzinnych); w przypadkach uzasadnionych względami technologicznymi lub wymogami przepisów szczególnych dot. obiektów użyteczności publicznej dopuszcza się zwiększenie gabarytu zabudowy do max 3 kondygnacji;
- stosowanie wysokości podpiwniczenia budynków do max. 1,0 m ponad poziom terenu; w przypadku realizacji podpiwniczenia budynków powyżej 1 m ponad poziom terenu, podpiwniczenie to powinno być traktowane jako kondygnacja (zalecana wysokość podpiwniczenia - 0,50 m);
- stosowanie dachów dwuspadowych, symetrycznych lub czterospadowych o nachyleniu połaci dachowej 35-50° z możliwością wprowadzenia przyczółków i naczółków; przy użytkowym poddaszu oświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż połowę długości połaci dachowej, a zadaszenie nad lukarnami powinno być dwuspadowe; zaleca się stosowanie w budynkach poszerzonych okapów; zakazuje się realizowania obiektów z dachami płaskimi, pulpitowymi, kopertowymi, uskokowymi i asymetrycznymi;

- dopuszczenie przy realizacji obiektów gospodarczych zastosowania dachów pulpitowych (jedno-spadowych) w przypadkach konieczności ich usytuowania w granicach działki (gdy nie jest możliwe inne ich usytuowanie);
- stosowanie materiałów pochodzenia rodzimego do prac wykończeniowych budynku (kamień na cokoly i fragmenty ścian piwnic, drewno w kolorze naturalnym jako okładziny szczytów, wykończenie okapów, elementy balustrad itp. bez możliwości stosowania w elewacjach sztuczki szklanej i lusterek;
- wprowadzanie przy realizacji obiektów hodowlanych, produkcyjnych i produkcyjno - usługowych pasów zieleni osłonowej z roślinnością zimozieloną, a przy nowych siedliskach zadrzewień przydomowych.

17. Przy modernizacji i realizacji nowych elementów zagospodarowania szlaków pieszych, rowerowych i ścieżek dydaktycznych uwzględnione będą następujące zalecenia:

- w/w elementy wykonywane będą z miejscowych materiałów przy niezbędnym ujednoczeniu form; wprowadzanie nowych form przestrzennych nawiązujących do rozwiązań przyjętych przy budowie bram do Parku i towarzyszących im punktów sprzedaży oraz schronów i wiat turystycznych należy poprzedzić opracowaniem kompleksowej koncepcji architektoniczno-plastycznej w/w obiektów,
- ujednoczone będą oznaczenia lokalnego systemu informacji turystycznej wg specjalnie opracowanej koncepcji.

18. W celu wyeliminowania potencjalnych zagrożeń oraz ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych wszelka działalność inwestycyjna prowadzona na obszarze Parku i otuliny podlega uzgodnieniu z Dyrektorem Parku. Dotyczy to również wykonywanych opracowań planistycznych, tj. miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

[2] Obszar objęty zmianą studium położony jest poza terenem Świętokrzyskiego Parku Narodowego i jego otuliny.

4. USTALENIA PLANU OCHRONY ZESPOŁU PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH GÓR ŚWIĘTOKRZYSKICH

1. Dla ukierunkowania rozwoju przestrzennego północnej części gminy ważne będzie przytoczenie ustaleń planu ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich, zatwierdzonego rozporządzeniem nr 2/97 Wojewody Kieleckiego z dnia 5 marca 1997 r. Ustalenia te obowiązują przy określaniu i realizacji zasad gospodarowania w obszarze Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego, którego część położona jest na terenie gminy i są wiążące przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla tych terenów oraz dla studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Działania na rzecz ochrony i kształtowania tych terenów podporządkowuje się trzem grupom celów szczegółowych:

- celom ekologicznym (warunkującym istnienie Parku dla trwałego użytkowania zasobów środowiska przyrodniczego obszaru),
- celom kulturowym (służącym zachowaniu ciągłości historycznej, kształtowaniu funkcji kulturowych oraz fizjonomii krajobrazu),
- celom gospodarczym i społecznym (służącym podniesieniu jakości życia mieszkańców, rozwojowi turystyki i wypoczynku a także wykorzystaniu walorów dla potrzeb naukowo-dydaktycznych).

Zakłada się osiągnięcie w/w celów poprzez realizację następujących działań:

a) w grupie celów ekologicznych:

- ochronę unikatowych zespołów naturalnych i specyficznych cech środowiska przyrodniczego,
- zabezpieczenie równowagi ekologicznej w funkcjonowaniu przyrody na terenie parków i w ich otoczeniu,
- utrzymanie zdolności ekosystemów do odtwarzania zasobów przyrody poprzez zastosowanie różnych form szczególnej i wzmożonej ochrony,
- określenie przyrodniczych uwarunkowań zrównoważonego rozwoju gospodarczego terenów,

b) w grupie celów kulturowych:

- ochronę zasobów kulturowych, cech krajobrazu kulturowo-historycznego oraz tradycji,
 - ochronę zespołów i obiektów licznych zabytków techniki i architektury,
 - kształtowanie harmonijnego współczesnego krajobrazu i form zabudowy w nawiązaniu do regionalnych tradycji architektonicznych,
- c) w grupie celów gospodarczych i społecznych:
- zabezpieczenie trwałej równowagi ekologicznej,
 - radykalną poprawę jakości środowiska (czystości powietrza, wód, stanu powierzchni ziemi i zieleni),
 - racjonalną i zrównoważoną gospodarkę zasobami przyrody,
 - tworzenie warunków dla rozwoju różnych form turystyki i wypoczynku,
 - kształtowanie harmonijnego współczesnego krajobrazu i form zabudowy,
 - dalszy rozwój gospodarczy uwzględniający regionalne uwarunkowania ekorozwoju w dziedzinach dopuszczonych i preferowanych na terenach parków i w ich otulinach,
 - rozwój badań naukowych i dydaktyki wykorzystujących naturalne zasoby oraz uwarunkowania przyrodnicze i kulturowe.

2. Plan ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich nie ingeruje w szczegółowe kierunki rozwoju gmin i nie ogranicza ich rozwoju, jeżeli działania te są zgodne z polityką ekorozwoju państwa i województwa oraz odpowiadają zasadom racjonalnego gospodarowania zapewniającego zaspokojenie potrzeb mieszkańców, z równoczesną ochroną środowiska. Realizacja ustaleń planu ochrony, który precyzuje wskazania działań niezbędnie koniecznych dla uporządkowania oraz poprawy istniejących nieprawidłowości i zapobiegania powstawaniu nowych, następować będzie w głównej mierze poprzez uwzględnienie ich w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. W odniesieniu do terenów gminy Nowa Słupia położonych w obrębie Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny zakłada się uwzględnienie:

- systematycznej poprawy estetyki zabudowy w celu ochrony walorów krajobrazowych, w wyniku ustanowienia w opracowaniach planistycznych zasad ukształtowania architektoniczno-budowlanego zabudowy poprzez ograniczenie jej gabarytów w obiektach:
 - mieszkalnych do maksymalnie 2 kondygnacji, z możliwością wykorzystania poddasza na cele mieszkalne w budynkach jednorodzinnych (preferowana wysokość do 1,5 kondygnacji),
 - gospodarczych do 4 m. od powierzchni terenu do okapu budynku, w wyjątkowych sytuacjach można dopuścić budynki użyteczności publicznej 2 kondygnacyjne o wysokości do 8-9 metrów od poziomu terenu do okapu w przypadkach, gdy przepisy szczególne określają podwyższoną wysokość pomieszczeń,
- stosowania dachów symetrycznych dwuspadowych i ewentualnie czterospadowych o nachyleniu połąci 35-50%, z możliwością wprowadzenia przyczółków i naczółków,
- ograniczenia doświetlania pomieszczeń w użytkowanym poddaszu do maksimum połowy długości połąci dachowej,
- ograniczenia wysokości podpiwniczenia do max. 1,3 m. ponad poziom terenu, w przypadkach realizacji podpiwniczenia powyżej 1,3 m. ponad teren, traktowanie takiego rozwiązania jako kondygnacji budynku,
- zakazu realizowania obiektów budowlanych z dachami płaskimi, pulpitowymi, kopertowymi, uskokowymi i asymetrycznymi oraz stosowania w budynkach schodkowego zwieńczania ścian, wykorzystania lusterek, stłuczki szklanej i porcelanowej w elewacjach,
- stosowania w obiektach budowlanych poszerzonych okapów (50-70 cm) oraz wprowadzanie materiałów kamiennych i drewna do prac wykończeniowych w elewacjach,
- obowiązku realizowania wokół obiektów produkcyjnych, produkcyjno-usługowych i hodowlanych pasów zieleni osłonowej oraz zalecenie wprowadzania zadrzewień przydomowych w nowych siedliskach,
- zakazu przemysłowej eksploatacji złóż kopalin mineralnych wraz z ograniczeniem wielkości wydobycia na potrzeby lokalne, określanych każdorazowo w oparciu o obowiązujące przepisy,
- wskazanych w planie ochrony istniejących i wnioskowanych obszarów specjalnie chronionych (rezerwatów), obiektów ochrony indywidualnej (pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych,

- użytków ekologicznych, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych), stanowisk chronionych i rzadkich gatunków flory i fauny oraz zespołów i obiektów dziedzictwa kulturowego,
- dopuszczenia możliwości realizacji na terenach Parku i jego otuliny tylko takich obiektów produkcyjnych, w tym przemysłowych, których działalność nie pogorszy stanu środowiska oraz walorów krajobrazowych, z preferencjami dla obiektów przetwarzających surowce miejscowe przy zastosowaniu rozwiązań technicznych i technologicznych eliminujących uciążliwości dla środowiska i mieszkańców (za wyjątkiem przetwórstwa kopalin mineralnych),
 - uwarunkowania realizacji nowych sieci wodociągowych powinno być poprzedzone wskazaniem zasad utylizacji zwiększonej ilości ścieków oraz formy ich funkcjonowania i bieżącej kontroli,
 - zapewnienia priorytetów realizacyjnych dla lokalnych systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków w miejscowościach posiadających już sieci wodociągowe, a leżących w obszarach głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) i terenach źródliskowych rzek,
 - obowiązkowego uzgadniania z Dyrektorem Zarządu Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków Krajobrazowych realizowanych w obszarze Parku i jego otuliny, projektów wszystkich obiektów kubaturowych, urządzeń infrastruktury technicznej i eksploatacji kopalin oraz opracowań planistycznych,
 - ograniczenia likwidacji istniejących na terenie gminy zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przywodnych,
 - sprecyzowania zasad prowadzenia prac melioracyjnych, z eliminacją działań wyłącznie odwadniających oraz wprowadzenie zakazu osuszania istniejących małych zbiorników wodnych,
 - ograniczenia obsady powyżej 50 DJP dla noworealizowanych ferm hodowlanych z jednoczesnym całkowitym wyeliminowaniem ferm bezściółowych,
 - wykluczenia możliwości rolniczego wykorzystania ścieków i gnojowicy na terenach parków krajobrazowych i ich otulin,
 - wyznaczenia terenów pod realizację parkingów, ze szczególnym uwzględnieniem miejsc o dużych walorach widokowych oraz atrakcyjnych obiektach zabytkowych,
 - określenia w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin priorytetu dla opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów gmin obejmujących obszar Parków i jego otuliny,
 - wyznaczenia, zgodnie z wymogami ustawy o lasach, terenów przeznaczonych do zalesienia, przy jednoczesnym uwzględnieniu ochrony zbiorowisk roślinności o wybitnych i wysokich walorach geobotanicznych (określonych w dokumentacji planu ochrony),
 - wprowadzenia do ustaleń planów miejscowych zasad gospodarki leśnej przyjętych w planach urzędnia lasów wraz z określeniem granicy lasów, w tym lasów ochronnych,
 - wskazania zasad i sposobów działań ochronnych na terenach podlegających erozji wodnej gleb,
 - sprecyzowania uwarunkowań, zasad i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zapewniającego ochronę zasobów i jakości wód podziemnych na obszarach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) i wyznaczonych dla nich strefach ochrony najwyższej (ONO) i wysokiej (OWO),
 - wyeliminowania możliwości zabudowy na wskazanych w planie ochrony terenach o wybitnych walorach widokowych (punkty widokowe) oraz w dolinach rzecznych i w obrębie węzłów ekologicznych,
 - uwzględnienia w zagospodarowaniu terenu działań ochronnych dla zespołów i zgrupowań obiektów zabytkowych z określeniem form i sposobów realizacji tej ochrony,
 - zwiększenia retencyjności wód powierzchniowych poprzez wskazanie terenów do rekonstrukcji dawnych i budowy nowych małych zbiorników wodnych, umożliwiających także wzbogacenie walorów krajobrazowych i atrakcyjność turystyczną gminy.

[2] *Obszar objęty zmianą studium znajduje się w zasięgu Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego warunki ochrony określone zostały Uchwałą Nr XLIX/879/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt., poz. 3153), będącego formą ochrony przyrody w myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 23 i 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 ze zm.).*

Na terenie Obszaru obowiązują następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybaczka;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie

W zakresie czynnej ochrony ekosystemów należy natomiast podejmować działania mające na celu:

- zapewnienia bioróżnorodności ekosystemów, a w szczególności najcenniejszych zbiorowisk łąk;
- zachowanie naturalnych stanowisk roślinności kserotermicznej i halofitowej;
- zachowanie tworów i składników przyrody nieożywionej.

Niewielka, południowa część obszaru objętego zmianą studium położona jest w zasięgu obszaru Natura 2000, mającego znaczenie dla Wspólnoty Łysogóry PLH260002 „Łysogóry”. Udokumentowane złożo położone jest poza jego zasięgiem.

5. REKOMENDACJE DLA STUDIUM Z PRAC NAD STRATEGIĄ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

W strategii zrównoważonego rozwoju opracowanej w 2000 r. przez Umbrella Project w ramach tworzenia gminnej Agendy 21 zakłada się docelowo następującą wizję (obraz) gminy, sformułowany w odniesieniu do poszczególnych sfer:

- w sferze przyrodniczej i kulturowej będzie to gmina stanowiąca:
 - „perłę gór świętokrzyskich”,
 - ośrodek kultury, sztuki i twórczości ludowej,
 - centrum historii starożytnego hutnictwa,będzie to także
 - gmina czysta i zielona, o niskiej emisji zanieczyszczeń,
- w sferze społecznej będzie to gmina:
 - o bezrobociu niższym od średniej krajowej.,
 - z rozwiniętym systemem oświaty, obejmującym szkoły średnie,

- posiadająca basen i halę sportową,
- zapobiegająca patologiom społecznym,
- o zintegrowanej społeczności,
- wspierająca i konsolidująca działalność stowarzyszeń i inicjatywy społeczne,
- w sferze gospodarki będzie to gmina stanowiąca:
 - centrum turystyki i wypoczynku z rozwiniętymi formami agroturystyki,
 - niewielki ośrodek przemysłowy, wykorzystujący surowce naturalne,
 - ośrodek produkcji zdrowej żywności,
 - ośrodek o rozwiniętej sieci małych i średnich przedsiębiorstw,
- w sferze zagadnień przestrzennych, infrastruktury technicznej i komunikacji będzie to gmina:
 - o rozwiniętej infrastrukturze technicznej, powodującej atrakcyjność inwestycyjną,
 - o sieci utwardzonych dróg,
 - o rozwiązanych problemach gospodarki wodno-ściekowej,
 - zgazyfikowana,
 - wykorzystująca alternatywne źródła energii,
- w sferze zarządzania będzie to gmina dobrze zarządzana, zorientowana na realizację zapisów strategii.

6. REKOMENDACJE DLA STUDIUM Z PRAC NAD STRATEGIĄ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

1. Dla ukierunkowania rozwoju przestrzennego gminy zasadnie będzie przytoczenie generalnych celów rozwoju województwa, jakie sformułowano we wstępnej redakcji strategii rozwoju woj. świętokrzyskiego (z maja 1999 r.). W strategii tej zakłada się jako cele nadrzędne:

- wielostronną poprawę warunków życia ludności,
- dostosowanie regionu do procesów integracji z Unią Europejską,
- wzrost atrakcyjności województwa dla rozwoju gospodarczego.

Realizacja w/w celów uzależniona będzie od:

- rozwoju systemów infrastrukturalnych na obszarze województwa,
- usprawnienia gospodarki terenami rozwojowymi,
- rozwoju urbanizacji województwa,
- jakościowego rozwoju Kielc jako centrum regionalnego.

2. Szczególne znaczenie dla powiązania zakładanego rozwoju przestrzennego gminy i modernizacji jej struktury osadniczej będzie mieć dostosowanie tych procesów do przyjętych w strategii rozwoju województwa kierunków urbanizacji terenów wiejskich, związanej z coraz mniejszym udziałem gospodarstw rolnych w bazie ekonomicznej wsi. W strategii wskazuje się, że w coraz większym stopniu na wsi rozwija się drobna przedsiębiorczość różnych działów, gałęzi i branż gospodarki rynkowej. Znacząca część ludności wiejskiej dojeżdża do pracy w miastach lub do miejsc wydobywania i przetworstwa surowców mineralnych. Istnieje tu wysoki poziom bezrobocia, coraz mniej młodzieży wchodzącej w wiek produkcyjny i coraz więcej emerytów oraz rencistów powoduje wzrost obciążenia ekonomicznego ludności w wieku produkcyjnym. W omawianym dokumencie przyjmuje się, że postępującej urbanizacji wsi towarzyszyć będzie:

- usprawnianie komunikacji między terenami wiejskimi a siecią miast,
- poprawa dostępności mieszkańców wsi do wszelkich instytucji i organizacji wspomagania rozwoju przedsiębiorczości oraz usług wyższego rzędu, zlokalizowanych głównie w większych miastach,
- poprawa kształcenia młodzieży na wszystkich poziomach szkolnictwa i doksztalcenia zawodowego,
- usprawnianie sieci opieki zdrowotnej i opieki społecznej nad ludźmi niepełnosprawnymi, nieuleczalnie chorymi i wymagającymi rehabilitacji,
- wspomaganie rozwoju działalności kulturalnej i sportowo rekreacyjnej,
- rozwój bazy dla obsługi turystyki i tworzenie programów marketingu turystycznego,
- zagospodarowanie terenów publicznych, w tym parków wiejskich, miejsc integracji społecznej możliwych do urządzania różnorodnych imprez kulturalnych i rozrywkowych,

- troska o zachowanie tożsamości kulturowej wsi.
3. Dla ośmiu wybranych dziedzin strategicznego wspomagania rozwoju sformułowano w strategii rozwoju województwa szereg tzw. celów wiodących, wśród których za najważniejsze przyjmuje się (cele te relacjonuje się w kolejności i w redakcji przyjętej w omawianym dokumencie):
- a). w dziedzinie ochrony środowiska:
- prawidłowe funkcjonowanie systemów ekologicznych i zachowanie różnorodności biologicznej,
 - poprawę stosunków wodnych,
 - ochronę i racjonalne wykorzystanie społeczno-gospodarcze zasobów surowcowych i walorów turystyczno-rekreacyjnych środowiska przyrodniczego;
- (wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy, tj. na m.in.: ograniczenie emisji zanieczyszczeń powietrza, wód i powierzchni ziemi, usprawnienie gospodarki odpadami, rekultywację terenów po eksploatacji surowców mineralnych, zachowanie walorów krajobrazu, zwiększenie zalesień i zadrzewień powierzchni województwa, ekologizację rolnictwa);
- b). w dziedzinie gospodarki przestrzennej:
- zachowanie reguł ładu przestrzennego, w tym zgodności przestrzennej między funkcjami ekologiczną, osadniczą i gospodarczą,
 - dostosowanie rozwoju urbanizacji województwa do uwarunkowań przyrodniczych, społecznych i gospodarczych,
 - podnoszenie walorów ekonomicznych rolniczej przestrzeni produkcyjnej;
- (wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy, tj. na m. in.: wzrost znaczenia miast średnich i małych w sieci osadniczej oraz tworzenie warunków koncentracji działalności gospodarczej w ich obrębie oraz udostępnienie walorów przyrodniczych i kulturowych jako dóbr turystyczno-rekreacyjnych);
- c). w dziedzinie infrastruktury technicznej:
- doprowadzenie drożności układu komunikacyjnego do standardów europejskich;
 - racjonalizację gospodarki zasobami wodnymi;
 - rozbudowę sieci energetycznej na obszarze województwa, w tym sieci gazociągowej i elektrycznej;
- (wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy: tj. na m.in.: poprawę stanu i rozwój sieci dróg krajowych oraz budowę obwodnic wsi; poprawę stanu dróg regionalnych; przywrócenie rzekom wysokiego stopnia czystości; zwiększenie ich retencji w celu zmniejszenia fali powodziowej; modernizację i uzupełnianie sieci elektroenergetycznej wysokich napięć oraz poprawę stanu technicznego sieci niskich napięć, szczególnie na wsi; rozbudowę systemu gazociągowego oraz sieci doprowadzającej gaz do użytkowników);
- d). w dziedzinie infrastruktury ekonomicznej:
- tworzenie warunków sprzyjających aktywizacji gospodarki rynkowej;
 - rozwój instytucji i organizacji wspierania rozwoju przedsiębiorczości;
 - tworzenie sieci obsługi kapitałowej;
 - rozwój systemu organizacyjnego i bazy materialnej sprawnego funkcjonowania rynku.
- (wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy: tj. na m.in.: organizowanie systemu marketingu regionalnego; organizowanie systemu kapitału finansującego ryzyko przedsięwzięć gospodarczych drobnej i średniej przedsiębiorczości; organizowanie regionalnego systemu wielostronnej informacji rynkowej; organizowanie punktów konsultacyjnych korzystania z funduszy Unii Europejskiej; kształtowanie lokalnych i subregionalnych centrów handlowo-usługowych; tworzenie sieci targów i giełd);
- e). w dziedzinie rolnictwa:
- kształtowanie efektywnej ekonomicznie rolniczej przestrzeni produkcyjnej;
 - organizację sprawnego rynku rolnego;

- wielofunkcyjny rozwój wsi;
(wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy: tj. na m.in.: podnoszenie walorów przyrodniczych i technicznych rolniczej przestrzeni produkcyjnej; usprawnianie przemian w strukturze własnościowej użytków rolnych; podnoszenie poziomu technicznej, organizacyjnej i ekonomicznej obsługi rolnictwa; upowszechnienie ekologizacji produkcji rolnej; promocję rozwoju drobnych form przedsiębiorczości pozarolniczej na wsi; usprawnianie powiązań funkcjonalno-przestrzennych między miastem a wsią; podnoszenie poziomu oferty gospodarstw agroturystycznych);

f). w dziedzinie turystyki:

- udostępnienie walorów przyrodniczych, kulturowych i ogólnocywilizacyjnych jako dóbr turystycznych;
- urozmaicenie form ruchu turystycznego;
- aktywizację przedsiębiorczości w turystyce;

(wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy: tj. na m.in.: pełniejsze wykorzystanie turystyczno-rekreacyjne Gór Świętokrzyskich z zachowaniem przyjętych reguł ochrony Parku Narodowego; upowszechnianie agroturystyki; a także promocję zasobów dziedzictwa kulturowego);

g). w dziedzinie infrastruktury społecznej:

- podnoszenie standardów życia mieszkańców województwa w sferze obsługi potrzeb bytowych;
- rozwój funkcji wyższego rzędu o znaczeniu regionalnym, ponadregionalnym i międzyregionalnym;
- rozwój kontaktów społecznych i międzynarodowych;

(wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy: tj. na m.in.: podnoszenie poziomu i upowszechnianie sieci oświaty, kultury, ochrony zdrowia i opieki społecznej; aktywizację i upowszechnianie działalności sportowo-rekreacyjnej);

h). w dziedzinie szkolnictwa wyższego i badań naukowych:

- wzrost dostępności młodzieży do różnych kierunków kształcenia na poziomie szkół wyższych i wzrost poziomu wykształcenia społeczności regionu;
- rozwój znaczących w kraju kierunków kształcenia i szkół wyższych;
- aktywizację badań naukowych i innowacji – tworzenie społeczeństwa innowacyjnego;

(wśród tzw. celów operacyjnych, które należy traktować jako zadania realizacyjne w tej dziedzinie wskazuje się na zadania istotne dla rozwoju gminy: tj. na m.in.: wzbogacenie struktury kierunków kształcenia i szkół wyższych w regionie; rozwój ilościowy i jakościowy rodzimej kadry naukowo-dydaktycznej; wzrost udziału ludzi z wyższym wykształceniem w społeczności regionu).

[2] Zgodnie z „Planem zagospodarowania przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego”(Dz. Urz. Woj. Świąt. z 31 października 2014 r. poz. 2870), uchwalonego Uchwałą Nr XLVII/833/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 września 2014 r. – Gmina Nowa Słupia została zakwalifikowana do obszaru turystycznego o największym potencjale przyrodniczo-krajobrazowym. Przewiduje się dalszy wzrost wydobywania udokumentowanych kopalin, zwłaszcza na bazie istniejących już kopalni, lecz w zakresie niepowodującym zakłócenia równowagi przyrodniczej terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych. W związku z czym, dalsza eksploatacja kopalin jako jedna z rozwojowych gałęzi gospodarki, warunkowana jest dokonaniem rekultywacji umożliwiającej wykorzystanie wyrobiska dla rozwoju turystyki i rekreacji, dla realizacji celów rozwoju lokalnego. Powyższe cele dopełnia dalsza eksploatacja złoża dolomitów dewońskich „Skala I” w granicach udokumentowanego złoża, bowiem po zakończeniu wydobywania kopaliny rekultywacja terenów poeksploatacyjnych zostanie przeprowadzona w kierunku wodno-zadrzewieniowym.

7. UWARUNKOWANIA OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

7.1. Geologia i geomorfologia

1. Gmina leży na terenie Wyżyny Kieleckiej w obrębie Gór Świętokrzyskich. Południową jej część zajmują pasma Łysogór i Pasma Jeleniowskie, rozdzielone doliną Słupianki. W północnej części gminy występuje lokalna kulminacja Góra Chełmowa. Kompleks Gór Świętokrzyskich tworzą niskie góry rusztowe, o deniwelacjach rzędu 200-350 m. Zasadniczym rysem ich rzeźby jest występowanie szeregu przebiegających równolegle, twardej i twardzielcowych pasm i grzbietów rozdzielonych podłużnymi szerokimi obniżeniami, wykształconych na skałach mniej odpornych. Najwyższy grzbiet Gór Świętokrzyskich - Łysogóry zbudowany jest z najbardziej odpornych skał - kwarcytów kambryjskich. Od północy i południa towarzyszą mu niższe pasma i grzbiety utworzone na mniej odpornych skałach kambryjskich i młodopaleozoicznych, a zewnętrzny najniższy stopień tworzą pasma i grzbiety zbudowane ze skał mezozoicznych. Rzeki wcinając się tu w utwory o różnej odporności tworzą w części swego biegu przełomowe doliny. O charakterze krajobrazu terenów gminy decyduje przede wszystkim kulminacja wschodniego skłonu Pasma Łysogórskiego z drugim obok Łysicy (611,0 m n.p.m.) najwyższym wierzchołkiem Gór Świętokrzyskich, tj. Łysą Górą (Łyscem - 593 m. n.p.m.), a także zachodnia część pasma Jeleniowskiego z najwyższymi wzniesieniami: górą Jeleniowską (481 m. n.p.m.) i Szczytniakiem (552 m.). Od północy do głównego Pasma Łysogór przylega szeroka na 4-5 km, utworzona w mało odpornych łupkach i szarogłazach syluru północnego, Dolina Wilkowska i jej przedłużenie w kierunku wschodnim - Dolina Dębniańska, (której część wchodzi w obręb gminy). Dno doliny położone na wysokości około 300 m. n.p.m. posiada system rynien pradolinnych z okresu deglacji lądolodu południowopolskiego.

2. Tereny gminy położone są w obrębie paleozoicznego trzonu górotworu świętokrzyskiego. Poza grzbietami, większość obniżeń pokrywają z kolei osady czwartorzędowe plejstocenu oraz występujące przeważnie w dolinach rzek osady holocenu. Występują tu skały powstałe w dużym przedziale czasowym, obejmującym wszystkie okresy paleozoicznej ery dziejów Ziemi. Wymienić wśród nich należy: kambr, ordowik, sylur, dewon, karbon, perm, trias oraz trzeciorząd. Dla terenów gminy łatwo zauważalne są zwłaszcza utwory obu w/w najmłodszych epok geologicznych. Utwory trzeciorzędowe to tzw. ility pstry z hematytem i utlenionymi związkami żelaza, występujące w nadkładzie złoża pirytu i rudy żelaza w Rudkach, zaś utwory czwartorzędowe to osady pokrywające na znacznej przestrzeni paleozoiczny górotwór, zróżnicowane genetycznie i litologicznie. M. in. są to:

- gliny zwałowe górne zlodowacenia południowopolskiego lub środkowopolskiego, występujące na dużych obszarach doliny Dębniańskiej,
- gliny peryglacialne z głazami kwarcytowymi, występujące na zboczach pasma Łysogórskiego i Klonowskiego;
- piaski rzeczne ze zlodowacenia środkowopolskiego, występujące w głęboko wciętych dolinach rzecznych;
- piaski, żwiry i gliny peryglacialne z głazami kwarcytowymi zlodowacenia środkowopolskiego i bałtyckiego, występujące jako drugi poziom zboczowych osadów deluwialnych w obrębie zboczy pasma Łysogórskiego i Klonowskiego,
- piaski rzeczne tarasów nadzalewowych, występujące fragmentarycznie w dolinach rzecznych;
- lessy piaszczyste i warstwowane, odsłaniające się głównie w dolinach erozyjnych w obrębie doliny. Osadami młodszego czwartorzędu - holocenu są różnorodne utwory wypełniające współczesne doliny rzeczne; są to w kolejności od najstarszych do najmłodszych:
- mułki i piaski z soczewkami torfów i z pniami drzew kopalnych,
- piaski i mułki szare,
- współczesne piaski i żwiry w korytach rzecznych,
- mułki namywane w formie deluwii i częściowo czarne ziemie (mady) na lessach,
- torfy i gleby glejowe lub bagienne gleby łąkowe.

7.2. Klimat

1. Klimat terenów gminy jest bardzo zróżnicowany, na co wpływ ma także zróżnicowanie ich szerokości względnej. Wyraźnie ostrzejsze cechy ma klimat strefy grzbietowej Łysogór, łagodniejsze – w strefie osadniczej gminy. Roczna temperatura powietrza waha się na poziomie ok. 5,7° C (dla Św. Krzyża do ok. 4,5°). W miesiącach letnich upały miejscami dochodzą do 32 – 33° C, zaś w zimie mrozy do

chodzą niekiedy do minus 30 – 35° C. Roczne sumy opadów atmosferycznych dla obszaru gminy wynoszą 600 mm, choć ostanie lata charakteryzują się sumą opadów znacznie wyższą od przyjętej średniej rocznej. Przeważają wiatry zachodnie i północno zachodnie rzadziej występują wiatry wschodnie, południowo-wschodnie i południowo – zachodnie o średniej prędkości 3 m/s. Najrzadziej spotykane są wiatry północne, północno wschodnie i południowe. Średnie nasłonecznienie trwa od 5 do 6 godzin dziennie.

2. Dla charakterystyki klimatu w obszarze gminy ważne będzie podanie charakterystyki klimatycznej Św. Krzyża. Średnia roczna temperatura powietrza na Świętym Krzyżu wynosi 5,7°C. W przebiegu rocznym maksimum średniej temperatury powietrza występuje w lipcu i wynosi 15,9°C a minimum w styczniu z temperaturą -4,5°C. Najwyższa temperatura minimalna przy gruncie wynosi 21,1°C, a najniższa -34,1°C. Lato na Świętym Krzyżu trwa przeciętnie 57 dni a zima blisko dwukrotnie dłużej bo 121 dni. Średnie wartości zachmurzenia wynoszą 6,6 w skali od 0 do 10. Przebieg roczny zachmurzenia charakteryzuje się wzrostem od sierpnia (5,7) do grudnia (7,7) oraz spadkiem od grudnia do czerwca. Przeważającym kierunkiem wiatru jest na Świętym Krzyżu kierunek południowy (18,9%) jest przeważający dla siedmiu miesięcy tj. od lutego do maja i od sierpnia do października. Najrzadziej wieje wiatr ze wschodu (4,8%) i południowego wschodu. Średnia wieloletnia prędkość wiatru wynosi dla Świętego Krzyża 4,6 m/s, co jest wielkością porównywalną z danymi ze stacji na Wybrzeżu (np. na Helu 4,4 m/s, w Łebie 5,1 m/s). Największe średnie dobowe prędkości wiatru występują jesienią i zimą z maksimum w listopadzie (5,7 m/s). Szczytowe partie Łysogór otrzymują w roku średnio od 800 do 850 mm opadów a najniżej położone fragmenty Parku i las Serwis (250 m n.p.m.) od 550 do 600 mm. Na Świętym Krzyżu (587,7 m n.p.m.) średnia roczna suma opadu za okres 1955-1993 wynosiła 810 mm. Najwyższy opad (równy 1344,7 mm) zanotowano w roku 1961, a najniższy (569,7 mm) w roku 1964. Roczna liczba dni z opadem na Świętym Krzyżu wahała się w okresie 1955-1994 od 112 do 260. Najwyżej położone obszary Parku cechuje górski charakter warunków śnieżnych. Na Świętym Krzyżu pokrywa śnieżna może potencjalnie zalegać średnio 144 dni, może trwać nawet ok. 200 dni.

3. W obrębie Parku można wyróżnić trzy piętra klimatyczne: szczytowe, zboczny i dolin. Piętro szczytowe ma zdecydowanie najniższe wartości średniej temperatury miesięcznej, średniej temperatury maksymalnej i średniej rocznej. Święty Krzyż prawie w każdym miesiącu jest chłodniejszy o około 1,5 °C od terenu stacji położonych w dolinach. W stosunku do najcieplejszych zboczy wartości te są o około 2,5 °C mniejsze. Temperatura minimalna rozkłada się różnie w zależności od pory roku. Od listopada do kwietnia średnia temperatura minimalna jest na szczytach najniższa, a od maja do października jest wyższa niż w dolinach. Piętro dolin odznacza się największymi wahaniami temperatury powietrza, cechują je również największe kontrasty termiczne w skali doby. Istnieje tu duże zagrożenie przymrozkami. W obszarze stoków i wierzchołków temperatury maksymalne są generalnie o około 1° niższe niż w dnach dolin. Dobowe wahania temperatury powietrza są tu silnie zmniejszone i wynoszą 7-10°. Podczas pogody wyżowej występuje często inwersyjny rozkład temperatury minimalnej powietrza.

4. Duże znaczenie dla charakterystyki warunków klimatycznych gminy ma stan czystości atmosfery. Emisję zanieczyszczeń powietrza według stanu na koniec 1995 roku – na podstawie opłat z tytułu gospodarczego korzystania ze środowiska przedstawiają poniższe dane, dotyczące wielkości emisji:

- pyłu - 8.586 (kg/rok),
- SO₂ - 8.389 (j.w.),
- tlenków azotu - 6.649 (j.w.),
- tlenków węgla - 14.462 (j.w.).

Według badań Wojewódzkiej Stacji Sanitarno Epidemiologicznej w latach 1990, 1994 i 1995 stwierdzono na obszarze gminy średnie opady pyłu: 64.5 (q/m²/rok), 63.3, 49.7. Wyniki ostatnich badań wskazują na tendencję do poprawy stanu zanieczyszczeń powietrza.

7.3. Zasoby wodne

1. Tereny gminy leżą niemal w całości w zlewni rzeki Kamiennej, w części tylko w zlewni rzeki Nidy i w zlewni rzeki Czarnej Staszowskiej. Do głównych rzek gminy zalicza się Czarną Wodę i Pokrzywian-

kę - prawobrzeżny dopływ Świśliny. Pokrzywianka bierze początek na wysokości 361 m n.p.m. niedaleko miejscowości Wola Szczygiełkowa, zaś jej długość w Wieloborowicach wynosi 21,25 km. Rzeka ta o zlewni osiągającej do w/w profilu wielkość ok. 187 km² płynie dnem Doliny Dębniańskiej z zachodu na wschód odwadniając północne obszary Pasma Łysogórskiego i Jeleniowskiego (a także południową część Pasma Bostowskiego i południowo - wschodnią Pasma Klonowskiego). Począwszy od źródła na całej swej długości do profilu w Wieloborowicach Pokrzywianka przyjmuje 12 małych dopływów, w tym: Czarną Wodę, Słupiankę z interesującym przełomem przed Nową Słupią oraz Dobruchnę. Od źródłowego odcinka do pierwszych zabudowań Woli Szczygiełkowej prowadzi ona wody czyste. Do miejscowości Rudki Pokrzywianka prowadzi wody pozaklasowe. Decydują o tym: miano Coli oraz występowanie azotynów i fosforu ogólnego, pozostałe wskaźniki zanieczyszczeń są w I i II klasie. Wody w końcowym odcinku w/w rzeki są pozaklasowe, jest ona głównym odbiornikiem ścieków z Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej w Rudkach, który przekracza określone przepisami dopuszczalne normy zanieczyszczeń. Środowisko wodne rzek i potoków gminy charakteryzują ponadto wysokie stany wód na wiosnę oraz niskie stany wód w okresie letnim.

2. Tereny gminy posiadają niekorzystne warunki hydrogeologiczne, w części są całkowicie bezwodne. Terenem bezwodnym jest przede wszystkim obszar głównego pasma Gór Świętokrzyskich zbudowany z kwarcytów kambryjskich, utworów sylurskich i dewońskich. Retencja wód powierzchniowych nie pokrywa dodatniego bilansu wodnego co sprzyja pogłębianiu się deficytu wody. Gmina leży na wąskich pasach utworów wodonośnych dewonu środkowego. Rejon Zamkowej Woli i Płucek stanowi perspektywiczne ujęcie wód głębszych dla potrzeb gminy.

7.4. Gleby

1. Gleby terenu gminy cechuje znaczne zróżnicowanie, jej tereny mają bardzo bogatą mozaikę pokrywy glebowej. W szczególności wyraźną odrębność stwierdzić należy w obszarze Świętokrzyskiego Parku Narodowego, tj. we wschodniej części masywu Łysogór oraz w obszarze pozostałej części gminy. W obszarze parku znajdują się tu litogeniczne z dominującym udziałem materiału skalnego, gleby autogeniczne ze zróżnicowanymi profilami, podzielonymi na poszczególne poziomy pod wpływem szeregu czynników biotycznych i klimatycznych oraz gleby semihydrogeniczne, hydrogeniczne i napływowe, należące do gleb śródstrefowych, o genezie uzależnionej od dominującego wpływu wody ze specyficznymi zbiorowiskami roślinnymi. Gleby litogeniczne, hydrogeniczne i napływowe odgrywają na ogół niewielką rolę na terenie Parku. Wśród nich szczególnie miejsce zajmują skaliste gleby inicjalne oraz rankery próchniczne i bielcowane gołoborzy, będące ekologiczną i krajobrazową osobliwością Parku. O składzie struktury gleb decydują na terenie Parku przede wszystkim gleby autogeniczne, zajmujące łącznie 87% jego powierzchni. Ich skałami macierzystymi są pokrywy stokowe, których charakter i układ decyduje o typologicznym zaszeregowaniu gleb. Dominują wśród nich gleby brunatne kwaśne typowe w powiązaniu z nimi wykształciły się gleby brunatne kwaśne opadowo-glejowe, płowe właściwe, płowe opadowoglejowe, rdzawe właściwe i bielcowo-rdzawe. Występują tu także gleby brunatne właściwe, brunatne kwaśne bielcowane, brunatno rdzawe i bielcowe właściwe.

2. Na terenach otwartych gminy występują następujące typy gleb:

- bielcowe i pseudobielcowe, wykształcone z lessu i piasków gliniastych, o składzie mechanicznym pyłu zwykłego, zawierające odczyn kwaśny,
- gleby brunatne, wytworzone z lessu, o składzie mechanicznym pyłu zwykłego i odczynie obojętnym, podlegające procesowi ługowania,
- glejowe, wytworzone z lessu oraz piasku zwykłego i ilastego wodnego pochodzenia, występujące w użytkach zielonych we wsiach: Jeziorko, Dębno, Baszowice, Nowa Słupia, Mirocice, Hucisko, Trzcianka, Sosnówka, Serwis, Cząstków i Bartoszowiny,
- mady tj. gleby o składzie mechanicznym pyłu zwykłego, pyłu ilastego lub o składzie mechanicznym gliny średniej pylastej, zalegające na glinie ciężkiej, pyle zwykłym o odczynie kwaśnym lub bardzo kwaśnym i występujące w użytkach zielonych we wsiach: Jeziorko, Stara Słupia, Nowa Słupia, Mirocice, Serwis, Jeleniów i Cząstków.

Około 40% gruntów ornych gminy ma właściwe stosunki wodne. Okresowo suchych gleb jest tu około 18%. Około 40% powierzchni gminy zajmują gleby okresowo nadmiernie uwilgotnione i wymagające

zmeliorowania, podobnie jak występujące tu użytki zielone. Erozją słabą, intensywną i silną zagrożonych jest około 15% gruntów ornych. Uregulowania stosunków wodnych wymagają gleby w: Bartoszowinach, Baszowicach, Cząstkowie, Dębnie, Hucisku, Jeleniowie, Jeziorku, Milanowskiej Wólce, Mironicach, Nowej Słupi, Paprociach, Pokrzywiance, Serwisie, Skalach, Sosnówce, Słupi Starej, Trzciance, Włochach i Woli Zamkowej. Dominują tu gleby lekkie do uprawy (97%), 0,9% gleb w ogólnej powierzchni gminy to gleby ciężkie do uprawy oraz gleby bardzo ciężkie do uprawy, w których występuje glina ciężka z iłem. Gleby ciężkie i bardzo ciężkie występują fragmentarycznie we wsiach: Bartoszowiny, Baszowice, Cząstków, Dębno, Jeziorko, Serwis, Sosnówka i Stara Słupia. W pozostałych wsiach występują gleby lekkie. Grunty w klasach bonitacyjnych I – III zajmują około 37% obszaru gminy, zaś w klasach IV około 38% obszaru gminy.

[2] W granicach obszaru objętego zmianą Nr 2 studium występują grunty w klasach bonitacyjnych od III do VI. W zasięgu udokumentowanego złoża "Skala I", nie występują grunty rolne III klasy bonitacyjnej. Grunty znajdujące się w zasięgu udokumentowanego złoża „Skala I” stanowią własność przedsiębiorcy. Grunty położone w terenie górniczym poza zasięgiem złoża, stanowią w części własność przedsiębiorcy, którego łączna powierzchnia własności wynosi – 6,5 ha. Pozostała powierzchnia to własność prywatna. Obszar górniczy "Skala II C" obejmuje powierzchnię 5 ha 6002 m², zaś teren górniczy „Skala II C” obejmuje powierzchnię 44 ha 1454 m². Ograniczony sposób użytkowania dotyczy wyłącznie terenów położonych w zasięgu oddziaływań od robót strzałowych związanych z wydobyciem kopaliny ze złoża „Skala I”, w strefach wyznaczonych na mocy dotychczasowych warunków koncesyjnych.

7.5. Lasy

1. Ważną rolę w strukturze terenów otwartych gminy zajmują lasy, obejmujące powierzchnię ponad 2.200 hektarów i skupiające się w czterech większych kompleksach:

- pasma Łysogór z drzewostanami jodłowo-świerkowymi, z udziałem modrzewia, buka i innych gatunków,
- góry Chełmowej, z dominującym udziałem modrzewia polskiego,
- Serwisu Dąbrowy, z drzewostanem z przewagą świerka,
- zachodniej części pasma Jeleniowskiego, z drzewostanami o składzie zbliżonym do lasów kompleksu Łysogórskiego.

2. Pierwsze trzy z w/w kompleksów wchodzi w skład Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Czwarty z w/w kompleksów to grunty Lasów Państwowych w zarządzie Nadleśnictwa Łagów, zajmujące pow. 491,40 ha w obrębie leśnym Nieskurzów. (Lasy zajmują pow. 490,53 ha, zaś użytki rolne 0,87 ha, grunty niezalesione – 1,47 ha, zaś grunty związane z gospodarką leśną 8,71 ha). Nadleśnictwo posiada w gminie Nowa Słupia niewielki areał użytków rolnych, które położone w sąsiedztwie osad leśnych są wykorzystywane jako deputaty. W związku z tym nie planuje się ich do zalesień. Nie przewiduje się też przejścia gruntów do zalesienia z zasobów AWRSP. Większość drzewostanów położonych na terenie gminy jest zagrożona szkodliwym oddziaływaniem zanieczyszczonego powietrza. Istotnym zagrożeniem dla lasów jest wydzielający się posusz, ograniczenie prac pielęgnacyjnych i ochronnych na terenie lasów. Istotny problem stanowią kradzieże drewna oraz pożary leśne.

2. Z uwagi na swój charakter całość terenów leśnych w gminie Nowa Słupia została zaliczona do lasów ochronnych jako lasy glebochronne. Ponadto oddziały 44-47 i 50-53 obejmują wyłączone, bukowe drzewostany nasienne. Oprócz tego lasy w oddz. 108d i 118c stanowią drzewostany uszkodzone przez przemysł, w II strefie uszkodzenia. Wszystkie grunty w gminie Nowa Słupia za wyjątkiem w/w oddziałów znajdują się w granicach Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego. (Oddziały 108d i 118c wchodzi w skład otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego).

[2] W granicach obszaru objętego zmianą studium w zasięgu udokumentowanego złoża nie występują grunty leśne w rozumieniu ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. 2017 r., poz. 1161) oraz ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2129 ze zm.). Poza zasięgiem udokumentowanego złoża występują niewielkie odosobnione prywatne lasy, niemające połączenia z większymi kompleksami leśnymi.

Ograniczony sposób użytkowania obejmuje wyłącznie tereny położone w zasięgu oddziaływań od robót strzałowych związanych z wydobywaniem kopaliny ze złoża „Skała I”.

7.6. Ochrona przyrody i krajobrazu

1. Większa część gminy znajduje się na terenie Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Tereny Parku zajmują tu 1.839,33 ha. W granicach Parku na terenie gminy znajdują się następujące rezerваты ściśle tj:

- rezerwat im. Józefa Kostyrki na Chełmowej Górze,
- Święty Krzyż na Łysej Górze,

W obręb gminy wchodzi także część terenu Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego. Obszar Parku obejmuje zalesione tereny Pasma Jeleniowskiego, w otulinie natomiast – na północ i zachód od Pasma znajdują się tereny rolnicze z żyznymi glebami lessowymi. Na terenie gminy znajduje się tylko jeden pomnik przyrody – źródło we wsi Trzciańka oraz dwa rezerваты scharakteryzowane niżej:

Tab. 1. Rezerваты na terenie gm. Nowa Słupia

Nr WKP	Nazwa	Pow. ha	Kat. Rez.	Miejscowość	Gmina
R-052	Wąwóz w Skałach	3,18	Geologiczny	Skały Czajęcice	Nowa Słupia/Waśniów
R-064	Góra Jeleniowska	15,56	Geologiczno - leśny	Jeleniów	Nowa Słupia

[2] Na obszarze objętym zmianą studium w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego odkrywkowej kopalni eksploatującej dolomity ze złoża „Skała I” znajduje się rezerwat przyrody „Wąwóz w Skałach”, ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 20.09.2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Wąwóz w Skałach (Dz. Urz. Woj. Święt. poz. 2908 z dn. 26.09.2017 r.), dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 25/2017 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody Wąwóz w Skałach.

2. Gmina nie dysponuje atrakcyjnymi złożami surowców. Na jej terenie występują następujące, udokumentowane złoża:

Tab. 2. Złoża surowców na terenie gm. Nowa Słupia

Lp.	Rodzaj złoża	Miejscowość	Rodzaj surowca	Zasoby w tys. ton	użytkownik
1	„Skała”	Skały	Dolomit	1.514	Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Ostrowcu Świętokrzyskim
[2]	„Skała”	Skały	Dolomit dewoński	2309,8 stan na 31.12.2014r.	firma Semav Stones Sp. z o.o., ul. Nad Stojadłem 3, 37- 300 Leżajsk.
2	„Jeleniowska Góra”	Jeleniów	Piaskowce kwarcytowe	26.400	Nie przeznaczone do eksploatacji ze względu na występowanie w obszarze chronionym

Występujące na terenie gminy złoża dolomitów są przerabiane na grys, tłuźceń i kamień łamany. Ponadto na terenie gminy znajdują się udokumentowane złoża pirytu we wsi Rudki oraz rud ołowiu (w miejscowości Włochy) a także żelaza (w miejscowości Bostów-Cząstków). Nie są one jednak eksploatowane ze względu na położenie w obszarach chronionych lub w ich bliskim sąsiedztwie.

[2]. Złoże „Skała I” znajduje się przy drodze lokalnej (gminnej), prowadzącej do drogi wojewódzkiej nr 751. Odległość złoża od Ostrowca Św. wynosi około 20 km, a od miejscowości Nowa Słupia, około

10 km. Obsługa komunikacyjna w zakładzie górniczym odbywa się poprzez wyjazd od strony wschodniej od drogi gminnej.

Warunki geologiczno- górnicze eksploatacji złoża „Skala I” w nowych granicach będą podobne jak dotychczas, a więc umiarkowanie korzystne. Obecnie prawie całkowicie jest wyeksploatowany poziom I na rzędnej ca 229 m n.p.m. oraz poziom II na rzędnej 217 m n.p.m. Aktualnie eksploatacja odbywa się głównie na poziomie III +207 m n.p.m. Prace wydobywcze są prowadzone w obrębie obszaru i terenu górniczego „Skala IIC”, utworzonego decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWS.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r. Na podstawie wyników przeprowadzonych badań stwierdzono, że kopalina skalna jest bardzo ciężką, mało nasiąkliwą, o bardzo dobrej mrozoodporności i o dużej ścieralności w bębnie Devala i Los Angeles. Parametry jakościowe dla złoża „Skala I”, w świetle aktualnie obowiązujących norm wskazują jednoznacznie przydatność do produkcji kruszyw dla drogownictwa i budownictwa.

Eksploatacja złoża do rzędnej 187 m n.p.m. jest możliwa na wszystkich kierunkach. Dla złoża „Skala I” sporządzona jest „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne eksploatacji dolomitów dewońskich „Skala I” oraz Dodatek nr 1 do niej. Zagrożenia wodne mogą wystąpić w przypadku występowania intensywnych opadów atmosferycznych, w tym opadów nawałnych. Zgodnie z dokumentacjami geologiczną i hydrogeologiczną eksploatacja poziomów II i III miała wymagać odwodnienia. Eksploatacja złoża „Skala I” na II poziomie (+217 m n.p.m.) nie wymagała praktycznie prowadzenia odwodnienia złoża, natomiast poziom III (+207 m n.p.m.) był odwadniany nieznacznie poprzez tymczasowe rzępie zlokalizowane na jego spągu. Wody powierzchniowe i podziemne na terenie kopalni chronione są i będą głównie przed zanieczyszczeniami substancjami ropopochodnymi i niecałkowitego rozkładu materiałów wybuchowych. Dla zabezpieczenia wód przed zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi w trakcie eksploatacji są i będą stosowane maszyny i urządzenia sprawne technicznie. Na każdej zmianie roboczej kontroli i ocenie będą podlegały układy paliwowe na szczelność obudów mechanizmów pracujących w kąpeli olejowej. Przy wymianach oleju są i będą stosowane wanny spustowe, które nie pozwolą na rozlewanie oleju w wyrobisku. Remonty maszyn będą wykonywane poza wyrobiskiem. W przypadku awaryjnego wycieku substancji ropopochodnych będą stosowane absorbenty pochłaniające te substancje. Do robót strzałowych będą stosowane najnowsze technologie i rodzaje materiałów wybuchowych (żele, emulsje, zapalniki nieelektryczne itp.). Odwodnienie Kopalni prowadzone będzie na warunkach udzielonego przez Starostę Kieleckiego pozwolenia wodno – prawnego.

Ustalenia zmiany Nr 2 przewidują dalszą eksploatację kopaliny w granicach udokumentowanych złoża. Aktualnie wobec dużego zbytu na surowiec eksploatowany ze złoża „Skala I” Dodatkem nr 2 do dokumentacji geologicznej zmienia się granice złoża zarówno pionowe (poszerzenie nieznacznie na kierunku północnym, południowo-wschodnim oraz wschodnim), jak i poziome (pogłębienie złoża do poz. 187 m n.p.m.). W ramach planowanego przedsięwzięcia w obrębie Kopalni Skala przewidują się zatem przeprowadzenie:

- zmiany granicy poziomej wyrobiska (zejście z wydobyciem na całej powierzchni wyrobiska do rzędnej (+187 m n.p.m.),
- zmiany granicy pionowej wyrobiska (poszerzenie obszaru górniczego),
- budowy zwałowiska nadkładowych mas ziemno-skalnych,
- zwiększenie wydobywania do 500 000 Mg/rok.

8. UKŁAD OSADNICZY GMINY I UWARUNKOWANIA OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

8.1. Charakterystyka głównych zespołów zabytkowych

1. Gmina należy do grupy gmin o średnim nasyceniu zabytkami w stosunku do otoczenia. Zabytki nieruchome, objęte ewidencją konserwatorską, występują prawie we wszystkich sołectwach gminy, przy czym szczególne ich zgrupowanie istnieje na terenie historycznego miasta Nowa Słupia (ok. 25% za-

sobu gminy). Drugą w kolejności miejscowością jest tu Stara Słupia (ponad 12% zasobu). Ponad 5 zabytków i zespołów zabytkowych zachowało się w Jeleniowie, Dębnie i Mirocicach. Wśród zabytków nieruchomości gminy największą grupę (ponad połowę) stanowi zabudowa mieszkalna i zagrodowa, z nielicznymi wyjątkami drewniana, zwykle z XX wieku (tylko kilka obiektów z XIX wieku). Najwięcej zagród zabytkowych zachowało się w Starej Słupi, zaś domów mieszkalnych w Nowej Słupi, Jeziorkach i Starej Słupi. Drugą ilościowo grupę stanowią obiekty i zespoły sakralne, które znajdują się na terenie Nowej Słupi, Świętego Krzyża, Dębna, Mirocic i Starej Słupi. Istniejący na Świętym Krzyżu zespół klasztoru benedyktynów z XII–XVII wieku należy do zabytków o wybitnych walorach w skali krajowej.

2. Duże walory zabytkowe posiada również zespół kościoła parafialnego w Nowej Słupi z XII–XVII w. Charakterystyczne kapliczki z XIX/XX wieku w Nowej Słupi, Starej Słupi, Świętym Krzyżu i Mirocicach oraz kościół parafialny i kaplica w Dębnie z XX wieku. Wyróżnia się również szkoła benedyktyńska z XVIII wieku, zachowana w Nowej Słupi. Ważnym reliktem historycznym koegzystencji z ludnością żydowską są pozostałości bóżnicy i kirkutu w Nowej Słupi. Z obiektami sakralnymi powiązane są zabytkowe cmentarze – parafialny i przykościelny w Nowej Słupi oraz parafialne w Dębnie i w Rudkach. Ochroną otoczony jest również cmentarz radzieckich jeńców wojennych z lat 1941–1943 na Świętym Krzyżu.

3. Szczególne znaczenie wśród zabytków gminy ma sanktuarium na Świętym Krzyżu, kompleks o najwyższej wartości środowiska kulturowego w skali ponadregionalnej. W jego skład wchodzi opactwo benedyktynów, położone obok pogańskie wały kultowe oraz drogi Królewska i Opacka, łączące klasztor z pobliską Nową Słupią. Klasztor na Łysej Górze został ufundowany na początku XII wieku przez księcia Bolesława Krzywoustego i komesa Wojsława z rodu Toporczyków. Pierwszy konwent zakonników przybył tu z Tyńca. Podczas najazdu Tatarów w 1259 roku opactwo zostało zniszczone. Po rychłej odbudowie nastąpił okres spokoju i systematycznego rozwoju. Doniosłą rolę odegrały w dziejach klasztoru przechowywane tu relikwie Krzyża Świętego, które od początku XIV wieku przyciągały coraz liczniejsze rzesze wiernych. Aż do XVII było to jedno z najważniejszych sanktuariów na terenie Polski, nawiedzane często przez Władysława Jagiełłę oraz innych królów, zwłaszcza z dynastii Jagiellonów i Wazów. W XVI wieku przeprowadzono gruntowną przebudowę całego kompleksu budynków. Dokonana w 1819 roku kasata klasztorów benedyktyńskich w Królestwie Polskim, przekreśliła różnorodne formy działalności opactwa. Pod koniec XIX w. klasztor zamieniony został na więzienie, po II wojnie światowej powrócili tu zakonnicy.

4. Kompleks klasztorny tworzy zespół trzech, powiązanych ściśle ze sobą obiektów: głównego budynku, otaczającego wewnętrzny wirydarz, jednonawowej bryły kościoła i zachodniego skrzydła klasztoru. Z jego pierwotnego założenia z XII wieku zachowały się tylko szczątkowe relikty. Elementy gotyckie przylegające do kościoła od północy skupione są wokół w/w czworobocznego wirydarza i tworzą sklepiony krzyżowo-żebrowo krużganek. Centralnymi obiektami są: kaplica grobowa Oleśnickich oraz tzw. Sala Opacka, wzniesiona w latach 1611–1620 i pokryta wielobarwną polichromią. Skrzydło zachodnie klasztoru powstało w XVII wieku, pierwotnie w stylu barokowym. Było ono wielokrotnie, gruntownie przebudowywane. Zespół klasztorny otoczony jest murem, w którym od wschodu znajduje się zbudowana w XVII wieku brama rozpoczynająca Drogę Królewską oraz pochodząca z tego samego okresu dzwonnica, położona na wschód od kościoła.

5. Świętokrzyski klasztor został zbudowany na miejscu dawnego pogańskiego ośrodka kultowego, którego powstanie i funkcjonowanie określa się od późnego okresu lateńskiego do czasów chrześcijańskich, tj. na VIII - IX wiek. Ośrodek ten zajmował pierwotnie obszerny plac usytuowany wzdłuż grzbietu Łyśca, ograniczony kręgiem wałów kamiennych, zbudowanych z bloków kwarcytu w kształcie wydłużonej elipsy na osi wschód-zachód. Część wschodnia wałów o długości ok. 800 m wzniesiona z dużych głazów, obsypanych mniejszymi kamieniami i tłuczniem, jest przerwana w 4 miejscach. Pierwotne przejście - zapewne jedyne znajdowało się tu między dzisiejszą Drogą Królewską a Opacką. Część zachodnia wałów o długości odcinka północnego ok. 350 m i odcinka południowego ok. 150 m nie została ukończona.

6. Klasztor na Św. Krzyżu łączy z pobliską Nową Słupią dawne drogi pątnicze: Królewska z zespołem kapliczek i Opacka, którymi do połowy XIX wieku na Święty Krzyż można było się dostać jedynie z tej miejscowości. Droga Królewska zaczyna w rejonie kościoła w Nowej Słupi, następnie wkracza poprzez bramę na teren Parku w sąsiedztwie figury św. Emeryka, następnie poprzez las ostro wspina się do góry mijając po drodze 2 kapliczki murowane, aby po ominięciu pozostałości kopca Adama Czartoryskiego i dwóch kapliczek osiągnąć polanę podszczytową i poprzez bramę dotrzeć do klasztoru. Droga Opacka (Zielona) pierwotnie łączyła klasztor świętokrzyski z Dworem Opatów w Nowej Słupi zaczyna się w Nowej Słupi przy dawnej szkole benedyktyńskiej, aby następnie po dojściu do wsi Łazy poprowadzić do klasztoru poprzez otaczające go lasy.

7. Obok zespołu zabytkowego Św. Krzyża - Nowa Słupia stanowi kompleks zabytkowy o nie mniejszej wartości. Obecna wieś – centrum gminy została założona pierwotnie jako wieś klasztoru tysogórskiego, lokowana na prawie magdeburskim. W roku 1351 była już miastem, założonym na prawie średzkim przez benedyktynów świętokrzyskich. Wieś lokacyjna miała charakter wielodrożnicowej widlicówki, z osią na linii wschód-zachód, w części wschodniej zakończoną wydłużonym placem targowym z trzema odchodzącymi traktami. Główna oś strony zachodniej kończyła się Droga Królewska, prowadzącą do klasztoru na Św. Krzyżu. Układ ten został zachowany przy lokowaniu miasta w poł. XIV w., którego życie gospodarcze wyznaczały rolnictwo, hodowla, rzemiosło i handel podporządkowany całkowicie klasztorowi świętokrzyskiemu. W roku 1939 Nowa Słupia liczyła 2.325 mieszkańców, z czego około 900 stanowili Żydzi (39%). Podstawą bytu ludności chrześcijańskiej było rolnictwo, natomiast rzemiosłem i handlem zajmowała się głównie ludność żydowska. Od czerwca 1941 r. w gettcie w Nowej Słupi przebywało 2.340 Żydów, którzy we wrześniu 1942 roku zostali przez Niemców wymordowani.

8. W układzie przestrzennym dominowała stale zabudowa drewniana, wyróżniał się w nim kościół parafialny Św. Wawrzyńca. Należy podkreślić, że do dziś zachował się niemal nie zmieniony średnio-wieczny układ urbanistyczny tej miejscowości. Do dziś przetrwały tu także nieliczne już, typowe zagrody z charakterystyczną sienią przejazdową, prowadzącą zarówno do domu mieszkalnego jak też w obręb zabudowy gospodarczej. Dla jego ochrony wyznaczono granice stref ochrony konserwatorskiej „A”, „B”, „E” i „K” oraz sformułowano szczegółowe wytyczne konserwatorskie określające m. in. możliwości przebudowy obecnej zabudowy Nowej Słupi. W/w strefy obejmują:

- strefa „A” - Rynek, ul. Świętokrzyską wraz z Drogą Królewską i obszarem zabytkowego d. klasztoru Benedyktynów oraz ul. Opatowską na odcinku przyrynkowym.
- strefa „B” – północny odcinek ul. Kieleckiej (wraz z posesją plebanii, tyły działek przyrynkowych aż po ul. Radoszów wraz z jej pierzeją południową, przyrynkowy odcinek ul. Staszica, północny odcinek ul. Szkolnej, w sąsiedztwie ul. Świętokrzyskiej i dawnej „szkoły benedyktyńskiej),
- strefa „E” – widok na Nową Słupię od strony Świętego Krzyża,
- strefa „K” – naturalne elementy krajobrazowe, które są integralnie związane z ekspozycją dawnego miasteczka (m.in. lessowy wąwóz po jego stronie południowo-zachodniej, koryta licznych strumieni).

9. Szczególnym zabytkiem techniki jest unikatowa w skali europejskiej, a nawet światowej, kopalnia rud żelaza w Rudkach – funkcjonująca od czasów rzymskich do niedawnych lat. Posiada ona status szczególnie chronionego rezerwatu archeologicznego. Archeologicznymi zabytkami techniki są również bardzo liczne pozostałości dymarek, piecowisk z pierwszych wieków nowej ery – rozproszone po całym obszarze gminy. Cały obszar gminy leży w granicach rozległego Starożytnego Okręgu Górniczego i Hutnictwa Świętokrzyskiego, gdzie obok wymienionych wyżej stanowisk archeologicznych występują także chronione relikty osadnictwa z owego okresu. W muzeum usytuowanym przy Drodze Królewskiej w Nowej Słupi zebrano obszerne materiały dotyczące tego najważniejszego na ziemiach polskich okręgu starożytnego górnictwa i hutnictwa sprzed 2000 lat. W wyniku badań rozpoczętych w 1955 roku zarejestrowano w rejonie Nowej Słupi ponad 5.400 stanowisk piecowiskowych różnych typów. Główny obszar starożytnego hutnictwa w Górach Świętokrzyskich znajdował się między pasmem Łysogór, rzeką Kamienna i Opatowem. Na terenach współczesnych gmin Nowa Słupia, Bodzentyn, Pawłów oraz części gminy Waśniów zlokalizowano prawie 4/5 wszystkich stanowisk hutniczych. Odkrycia te były podstawą do zorganizowania w latach 70-tych wielkiej ogólnopolskiej imprezy turystycznej „Dymarki Świętokrzyskie”, która odąd odbywa się co roku we wrześniu.

10. Na obszarze gminy zachowało się niewiele nowożytnych zabytków techniki, przy czym najstarsze – wiatrak Kozłak w Dębnie i młyn wodny w Trzciance pochodzą z końca XIX w. (według ewidencji zabytków), zaś młyny wodne w Cząstkowie, Pokrzywiance, Starej Słupi i Włochach pochodzą z początku XX wieku. Z tego okresu pochodzą również kuźnie w Jeleniowie i Nowej Słupi.

11. Szczególne wartości niematerialne – składnik dziedzictwa kulturowego - stanowią istotny element tożsamości kulturowej gminy. Są one jednocześnie najtrudniej mierzalne i trudne niekiedy do zdefiniowania, jednakże w ostatecznym rachunku decydują o obrazie kulturowym i odrębności gminy, regionu, kraju. Na omawiane wartości składają się m. in. tradycje walk o niepodległość w XIX i XX wieku, skierowanych przeciw Rosji, w tym przede wszystkim Powstanie Styczniowe z 1863 r. W okolicznych lasach w Nowej Słupi i na Świętym Krzyżu przebywały oddziały powstańcze i sztab generała Mariana Langiewicza, który stoczył tu wiele bitew. Najbardziej jednak żywą częścią pamięci społecznej jest okres okupacji hitlerowskiej 1939-1945 i walk partyzanckich oddziałów AK z Niemcami. Do wartości materialnych zalicza się też żywą jeszcze kulturę ludową, zachowały się też liczne podania i legendy, przekazywane następnym pokoleniom. W większości ich narracja odnosi się do obszaru Łysogór. Można to zaobserwować też w rzeźbach np. A. Kucharskiego z Nowej Słupi czy w działalności regionalisty i kolekcjonera, nieżyjącego już ks. W. Ślusarczyka lub wybitnego regionalisty z Nowej Słupi A. Ponikowskiego.

12. Ważnymi obiektami dziedzictwa kulturowego są miejsca pamięci narodowej: cmentarze, kwatery i mogiły wojenne. Wśród obiektów tych wymienić należy: cmentarz w Nowej Słupii, obelisk pamiątkowy w Nowej Słupii, cmentarz na polanie „Bielnik” pod Świętym Krzyżem, pomniki i obeliski w Dębnie, Baszowicach, na cmentarzu w Nowej Słupii, w Jeziorku, mogiłę w Bartoszowicach, płytę pamiątkową w Wólce Milanowskiej i Nowej Słupii, figurę z płytą w Bartoszowinach. Miejsca te winny być otoczone stałą opieką konserwatorską.

[1] *W granicach obszaru objętego zmianą studium występują zabytki objęte ochroną na zasadach okresowych w ustawie Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. 2018 r., poz. 2067 ze zm.).*

Znajduje się 12 zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych na następujących obszarach AZP:

Lp.	Miejscowość	Nr w miejscowości	Nr na obszarze	Obszar AZP
1	Skala – teren górniczy	1	19	85-68
2	Skala – teren górniczy	2	20	
3	Skala – teren górniczy	3	21	
4	Skala – teren górniczy	4	22	
5	Skala – teren górniczy	5	23	
6	Skala – teren górniczy	6	24	
7	Skala – teren górniczy	7	25	
8	Skala – teren górniczy	19	37	
9	Skala – teren górniczy	20	38	
10	Skala – teren górniczy	21	39	
11	Skala – teren górniczy	22	40	
12	Skala – teren górniczy	23	41	

W odniesieniu do zabytków archeologicznych obowiązują następujące ustalenia:

- Wszelka działalność inwestycyjna w obrębie ww. obiektów podlega uzgodnieniu ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków na etapie planowania, projektowania i wykonawstwa i jest podporządkowana wytycznym ŚWKZ.

- *Na terenie stanowisk archeologicznych obowiązuje zakaz dewastacji terenu poprzez wybiórkę piasku i analogiczne formy zmiany ukształtowania terenu. Ponieważ ingerencja w struktury i nawarstwienia archeologiczne powoduje ich nieodwracalne zniszczenia, istnieje konieczność objęcia ewentualnych prac ziemnych niezbędnych do przeprowadzenia na obszarze strefy badaniami archeologicznymi, w myśl art. 31 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2018 poz. 2067 ze zm.).*
- *Istnieje obowiązek powiadomienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz Burmistrza Miasta i Gminy o znalezieniu przedmiotu, który posiada cechy zabytku oraz zabezpieczenia takiego znaleziska i natychmiastowego wstrzymania dalszych prac, mogących je uszkodzić lub zniszczyć.*

8.2. Charakterystyka układu osadniczego

W skład układu osadniczego gminy Nowa Słupia wchodzi 20 sołectw:

1. Sołectwo (wieś) Nowa Słupia, siedziba władz gminy, położone na skrzyżowaniu dróg ze Starachowic do Łagowa i z Suchedniowa do Ostrowca Świętokrzyskiego. Układ przestrzenny wsi składa się z sieci ulic zbiegających się do centralnie umieszczonego placu, otoczonego kompleksem zwartej zabudowy rozmieszczonej wzdłuż wylotowych dróg wychodzących promieniście ze wsi. (szczegółowe omówienie historii wsi – dawnego miasta oraz opis jego obiektów zabytkowych zawarto w rozdziale wcześniejszym).

2. Sołectwo Cząstków, składające się z trzech wsi i położone w północnej części gminy, w dolinie rzeki Pokrzywianki. Sołectwo tworzą jednostki:

- Cząstków Mały, wieś położona w północno - zachodniej części sołectwa, na lewym brzegu Pokrzywianki z ciągiem zwartej zabudowy po północnej stronie drogi;
- Cząstków Nowy, wieś położona w północno - wschodniej części sołectwa, na lewym brzegu Pokrzywianki; układ przestrzenny wsi składa się z nieregularnego zespołu zabudowy w zachodniej części wsi i zwartej ciągu zabudowy po północnej stronie;
- Cząstków Stary, wieś położona w południowej części sołectwa na północnych stokach Chełmowej Góry; układ przestrzenny wsi stanowią dwa zespoły zabudowy położonej wzdłuż drogi.

3. Sołectwo (wieś) Bartoszowiny, położone w południowo - zachodniej części gminy, na południowych stokach Łysej Góry, przy drodze łączącej Nową Słupię z Kielcami. Układ przestrzenny wsi w swym kształcie przypomina literę "T", tworzą go poprzerywane ciągi zabudowy (przy drodze z Nowej Słupi do Kielc jedynie po jej północnej stronie).

4. Sołectwo (wieś) Baszowice, położone na północny - zachód od Nowej Słupi, przy drodze łączącej Nową Słupię z Bodzentynem. Układ przestrzenny wsi składa się z dwóch poprzerywanych ciągów zabudowy, położonych wzdłuż obu stron w/w drogi oraz prostopadle doń usytuowanego ciągu gospodarstw. Jednym z elementów zagospodarowania jest zbiornik przeciwpowodziowy.

5. Sołectwo (wieś) Dębno, położone w zachodniej części gminy, na północ od kompleksu Łysogór w dolinie rzeki Pokrzywianki. Układ przestrzenny wsi tworzy w jej centralnej części grupa luźnej zabudowy po obu stronach drogi oraz kolonie:

- Zagacki w formie dwóch zwartych ciągów zabudowy po obu stronach drogi,
- Berdyszów z zabudowaniami ciągnącymi się wzdłuż drogi,
- Parcele z małą grupą domów,
- Siedliszki, Brandys, Rogatki, tworzące grupę gospodarstw ciągnących się luźno po obu stronach drogi.

Na terenie wsi – dawnego miasta biskupów krakowskich, lokowanego przed 1343 r. - znajdują się następujące zabytki: kościół parafialny p.w. św. Mikołaja, wiatrak i zespół cmentarza parafialnego a także pozostałości średniowiecznego, stożkowatego gródka.

6. Sołectwo (wieś) Dębniak, położone na południe od Nowej Słupi, w dolinie potoku Słupianki, przy drodze prowadzącej z Nowej Słupi do Łagowa. Układ przestrzenny wsi składa się ze zwartego ciągu zabudowy w zachodniej części wsi i luźno rozsianych kilku grup gospodarstw.

7. Sołectwo (wieś) Hucisko, położone na północnych stokach Łysej Góry w niewielkiej odległości od kompleksu leśnego Łysogór. Układ przestrzenny wsi stanowi luźny ciąg zabudowy po północnej stronie drogi.

8. Sołectwo (wieś) Jeleniów, położone w południowo - wschodniej części gminy, na północnych stokach Góry Jeleniowskiej. Układ przestrzenny wsi rozciągnięty jest na znacznym obszarze doliny potoku Słupianki i jej prawych dopływów, mający swe źródła na stokach Góry Jeleniowskiej. Składa się z luźnego ciągu zabudowy wzdłuż doliny Słupianki, ciągu zabudowy biegnącego prostopadle od niego w kierunku doliny pomiędzy Górą Jeleniowską a Górą Skorzyńską (Jeleniów - Wieś, Leśniczówka) oraz kolonii:

- Majdan, składającej się z grupy kilku luźno rozrzuconych gospodarstw na północno - zachodnich stokach Góry Skorzyńskiej,
- Jeleniów - Kolonie z ciągiem zabudowy wzdłuż północnej strony drogi do Starej Słupi oraz grupy gospodarstw położonych na południowo - wschód od niego,
- W Polach z grupą kilku gospodarstw ułożonych w linii w północno - wschodnim krańcu sołectwa. Znajdują się tu ruiny dworu z połowy XVIII w., spalonego w czasie II wojny światowej i park krajobrazowy z pocz. XIX w.

9. Sołectwo (wieś) Jeziorko, położone w północno - zachodniej części gminy, na południe od drogi łączącej Nową Słupię z Bodzentynem. Układ przestrzenny wsi stanowi zwarty ciąg zabudowy po południowej stronie drogi oraz poprzerwany ciąg po jej północnej stronie.

10. Sołectwo (wieś) Milanowska Wólka, położone na południowo - wschód od kompleksu leśnego Łysogór, przy drodze z Nowej Słupi do Kielc w pobliżu drogi prowadzącej do Łagowa. Układ przestrzenny wsi składa się z luźnego ciągu zabudowy po obu stronach w/w drogi oraz zwartej grupy gospodarstw w wschodniej części wsi. Od niedawna istnieje tu Centrum Edukacyjne – jeden z nielicznych w całym regionie ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych o wysokim standardzie.

11. Sołectwo Mirocice, składające się z czterech wsi, położone przy drodze łączącej Nową Słupię z Bodzentynem, na północ od kompleksu lasów Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Sołectwo tworzą jednostki:

- Bielowa, położona w południowo - zachodniej części sołectwa, na południe od drogi łączącej Nową Słupię z Bodzentynem; układ przestrzenny wsi stanowi dwa zwarte ciągi zabudowy, biegnące po obu stronach drogi;
- Kępno, wieś w północnej części sołectwa, na północ od drogi łączącej Nową Słupię z Bodzentynem a także ciąg zabudowy po wschodniej stronie drogi z kilkoma gospodarstwami po zachodniej stronie;
- Mirocice, położone przy drodze łączącej Nową Słupię z Bodzentynem; układ przestrzenny wsi składa się z ciągu zabudowy po północnej stronie drogi, kilku zabudowań po południowej stronie i grupy gospodarstw w północno - wschodniej części wsi;
- Trochowiny, wieś w północno - wschodniej części sołectwa składająca się jedynie z zwartej grupy kilku gospodarstw.

12. Sołectwo Pokrzywianka, składające się z trzech wsi i położone w północno - wschodniej części gminy. Przez sołectwo przepływa rzeka Pokrzywianka. Sołectwo tworzą jednostki:

- Pokrzywianka Dolna, położona w północnej części sołectwa, na prawym brzegu Pokrzywianki; układ przestrzenny wsi składa się z ciągu zabudowy po północnej stronie drogi, kilku gospodarstw po jej południowej stronie oraz grupy luźno rozrzuconych domów na południe od wsi; na terenie wsi znajduje się zabytkowy młyn;

- Pokrzywianka Górna, położona na wzniesieniu w południowej części sołectwa; układ przestrzenny składa się z zwartej ciągu zabudowy po północnej stronie drogi oraz kilku gospodarstw oddalonych w niewielkiej odległości na zachód od wsi przy drodze z Cząstkowa do Starej Słupi;
- Hektary, położona we wschodniej części sołectwa, rozrzucona na znacznym obszarze i składająca się z trzech luźnych grup gospodarstw: Hektarów, Kolonii A, Kolonii B.

13. Sołectwo (wieś) Paprocice, położone jest na południu gminy, przy drodze z Nowej Słupi do Łagowa, w dolinie pomiędzy Walem Małcentowskim a Górą Jeleniowską. Układ przestrzenny wsi składa się z dwóch zwartych ciągów zabudowy po obu stronach drogi.

14. Sołectwo (wieś) Rudki, położone w północnej części gminy, przy drodze łączącej Nową Słupię z Pawłowem, na południowy wschód od zwartej grupy wsi sołectwa sosnowskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie wsi Skowroniec. Układ przestrzenny wsi jest nietypowy w stosunku do pozostałych jednostek w związku z dominującym układem w zabudowie wsi dużego kompleksu zabudowań przemysłowych oraz towarzyszącej mu zabudowy wielorodzinnej.

15. Sołectwo (wieś) Serwis, położone na północ od Nowej Słupi, przy drodze z Nowej Słupi do Pawłowa. Układ przestrzenny wsi stanowi ciąg zwartej zabudowy położony prostopadle do w/w drogi oraz grupa kilku gospodarstw na północy.

16. Sołectwo (wieś) Skąły, położone w północno - wschodnim krańcu gminy, na wschód od potoku Dobruchna. Układ przestrzenny wsi stanowi luźny ciąg zespołów zabudowy wzdłuż obu stron drogi.

[2] W południowo-wschodniej części sołectwa przy granicy z gminą Waśniów znajduje się udokumentowane złożo dolomitów dewońskich „Skąły I”, z ustanowionym decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWŚ.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r. obszarem i terenem górniczym Skąły II C”.

17. Sołectwo Sosnowka, stanowiące połączoną ze sobą grupę trzech wsi i położone w północnej części gminy, przy drodze prowadzącej z Nowej Słupi do Pawłowa. Sołectwo tworzą jednostki:

- Sosnowka, położona na północy sołectwa, przy drodze łączącej Nową Słupię z Pawłowem; układ przestrzenny wsi składa się ze zwartej ciągu zabudowy po zachodniej stronie w/w drogi, grupy zabudowań po jej wschodniej stronie a ponadto ciągu zabudowań położonych na zachód od wsi i na południu przy opisywanej drodze;
- Skowroniec, położony w południowej części sołectwa, na południe od Sosnowki; układ przestrzenny wsi składa się z zespołu osiedla mieszkaniowego w środkowej części wsi, oraz ciągu zabudowy po zachodniej stronie osiedla i prostopadłych do w/w drogi ciągów zabudowy na północy i południu wsi;
- Skowroniec - Osiedle Górne, położona w północno - wschodniej części sołectwa, o układzie przestrzennym składającym się z poprzerwanego ciągu zabudowy po obu stronach drogi, oraz zwartej grupy gospodarstw w północno - wschodniej części wsi i kilku na północy;

18. Sołectwo (wieś) Stara Słupia, położone na wschód od Nowej Słupi, przy drodze łączącej Nową Słupię z Ostrowcem Świętokrzyskim. Układ przestrzenny wsi rozciągnięty jest na znacznym obszarze pomiędzy południowo - wschodnimi stokami Chełmowej Góry a lewą stroną doliny potoku Pokrzywianki. Na układ przestrzenny składają się kolonie:

- Stara Słupia - Podchełmie, położona na północy sołectwa, ze zwartym ciągiem zabudowy po północnej stronie drogi,
- Stara Słupia - Winnica i Stara Słupia - Pod Grzegorzewice, położone na południe od w/w, z równoległym ciągiem gospodarstw oddalonych nieznacznie od siebie,
- Stara Słupia z ciągiem zwartej zabudowy biegnącym w stronę drogi z Ostrowca Św. do Nowej Słupi.

Na terenie wsi znajdują się pozostałości zabytkowego zespołu dworskiego.

19. Sołectwo (wieś) Trzcianka, położone w południowej części gminy na południe od drogi łączącej Nową Słupię z Kielcami. Układ przestrzenny wsi składa się z luźnego ciągu zabudowy położonego na cięciwie łuku w/w drogi oraz grupy gospodarstw, na zachodzie, w bezpośrednim jej sąsiedztwie.

20. Sołectwo Włochy, składające się z trzech wsi i położone w północno - wschodniej części gminy, w dolinie rzeki Pokrzywianki. Sołectwo tworzą jednostki:

- Włochy - Stara Wieś, położona na zachodnim brzegu rzeki Pokrzywianki, o układzie przestrzennym składającym się z dwóch luźnych ciągów zabudowy po obu stronach drogi.
- Włochy - Nowa Wieś, położona na północ od Włochów - Starej Wsi, o układzie przestrzennym składającym się z zespołu zwartej zabudowy na zachodnim brzegu rzeki Pokrzywianki.
- Włochy - Kolonia, grupa luźno rozrzuconych domów na zachód od Włochów - Starej Wsi

9. UWARUNKOWANIA DEMOGRAFICZNO-SPOŁECZNE ORAZ WARUNKÓW ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

1. Gminę Nowa Słupia zamieszkiwało w końcu 1998 r. 10.427 osób. Zagadnienia demograficzne charakteryzują także wybrane wskaźniki dotyczące przyrostu naturalnego ludności oraz jej migracji. W roku 1997 w gminie były 123 urodzenia oraz 148 zgonów, przyrost naturalny był ujemny i wyniósł - 25. W tym okresie do gminy napłynęło 112 osób natomiast odpłynęło 168, saldo migracji było ujemne i wynosiło - 56. W 1998 r. skala przyrostu naturalnego utrzymała się na zbliżonym jak rok wcześniej poziomie, zaś saldo migracji także było ujemne i wynosiło - 63.

Tab. 4. Zestawienie liczby mieszkańców w poszczególnych sołectwach wg stanu na koniec 1999

L.p.	Sołectwa	Liczba mieszkańców
1.	Bartoszewiny	265
2.	Baszowice	403
3.	Cząstków	404
4.	Dębniak	205
5.	Dębno	495
6.	Hucisko	91
7.	Jazioro	938
8.	Jeleniów	773
9.	Milanowska Wólka	282
10.	Mirocice	568
11.	Nowa Słupia	1.590
12.	Paprocice	201
13.	Pokrzywianka	307
14.	Rudki	1.774
15.	Serwis	301
16.	Skały	189
17.	Sosnówka	655
18.	Stara Słupia	1.030
19.	Trzcianka	210
20.	Włochy	302
	Ogółem	10.983

2. W 1997 r. gmina Nowa Słupia posiadała 2.762 mieszkania o średniej powierzchni użytkowej 62,2 m², zamieszkiwane średnio przez 3,58 osoby co daje 17,4 m² na osobę. W roku 1998 oddano do użytku 7 mieszkań, co podwyższyło ich liczbę do 2.769. Zasoby komunalne wynoszą tu ok. 10,3% ogółu mieszkań.

3. Na terenie Gminy jest 9 szkół podstawowych i 2 gimnazja z ok. 1.460 uczniami. Szkoły te znajdują się w Nowej Słupii, Rudkach, Pokrzywiance, Starej Słupii, Dębnie, Mirocicach, Jezioro, Paprocicach i w Jeleniowie. Szkoła Średnia znajduje się w Nowej Słupii oraz Rudkach. Gmina posiada również 10 placówek przedszkolnych z 204 dziećmi. Funkcjonuje tu również 1 szkoła zawodowa z 313 uczniami. W Gminie są 3 placówki biblioteczne z 34,5 tys. woluminami.

4. W gminie działa Gminny Ośrodek Zdrowia w Nowej Słupii z filią w Dębnie oraz Ośrodek Zdrowia w Rudkach. Ośrodki te zatrudniają 5 lekarzy, 2 dentyistów i 11 pielęgniarek. Na 10 tys. ludności przypada tu 4,8 lekarzy, 1,9 dentyistów i 8,6 pielęgniarek. Dla porównania w dawnym województwie kieleckim na 10 tys. ludności w 1997r. przypadało 20,9 lekarzy, 3,8 dentyistów i 53,7 pielęgniarek.

[2] Na obszarze objętym Zmianą nr 2 Studium występuje siedem siedlisk w zabudowie zagrodowej – rozproszonej, nie występują obiekty usługowe.

10. UWARUNKOWANIA ZWIĄZANE Z ROZWOJEM STRUKTURY PRODUKCYJNO-USŁUGOWEJ

10.1. Uwarunkowania dla rozwoju rolnictwa i leśnictwa

1. W strukturze przestrzennej użytki rolne zajmowały według stanu na dzień 30.6.1997 roku 5.559 ha, z czego przypadają na grunty orne 3.975 ha (71,5%), sady 232 ha (4,2%), łąki 1.142 ha (20,5%) i pastwiska 210 ha (3,8%). Użytki zielone, zajmujące 1.352 ha stanowią 24,3% powierzchni gruntów rolnych. Przeważającym sposobem gospodarowania na użytkach zielonych są łąki, zajmujące 1.142 ha (84,5%). Struktura ta nie uległa większym zmianom w ostatnim okresie.

2. Przeważająca większość (99,3 %) powierzchni użytków rolnych użytkowane jest w gospodarstwach indywidualnych. Według danych Spisu Rolnego z 12.6.1996 roku na terenie gminy znajdowały się 2.133 indywidualne gospodarstwa rolne, o ogólnej powierzchni 5.796 ha, z tego o powierzchni do 1 ha - 545 gospodarstw (25,6%) o łącznej powierzchni 261 ha (4,5%). Powierzchnię od 1 do 5 ha miały 1.373 gospodarstwa (64,4%), zajmujących 3.973 ha (68,6%) zaś powierzchnię od 5 do 10 ha - 203 gospodarstwa (9,5%), zajmujących 1.383 ha (23,8%). Powierzchnię powyżej 10 ha miało jedynie 12 gospodarstw (0,5%), zajmujących 179 ha (3,1%) powierzchni. Przeciętne gospodarstwo rolne zajmuje 2,7 ha; w latach 90-tych nastąpiło jego zmniejszenie o ca 0,5 ha. Struktura powierzchniowa gospodarstw rolnych, charakterystyczna dla całego regionu, jest niekorzystna, nie zapewniająca efektywności produkcji. Powoduje poszukiwanie przez rolników dodatkowych źródeł utrzymania, co w sytuacji braku miejsc pracy w innych działach gospodarki, nie przynosi znaczącej poprawy sytuacji materialnej mieszkańców. W ostatnim okresie omawiane wyżej zjawiska utrzymują się, a nawet pogłębiają. Nastąpiły przy tym istotne zmiany w strukturze gospodarstw. wg danych z końca 1998 r. średnia powierzchnia gospodarstwa wyniosła do 3,5 ha, zaś liczba gospodarstw spadała do 1.588. Wśród tej liczby tylko 92 traktowane były przez ich użytkowników jako rozwojowe (wg danych Urzędu Statystycznego w Kielcach z 1999 r.).

3. Uprawy roślinne prowadzone były w 1997 roku na powierzchni 3.104 ha gruntów ornych. Z powierzchni gruntów ornych zajmowanej przez gospodarstwa indywidualne pod uprawę przeznaczone było na zboża podstawowe 2.381 ha gruntów (pszenicy - 750 ha, żyta - 550 ha, pszenżyta - 110 ha, zaś na ziemniaki 720 ha oraz rośliny przemysłowe - buraki cukrowe 3 ha). Uprawa warzyw oraz rozwijające się uprawy jagód mają tu znaczenie uzupełniające, zależne od aktualnej opłacalności. Sadownictwo nie odgrywa istotnej roli gospodarczej. Bliskość Kielc wskazuje na potencjalnie istniejące niewykorzystane możliwości tego segmentu produkcji. Według danych Spisu Rolnego w dniu 12.6.1996 roku na terenie gminy hodowane były, wyłącznie w gospodarstwach indywidualnych, 2.837 sztuk bydła, 1.568 sztuk trzody chlewnej, 247 owiec, 786 koni, 58 kóz, 19.526 sztuk drobiu. Obsada bydła na 100 ha użytków rolnych wyniosła w 1998 r. 53 sztuki, trzody chlewnej 29 sztuk.

4. Lasy na terenie gminy zajmują powierzchnię 2.428 ha, co stanowi 28,3% jej terytorium, w tym 7,8% to lasy prywatne. Gospodarka leśna prowadzona jest na podstawie planów urządzania lasów, opracowywanych na okresy 10-letnie. Polega ona na pozyskiwaniu drewna w ilościach mieszczących się w etatach cięć, ustalonych w obowiązujących planach oraz na reprodukcji lasu, w zakresie wynikającym z typu siedliska. Prowadzone są także cięcia sanitarne drzewostanu, konserwacja i odbudowa rowów melioracyjnych, konserwacja dróg leśnych oraz urządzeń przeciwpożarowych. Gospodarka leśna na terenach chronionych podlega zasadom wynikającym z planów ochrony (co dotyczy obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego i Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego).

10.2. Uwarunkowania rozwoju produkcji i usług

1. Działalnością produkcyjną zajmowały się 44 podmioty, prowadzące działalność wynikającą głównie z zapotrzebowania rynku lokalnego oraz w oparciu o surowce naturalne. Są to głównie jednostki małe, oparte głównie o pracę właściciela i technologie rzemieślnicze - w 1997 roku jednostki o zatrudnieniu

niu powyżej 5 pracowników zatrudniały 416 osób. Obserwowany wzrost ilości tych jednostek (w 1998 roku o 9 podmiotów) nie ma istotnego wpływu na sytuację gospodarczą gminy.

2. Działalność w zakresie budownictwa prowadziło 68 podmiotów, głównie w zakresie usług remontowo - budowlanych. Brak jest wśród nich jednostek o większym potencjale przerobowym - w 1997 roku jednostki o zatrudnieniu powyżej 5 pracowników zatrudniały jedynie 19 osób. Związane jest to z istniejącymi w gminie niewielkimi potrzebami i brakiem inwestycji. Powoduje to jednocześnie wyłączenie lokalnych przedsiębiorców budowlanych z realizacji przedsięwzięć podejmowanych ze środków publicznych, realizowanych w trybie zamówień przetargowych, wymagających udokumentowania osiągnięć i możliwości finansowych podejmowanych zadań.

3. Działalnością w zakresie handlu i napraw zajmowało się 148 podmiotów. Większość z nich to placówki detaliczne różnych branż oraz podmioty - osoby fizyczne, prowadzące działalność obnośną i obwoźną. W wielu przypadkach występuje jednoczesne prowadzenie działalności handlowej i różnego rodzaju usług. Pozwala to na pełniejsze wykorzystanie zawodowych możliwości osób prowadzących działalność oraz zwiększa efektywność ekonomiczną.

4. W zakresie transportu, magazynowania i łączności funkcjonowały 23 podmioty. Są to głównie jednoosobowe przedsiębiorstwa transportowe. W hotelarstwie i gastronomii zarejestrowanych jest 18 podmiotów. Oprócz wymienionych wyżej obiektów noclegowych są to niewielkie obiekty gastronomiczne. W omawianym zakresie następuje niewielki wzrost ilości zarejestrowanych jednostek, mogący mieć wpływ na zwiększenie ilości miejsc pracy w gminie.

5. Głównymi podmiotami gospodarczymi na terenie gminy są:

a) w grupie firm zatrudniających do 30 osób:

- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe „PRIMEX” s.c w Rudkach,
- „Rem-O-Bud” – Rudki w Sosnówce,

b). w grupie firm zatrudniających do 20 osób:

- „Kodal-Bud” sp. z o.o. w Rudkach,
- „Disco- Park” s.c. w Rudkach,
- „Metal-Chem” w Rudkach,
- Zakład Piekarniczy w Nowej Słupi,
- Zakład Przetwórstwa Mięsnego w Rudkach,
- Wytwórnia Wyrobów Piekarniczych w Sosnówce,

c). w grupie firm zatrudniających do 10 osób:

- Zakład Piekarniczo-Cukierniczy „FANE” w Nowej Słupi,
- Zakład Produkcji Elektrycznych Elementów Grzejnych „ELEG” w Nowej Słupi,
- Zakład Produkcji Spożywczej, Piekarnia w Rudkach,
- Zakład Produkcyjno-Handlowy „MALWA” w Rudkach,
- Zakład Wędliniarski w Serwisie,
- Firma „AUTO-Kar”, Mechanika Pojazdowa, Ślusarstwo w Sosnówce,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „ALEX” w Serwisie,
- Piekarnia w Jeziorku.

[2] Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalni.

W obszarze objętym zmianą nr 2 studium, występuje teren przemysłu wydobywczego w granicach udokumentowanego w kategorii C1 złoża dolomitów dewońskich „Skala I”, służącego do produkcji kruszywa dla budownictwa i drogownictwa. Złoże „Skala I” jest złożem aktualnie eksploatowanym. Obecnie prawie całkowicie jest wyeksploatowany poziom I na rzędnej ca 229 m n.p.m. oraz poziom II na rzędnej 217 m n.p.m. Aktualnie eksploatacja odbywa się na poziomie +207 m n.p.m. Prace wydobywcze są prowadzone w obrębie obszaru i terenu górniczego „Skala IIC”, utworzonego decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWS.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r. Odwodnienie Kopalni prowadzone na warunkach udzielonego przez Starostę Kieleckiego pozwolenia wodnoprawnego.

Dotychczasowy sposób przeróbki kopaliny ze złoże „Skała I” odbywa się za pomocą mobilnego zestawu przeróbczego, w skład którego wchodzi kruszarka, przesiewacz, przenośniki. Do prowadzonej działalności na Kopalni wykorzystywane są wiertnica, koparka, ładowarka. Docelowo planowane jest utworzenie stacjonarnego zakładu produkcji kruszyw wyposażonego w linię produkcyjną o zakresie programowym obejmującym m.in. kruszarkę, przesiewacze i podajniki taśmowe wraz z instalacją elektroenergetyczną zasilaną z projektowanej linii SN wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną gwarantującą prawidłowe funkcjonowanie.

Aktualnie wobec dużego zbytu na surowiec eksploatowany ze złoże „Skała I” Dodatkiem nr 2 do dokumentacji geologicznej zmienia się granice złoże zarówno pionowe (poszerzenie nieznacznie na kierunku północnym, południowo-wschodnim oraz wschodnim), jak i poziome (pogłębienie złoże do poz. 187 m n.p.m.). Modyfikacji granic złoże „Skała I” dokonano na podstawie ogólnych danych odnośnie budowy geologicznej złoże (bieg i upad, pozycja stratygraficzna), obserwacji spągu i ścian kopalni oraz wykonanych w 2018 roku 3 profili elektrooporowych. W Dodatku nr 2 do dokumentacji geologicznej zmieniono zarówno pionowe (poszerzenie nieznacznie na kierunku północnym, południowo-wschodnim oraz wschodnim), jak i poziome (pogłębienie złoże do poz. 187 m n.p.m.).

Dla prowadzonej dotychczas działalności wydobywczej Wójt Gminy Nowa Słupia ustalił środowiskowe uwarunkowania decyzją z dnia 10 września 2008 r., znak RG-Ośr.7624/62/08.

W styczniu 2015 roku opracowany został nowy operat wodnoprawny, uzupełniony aneksem, w którym przewidziano alternatywny wylot odprowadzający wody z odwadniania wyrobiska do rzeki Dobruchny i uzyskano nowe pozwolenie wodnoprawne decyzją Starosty Kieleckiego, znak: RO-II.6341.149.2015.DP z 19.11.2015 r. Zgodnie z tym pozwoleniem firma ma prawo do wprowadzania wód z odwodnienia wyrobiska do rzeki Dobruchny wylotem usytuowanym w km 1+700 oraz awaryjnie wylotem w km 1+970. Ilość wody jaka może dopłynąć do wyrobiska do poziomu III +207 m wynosi $Q_{maxh} = 59,8 \text{ m}^3/\text{h}$.

Obecnie prawie całkowicie jest wyeksploatowany poziom I na rzędnej ca 229 m n.p.m. oraz poziom II na rzędnej 217 m n.p.m. Aktualnie eksploatacja odbywa się głównie na poziomie III +207 m n.p.m. Eksploatacja złoże do rzędnej 187 m n.p.m. jest możliwa na wszystkich kierunkach.

Dla złoże „Skała I” sporządzona jest „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne eksploatacji dolomitów dewońskich „Skała I” oraz Dodatek nr 1 do niej. Zagrożenia wodne mogą wystąpić w przypadku występowania intensywnych opadów atmosferycznych, w tym opadów nawałnych.

Zgodnie z dokumentacjami geologiczną i hydrogeologiczną eksploatacja poziomów II i III miała wymagać odwodnienia. Eksploatacja złoże „Skała I” na II poziomie (+217 m n.p.m.) nie wymagała praktycznie prowadzenia odwodnienia złoże, natomiast poziom III (+207 m n.p.m.) był odwadniany nieznacznie poprzez tymczasowe rzępie zlokalizowane na jego spągu.

Nad północno-wschodnią i wschodnią częścią złoże „Skała I” zalega nadkład. Powierzchnia nadkładu pozostałego do zdjęcia wynosi: 2 668 m². W porównaniu do Dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej z 2015 r. złoże zostało poszerzone w kierunku północnym, wschodnim i południowo-wschodnim. Obszar złoże powiększył się z 4,2 ha do ok. 5,0 ha. Dodokumentowano zatem złoże na powierzchni 0,8 ha. W niniejszym dodatku nr 2 do dokumentacji geologicznej policzono ilość zasobów jaka została dodokumentowana i wynosi ona: 3 721 310 Mg.

[2]. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Dla złoże dolomitów dewońskich „Skała I” udokumentowanego w kategorii C1 Marszałek Województwa Świętokrzyskiego w koncesji znak: OWŚ.V.7422.50.2016 z 04.01.2017 r. ustanowił teren górniczy „Skała II C”.

Obszar górniczy „Skała II C” obejmuje powierzchnię 5 ha 6002 m², zaś teren górniczy „Skała II C” obejmuje powierzchnię 44 ha 1454 m².

Teren otaczający zakład górniczy obniża się w kierunku zachodnim, znajdują się tu głównie użytki rolne oraz niewielkie odosobnione lasy, niemające połączenia z większymi kompleksami leśnymi.

Obszar złoże znajduje się na prawym brzegu rzeki Dobruchny, przepływającej z południa na północ i wpadającej do rzeki Pokrzywianki w odległości ca 1,5 km na północ od złoże. Dolina rzeczki Dobruchny graniczy z wyrobiskiem od zachodu i południa. W aktualnym stanie zagospodarowania złoże koryto rzeki znajduje się w odległości ca 30-70 m od granic złoże. Rzędna lustra wody w rzece wynosi ca

224 m n.p.m. przy zachodnim krańcu złoża. Na południe od złoża do rzeki Dobruchny wpada niewielki strumyk bez nazwy, który płynie od wschodu, tuż za okalającym złożem od strony południowej obwałowaniem i naturalnym wzniesieniem. Na południe od złoża do Dobruchny wpada dopływ spod Czajęcic, który płynie od wschodu za okalającym złożem od strony południowej obwałowaniem. W stromych zboczach tego cieką odstaniają się wschodnie dolomitów środkowo – dewońskich, co zdecydowało o utworzeniu na tym terenie rezerwatu przyrody nieożywionej „Wąwóz w Skalach”.

W granicach obszaru górniczego występuje 7 siedlisk w zabudowie rozproszonej. Brak zabudowy o innym charakterze, niemającej związku z wydobywaniem kopaliny. Najbliższe zabudowania mieszkalne znajdują się w kierunku północno – zachodnim w odległości ok. 150 m od wyrobiska. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r., w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014r. poz. 112) dopuszczalny poziom hałasu dla terenów zabudowy zagrodowej wynosi dla pory dziennej 55 dB. Wszystkie siedliska zagrodowe w zasięgu oddziaływania odwodnienia (leja depresji) są zwodociągowane i mają zapewniony pobór wody z gminnej sieci wodociągowej.

Teren opracowania ma zapewnioną obsługę komunikacyjną od drogi publicznej o kategorii gminnej Nr 002365T, poprzez sieć dróg dojazdowych do pól i istniejącej zabudowy.

W zasięgu odwodnienia wyrobiska Kopalni „Skała I” znajdzie się kilka studni kopanych. Przedsiębiorca w koncesji został zobowiązany do monitorowania rzeczywistego rozwoju leja depresji na podstawie pomiarów położenia zwierciadła wód gruntowych w studniach kopanych oraz w otworze hydrogeologicznym, objętym zasięgiem leja depresji, znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie kopalni. Rejon złoża bezpośrednio drenowany jest przez rzekę Dobruchnę, płynącą przy południowo-wschodniej granicy wyrobiska i uchodzący do niej dopływ spod Czajęcic (przepływający wzdłuż południowej granicy wyrobiska). Złoże zlokalizowane jest na odcinku Dobruchny od km 1+800 do km 2+100. Pomiędzy granicą obszaru górniczego „Skała IIC”, a korytem rzeki Dobruchny pozostawiono pas ochronny szerokości 25 m.

Na terenie zakładu górniczego istnieje zagrożenie powstania osuwisk lub w okresie zimowym nawiśców. W celu ograniczenia ww. zagrożeń nałożono na Inwestora warunek profilowania skarp wyrobiska pod kątem zapewniającym stateczność zboczy. Ponadto jak wskazano w raporcie osoby kierownictwa i dozoru ruchu przed dopuszczeniem do ruchu maszyn oraz pracowników zakładu, każdorazowo prowadzi kontrolę.

Cały obszar terenu górniczego znajduje się w zasięgu Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego obowiązują regulacje prawne wprowadzone uchwałą Nr XLIX/879/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. poz. 3153). Niewielka, południowa część obszaru objętego zmianą studium położona jest w zasięgu obszaru Natura 2000, mającego znaczenie dla Wspólnoty Łysogóry PLH260002 „Łysogóry”. Udokumentowane złożo położone jest poza jego zasięgiem. Do wyrobiska od strony południowo-wschodniej przylega rezerwat przyrody nieożywionej „Wąwóz w Skalach”, teren porastający murawami i zaroślami kserotermicznymi. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych, krajobrazowych i turystycznych odsłonięć dolomitów środkowo dewońskich i oraz roślinności wąwozu, będącego częścią rezerwatu. Analizowany obszar znajduje się poza głównymi korytarzami migracji zwierząt.

Uwarunkowania powyższe mają przesądzające znaczenie dla ustaleń kierunkowych, przesądzający o zakresie wydobywania kopaliny ze złoża „Skała I”, ustalonym w koncesji w granicach udokumentowanego złoża w kategorii C1.

10.3. Uwarunkowania dla rozwoju rekreacji i turystyki

1. Głównymi elementami atrakcyjności turystycznej gminy jest Świętokrzyski Park Narodowy z Muzeum Przyrodniczo-Leśnym na Świętym Krzyżu oraz zespołem klasztornym na Świętym Krzyżu z Muzeum Misyjnym, Jeleniowski Park Krajobrazowy oraz część staropolskiego zagłębia przemysłu górniczego i hutniczego w Nowej Słupi z Muzeum (oddziałem Muzeum Techniki w Warszawie). Dawne tradycje hutnicze wykorzystywane są do organizacji "Dymarek Świętokrzyskich" z pokazem wytopu żelaza metodami stosowanymi przed 2000 lat. Liczne szlaki turystyki pieszej tworzą warunki do uprawiania turystyki kwalifikowanej.

2. Większość przebywających na obszarze gminy turystów nie korzysta z pełnego pakietu usług, jakie mogłyby ich tu czekać, czego powodem jest szczupłość istniejącej bazy usługowej. Na terenie gminy zlokalizowane są jedynie 4 obiekty noclegowe o 220 całorocznych i 110 sezonowych miejscach noclegowych. Do wyżej wymienionych miejsc noclegowych dołącza się 70 miejsc w Centrum Edukacyjnym w Wólce Milanowskiej z 70 miejscami, gdzie turyści po uprzednim zgłoszeniu mogą też zanoćować. W 1997 roku korzystało z nich 7.673 osoby, przebywające ogółem przez 10.551 osobodni. Przeciętny czas pobytu wyniósł 1,4 dnia. W okresie styczeń - wrzesień 1998 roku z usług tych obiektów skorzystało 5.091 osób. Sprzedano w tym okresie 9.408 osobodni. Przeciętny czas pobytu zwiększył się do 1,8 dnia. W schronisku młodzieżowym, liczącym 60 miejsc noclegowych, zanotowano w tym okresie 4.082 osoby, przebywających ogółem przez 6.990 osobodni, w drugim obiekcie - domu wycieczkowym o 20 miejscach 225 osób spędziło 450 dni.

3. Na terenie gminy funkcjonuje 11 gospodarstw agroturystycznych, co stanowi jedynie część możliwego do wykorzystania potencjału. Na terenie gminy nie funkcjonują samodzielne biura podróży ani ich agencje, co w znacznym stopniu wpływa na niepełne wykorzystanie walorów naturalnych obszaru.

11. UWARUNKOWANIA MODERNIZACJI I ROZBUDOWY UKŁADU KOMUNIKACJI

Podstawowy układ drogowy gminy tworzą drogi:

- wojewódzkie:
 - nr 751 Suchedniów-Bodzentyn-Nowa Słupia-Ostrowiec Świętokrzyski o długości 11.653 m - IV klasy, na odcinku Dębno-Stara Słupia - V klasy,
 - nr 753 Wólka Milanowska-Wola Jachowa o długości 4.746 m na odcinku Wólka Mialanowska-Bartoszewiny - IV klasy,
 - nr 756 Starachowice – Nowa Słupia – Łagów o długości 11.900 m. – V klasy,
- powiatowe:
 - nr 15938 Sosnówka-Włochy-Wieloborowice o długości 6.170 m,
 - nr 15939 Rudki-Cząstków-Włochy-Skały o długości 5.600 m,
 - nr 15940 Cząstków-Stara Słupia o długości 3.890 m,
 - nr 15941 Stara Słupia-Grzegorzowice-Sarnia Zwola o długości 3.950 m,
 - nr 15943 Nowa Słupia - Św. Krzyż o długości 0,930 m,
 - nr 15944 (Waśniów)-Jeleniów o długości 1.815 m,
 - nr 15945 Wólka Milanowska-Jeleniów o długości 2.520 m,
 - nr 15946 Stara Słupia-Jeleniów o długości 4.900 m,
 - nr 15948 Bartoszewiny-Lechów o długości 1.900 m,
 - nr 15899 (Wola Szczygiełkowa)-Jezioro o długości 3.380 m,
 - nr 15508 Święty Krzyż-Huta Nowa o długości 1.700 m,
 - nr 15897 Wojciechów-Dębno o długości 1.690 m.

Drogi powiatowe i dwa odcinki dróg wojewódzkich mają łączną długość ok. 55 km. Uzupełnia je sieć dróg gminnych.

[2] *Przez obszar objęty zmianą studium przebiega droga o kategorii gminnej nr 002365T, której odcinek przebiegający przez teren udokumentowanego złoża „SKAŁA I” został zlikwidowany i utworzony odcinek drogi wewnętrznej /dojazd do Kopalni Dolomitu Skała/, dla której Starosta Kielecki decyzją Nr 632/2019 znak: B-II.6740.49.2.2019 z dnia 04.02.2019 r. zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę.*

12. UWARUNKOWANIA MODERNIZACJI I ROZBUDOWY SIECI I URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Ogólna długość sieci wodociągowej wynosi na terenie gminy – 53,5 km. Gmina dysponuje dużymi ujęciami wody, które były wykorzystywane wcześniej przez Zakłady Wydobywcze w Rudkach. Są to:

- ujęcie wody na rzece Pokrzywianka w Rudkach o wydajności 45.000 m³/rok,
- ujęcie Zamkowa Wola o wydajności 250.000 m³/rok.

Stopień zwodociągowania gminy wynosi 50,6%. Dla potrzeb lokalnych funkcjonuje w gminie szereg

mniejszych ujęć, które przedstawia poniższe zestawienie.

Tab. 5. Ujęcia wód wglębnych na terenie gm. Nowa Słupia

Lp.	Miejscowość	Użytkownik	Głębokość studni	Ujmowany poziom	Wydajność w m ³ /d
1	Jeziorko	Zakład Produkcji Artykułów Spożywczych	50. 0	Sylur	
2	Baszowice Stare	Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska	21. 0		
3	Baszowice	Wieś	64. 0	Sylur	
4	Sosnówka	Piekarnia – wł. prywatna	30. 0	Sylur	
5	Sosnówka	Prywatna	15. 0	Sylur	
6	Sosnówka	Dom GS	42. 0	sylur	18. 0
7	Skąły	Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych	30. 0	Dewon środkowy	0. 94/12. 5
8	Bartoszewiny	wieś	70. 0		-
9	Brzeziny	gmina	-	-	24. 0

[2] Na obszarze zmiany studium nie występują ujęcia wód wglębnych.

2. Na terenie gminy występują dwie oczyszczalnie ścieków, o charakterystyce podanej w poniżej:

Tab. 6. Oczyszczalnie ścieków na terenie gm. Nowa Słupia

Lp.	Lokalizacja	Wydajność	Uwagi
1.	Oczyszczalnia ścieków w Rudkach (mechaniczno – biologiczna)	Q _{śr.dobowe} – 664 m ³ /d Q _{max.dob} – 764 m ³ /d Q _{min.dob} – 81. 1 m ³ /d	w bardzo złym stanie technicznym
2.	Oczyszczalnia „Nowa Słupia”	Q _{śr.dobowe} – 325 m ³ /d Q _{max.dobowe} – 450 m ³ /d	wybudowana w latach 90 –tych, funkcjonuje prawidłowo, połączona jest z kanalizacją ogólnospławną wybudowaną w Nowej Słupi

[2] Na obszarze objętym zmianą studium istnieje sieć wodociągowa o długości 5,31 km o zmiennym przekroju Ø 60- 160, doprowadzająca wodę do istniejącej w jego zasięgu rozproszonej zabudowy zagrodowej. Brak sieci kanalizacyjnej. Ścieki z istniejących siedlisk odprowadzane są do bezodpływowych zbiorników na ścieki sanitarne lub przydomowych oczyszczalni ścieków.

Na terenie zakładu wydobywczego kopalni „Skąła I” o charakterze mobilnym i stacjonarnym zakładzie produkcji kruszyw brak sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków sanitarnych przy wykorzystaniu istniejących, lokalnych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej z możliwością ich rozbudowy i modernizacji. Woda do celów sanitarnych i do celów spożywczych jest dowożona. Ścieki sanitarne z zaplecze biurowo-sanitarne składające się z 5 kontenerów biurowych, 1 kontenera laboratorium i 1 kontenera sanitarnego, odprowadzane są do bezodpływowego zbiornika, a następnie wywożone przez wyspecjalizowaną firmę w tym zakresie. Roboty budowlane winny być wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami, wymogami sztuki budowlanej oraz w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu ludzi, mienia i ochrony środowiska.

2. Na terenie gminy występują dwie oczyszczalnie ścieków, o charakterystyce podanej w poniżej: Ogólna długość sieci kanalizacyjnej wynosi ok. 10 kilometrów. Gmina skanalizowana jest w około 17%. Ilość podłączeń do gospodarstw według stanu na połowę 1999 roku wynosi 1.424. Do oczyszczalni ścieków w Rudkach mogą być odprowadzane ścieki sanitarne ze wsi Sosnówka oraz części wsi Cząstków Nowy. Poza osiedlem Rudki częściowo skanalizowany system odprowadzania ścieków posiada osiedle Słupia Nowa.

3. Zabudowa mieszkalna i zagrodowa na terenie gminy jest wyposażona w indywidualne małe źródła ciepła. Jedynie jej część wyposażona jest w instalacje centralnego ogrzewania i ogrzewanie z własnych kotłowni. System taki funkcjonuje na terenie Rudek, gdzie ogrzewane są w ten sposób 4 bloki mieszkalne (z kotłowni olejowych i gazowych). Na terenie gminy nie ma żadnych sieci gazowych.

4. Na terenie gminy funkcjonuje Główny Punkt Zasilania 110/15 kV (w Starej Słupii). Sieć rozdzielcza 15 kV na terenie gminy konfigurowana jest w oparciu o w/w GPZ, z którego wyprowadzonych jest 8 linii magistralnych. Na terenie gminy istnieje 124,13 km sieci napowietrznych 15 kV oraz 73 stacje trafo SN/nn (w tym 2 wewnętrzne). W planach Zakładu Energetycznego w Skarżysku przewidywana jest ok. 2010 roku likwidacja odcinka sieci 220 kV przechodzącej obok Świętokrzyskiego Parku Narodowego i dalsza modernizacja sieci.

5. Na terenie gminy jest około 1.200 abonentów telefonicznych. Do stelefonizowania pozostały wsie Skąły, Włochy, Cząstków, Pokrzywianka, Jeleniów, – wsie te posiadają aktualnie po jednym telefonie. We wsi Dębno telefonizacja będzie prowadzona drogą radiową. Do uzupełnienia sieci telefonicznej zalicza się wsie Jeleniów i Stara Słupia. Pozostałe wsie są stelefonizowane.

6. Gmina nie posiada żadnych rozwiązań dotyczących zorganizowanej gospodarki odpadami. Nie ma tu wysypiska odpadów komunalnych, które wywożone są do miejscowości Janik koło Ostrowca Świętokrzyskiego. Gmina prowadzi program pilotażowy segregacji odpadów z podziałem na szkło i plastik. Odpady odbierane są przez firmę Santaeko Sandomierz i zbierane w kontenerach KP-7, workach plastikowych oraz w pojemnikach 110 litrowych. Wywozem odpadów z terenów Nowej Słupii zajmuje się Zakład Oczyszczania Miasta w Ostrowcu Świętokrzyskim. Z pozostałych terenów gminy wywozem odpadów zajmuje się firma Ekom.

[2] *Gospodarka odpadami związanymi z wydobyciem kopalin ze złoża „Skala I” polega na:*

- *segregacji odpadów „u źródła” na etapie eksploatacji, z maksymalnym odzyskiem odpadów surowcowych; „przechowywanie” odpadów komunalnych w typowych metalowych pojemnikach przystosowanych do wywozu zorganizowanego na wysypisko śmieci i zabezpieczających odpady przed negatywnym wpływem czynników zewnętrznych w tym warunków atmosferycznych;*
- *przechowywanie odpadów eksploatacyjnych w tym związanych z okresowym serwisem i naprawami eksploatowanych maszyn i urządzeń w wydzielonych miejscach, co będzie chroniło środowisko przed niekontrolowaną emisją i wywóz przez wyspecjalizowane jednostki;*
- *segregowaniu i magazynowaniu powstających odpadów niebezpiecznych (m. in. z grupy 13 – oleje odpadowe i odpady ciekłych paliw, z grupy 15 – odpady opakowaniowe, sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach, w wydzielonych miejscach w obrębie zaplecza socjalno-biurowego (poza wyrobiskiem) w pojemnikach, w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed wpływem czynników atmosferycznych, w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie środowiska wodno-gruntowego.*

Przedsiębiorca zapewnia odbiór wszystkich wytwarzanych na terenie prowadzonej działalności odpadów przez podmioty posiadające stosowne zezwolenia w gospodarce odpadami.

13. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO – IDENTYFIKACJA GŁÓWNYCH PROBLEMÓW ROZWOJU GMINY

1. Szczególne znaczenie dla przyjętej formuły opracowania studium jako jednego z podstawowych narzędzi służących wdrażaniu idei zrównoważonego rozwoju na szczeblu lokalnym ma ochrona środowiska przyrodniczego i kulturowego. W podsumowaniu uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia należy wskazać na następujące aspekty w/w zagadnień w jej obszarze:

- ocena poszczególnych komponentów stanu środowiska przyrodniczego gminy wskazuje na relatywnie niewysoki stopień zniszczeń oraz potrzebę szczególnej ich ochrony, w tym zwłaszcza obszarów podlegających ochronie prawnej takich jak Świętokrzyski Park Narodowy i Jeleniowski Park Krajobrazowy wraz z ich otulinami oraz kompleksów leśnych, położonych w częściach wschodniej i południowo-wschodniej gminy;

- obszary najlepszych gleb, stwarzają przy istnieniu dobrych warunków klimatycznych możliwości intensyfikacji produkcji roślinnej i sadownictwa na terenie gminy w jej południowej i wschodniej części;
- gmina posiada na swoim obszarze niezwykle cenne kulturowo obiekty położone na Świętym Krzyżu oraz szczególnie wartościową historyczną zabudowę wsi Nowa Słupia a także pozostałości starożytnego hutnictwa, będące podstawą ogólnopolskiej imprezy turystycznej „Dymarki Świętokrzyskie”.

2. Gmina ma wyjątkowo atrakcyjne warunki sprzyjające rozwojowi turystyki i rekreacji, decydują o tym jej wybitne walory krajobrazowe oraz tradycje odwiedzania Św. Krzyża zarówno w celach krajoznawczych jak i religijnych, bardzo duża popularność zwłaszcza wśród organizatorów wycieczek szkolnych a także bliskość dużej aglomeracji jaką są Kielce. Daje to nadzieję na znaczne zaktywizowanie i zwiększenie inwestycji gospodarczych oraz rozwoju infrastruktury turystycznej na terenie gminy i pozwoli na zwiększenie ilości miejsc pracy i rozwój różnorodności sektorów produkcyjnych i usługowych na terenie gminy. Dla podniesienia atrakcyjności turystycznej gminy, rozwoju usług agroturystycznych i ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego istotnie znaczenie będzie mieć planowana budowa zbiornika wodnego w Jeleniowie.

3. W systemie osadniczym gminy dominującą rolę odgrywają wsie: Nowa Słupia, - ośrodek usług o znaczeniu lokalnym, oraz rozwijające się wsie takie jak Rudki, Jezioro, Wólka Milanowska, Stara Słupia. W wielu wsiach i przysiółkach zaobserwować można jednakże stagnację i brak wyraźnych oznak rozwoju. Procesy te mogą się pogłębiać w obliczu głębokiej restrukturyzacji rolnictwa.

4. Główne problemy rozwojowe gminy wiążą się z potrzebą radykalnej poprawy stanu uzbrojenia technicznego i poprawy warunków technicznych dróg lokalnych. Wiążą się one także z potrzebą zaktywizowania jej sfery produkcyjno-usługowej i powiększenie bazy, będącej w stanie obsłużyć przewidywany ruch turystyczny, co pozwoli na korzystne dla gminy zmiany obecnych funkcji z typowo rolniczej na rolniczą z dużym udziałem sektora produkcyjno-usługowego i obsługi turystyki i rekreacji.

[2] Wpływ uwarunkowań na ustalenia kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego zmianą studium.

Przy sporządzaniu zmiany studium uwzględniono stan prawny wynikający z postanowień ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Według jej postanowień zawartych w art. 10 ust. 1 i 2 w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- 1) *dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;*
- 2) *stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;*
- 3) *stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu w tym krajobrazu kulturowego;*
- 4) *stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
- 4a) *rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazowych priorytetowych;*
- 5) *warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia;*
- 6) *zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;*
- 7) *potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności :*
 - a) *analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,*
 - b) *migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,*
 - c) *możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji żądań własnych gminy,*
 - d) *bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;*
- 8) *stanu prawnego gruntów;*
- 9) *występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;*
- 10) *występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;*

- 11) występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
- 13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadowej;
- 14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
- 15) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Na obszarze objętym zmianą studium nie mają odniesienia uwarunkowania odnoszące się do:

- rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazowych priorytetowych
- potrzeb i możliwości rozwoju gminy; uwzględniających w szczególności :
 - analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
 - migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,
 - możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej , służących realizacji żądań własnych gminy,
 - bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę,
- występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
- występowania zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
- wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

– ze względu na ich brak w zasięgu obszaru objętego opracowaniem.

[2] Uwzględniając wszelkie uwarunkowania scharakteryzowane w aktualnie obowiązującym „Studium”, odnoszące się do obszaru objętego zmianą, uznano że wnioskowane dla niego przeznaczenie, w tym w zakresie przemysłu wydobywczego, poprzez zwiększenie terenu jego zasięgu, obejmującego „Dodatek nr 2 do dokumentacji geologicznej złoża dolomitów dewońskich SKAŁA I w kat. C1”, zatwierdzony decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego OWS-V.7427.27.2018 dnia 17.12.2018 r., nie powoduje naruszenia strategicznych celów polityki przestrzennej określonej dla gminy Nowa Słupia w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. Przeznaczenie to stanowi jego kontynuację, wynikającą z prowadzonej dotychczas eksploatacji złoża „Skała I” na warunkach określonych w koncesji Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWS.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r.

Uwarunkowania tekstowe „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia ” będącego przedmiotem zmiany, mimo formuły odbiegającej od brzmienia postanowień zawartych w przytoczonym art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zawierają elementy, które uzupełnione nowymi treściami w formie jednolitego tekstu, uznano jako uwarunkowania, które mają wpływ na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego zmianą studium, mającą na celu wyznaczenie zasięgu terenu i obszaru górniczego i udokumentowanego złoża dolomitów dewońskich „Skała I”.

1. CELE ROZWOJU PRZESTRZENNEGO

1. Celem strategicznym rozwoju społeczno - gospodarczego i przestrzennego gminy jest uzyskanie takiej struktury funkcjonalno-przestrzennej, która w harmonijny, zrównoważony sposób wykorzysta jej walory przyrodnicze i kulturowe oraz jej zasoby dla poprawy warunków życia mieszkańców oraz jej aktywizacji turystycznej. Cel ten będzie realizowany przez następujące cele bezpośrednie:

- utrzymanie istniejącego systemu ochrony przyrody i krajobrazu na terenie gminy oraz wdrażanie planów ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego,
- ochronę dziedzictwa kulturowego, służącą utrwalaniu tożsamości historycznie ukształtowanych wiejskich jednostek osadniczych gminy i ich utrzymanie jako głównych elementów struktury przestrzennej,

- wprowadzenie przyjętych zasad ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego w procesy zrównoważonego rozwoju społeczno - gospodarczego gminy, ze szczególnymi preferencjami dla rozwoju rolnictwa, a także rozwoju turystyki,
- stworzenie nowoczesnego centrum gminy ze sprawnym układem jego powiązań komunikacyjnych z poszczególnymi wsiami i pobliskimi ośrodkami miejskimi,
- uzyskanie wysokich standardów i ładu w zagospodarowaniu przestrzennym gminy oraz harmonizację jej całego układu przestrzennego,
- realizację sprawnego i bezpiecznego systemu komunikacji drogowej oraz niezawodnych sieci: wodno – kanalizacyjnej, elektroenergetycznej, gazowej i telekomunikacyjnej.

2. Przyjęte cele rozwoju przestrzennego winny być realizowane z respektowaniem omówionych poniżej kierunków:

- ochrony środowiska przyrodniczego,
- ochrony środowiska kulturowego,
- rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej,
- modernizacji i rozbudowy układu komunikacji,
- modernizacji i rozbudowy układu sieci oraz urządzeń infrastruktury technicznej.

Przyjęte w w/w zakresach ustalenia mają ramowy charakter. Ze względu na potrzebę utrzymania ich aktualności w dłuższej perspektywie czasowej oraz elastycznego dostosowania do zmieniających się uwarunkowań i potrzeb rozwojowych.

2. KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Gminny system terenów chronionych tworzą na terenie gminy:

- tereny Świętokrzyskiego Parku Narodowego i jego otuliny,
- tereny Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny,
- rezerваты przyrody istniejące i projektowane,
- pomniki przyrody istniejące i projektowane,
- tereny postulowanych do utworzenia użytków ekologicznych, obejmujące wartościowe przyrodniczo skupiska roślin chronionych,
- tereny zabytkowych parków podworskich wraz z drzewostanem o cechach pomnikowych,
- lasy ochronne.

Przyjęte kierunki ochrony środowiska przyrodniczego w obrębie terenów chronionych gminy zgodne są z zasadami przyjętymi w planach ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego (zreferowanymi w rozdz. 3 i 4 cz. I Uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego). Dla ochrony rezerwatów przyrody ustala się obowiązek sporządzenia planów ochrony. Dla pomników przyrody i użytków ekologicznych przyjmuje się obowiązek respektowania istniejących zakazów i ograniczeń, służących ich ochronie oraz konieczność dokonywania uzgodnień z wojewodą lub zarządem gminy dotyczących prowadzenia prac, które mogą naruszyć ich stan.

2. Dla terenów położonych poza Świętokrzyskim Parkiem Narodowym oraz Jeleniowskim Parkiem Krajobrazowym w obrębie ich otulin w syntetycznym ujęciu określa się zasady ochrony środowiska dla:

- istniejących form geomorfologicznych,
- gleb,
- zasobów wodnych,
- ekosystemów leśnych oraz terenów zieleni urządzonej,
- ekosystemów nieleśnych, flory i fauny,
- powietrza.

3. Przedmiotem ochrony form przyrody nieożywionej w obszarze gminy są następujące obiekty geomorfologiczne:

- doliny rzek Pokrzywianki i Słupianki oraz Dobruchny a zwłaszcza ich przelomowe odcinki,
- lokalne układy wąwozów i jarów.

Celem ochrony w/w obiektów jest zachowanie ich w istniejącej postaci, uformowanej przez naturę. Szczególną formą ochrony jest także ochrona zasobów złóż dolomitów „Skała I”, gdzie prowadzona jest eksploatacja na podstawie ważnej do 31.10.2003 r. koncesji.

[2] Obecnie złoża eksploatowane jest w oparciu o następujące dokumenty:

- decyzję Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWŚ.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r. na wydobywanie dolomitów dewońskich ze złoża „Skała I”.
- plan Ruchu Kopalni zatwierdzony decyzjami Okręgowego Dyrektora Urzędu Górniczego w Kielcach znak:

4. Przedmiotem ochrony gleb są kompleksy glebowe o wysokiej bonitacji, zaś jej celem zachowanie występujących na terenie gminy jednostek podziałowych gleb i przeciwdziałanie ich degradacji. Dla realizacji tego celu zakłada się w szczególności:

- powstrzymanie procesów erozji głównie wodnej,
- ograniczenie odpływu powierzchniowego wód oraz zwiększenie naturalnej retencji, leśnej i glebowej,
- stosowanie w zależności od potrzeb wapnowania podstawowego lub zachowawczego dla podniesienia żyzności użytków rolnych.

5. Przedmiotem ochrony zasobów wodnych w obszarze gminy są następujące podstawowe obiekty hydrograficzne:

- rzeki, potoki, ciek wodne oraz ich bezpośrednie otoczenie,
- źródła i tereny źródliskowe.

Celem ochrony w/w zasobów wodnych jest zachowanie obecnej struktury układu hydrograficznego, ukształtowanej w wyniku oddziaływania naturalnych procesów obiegu wody i skorygowanej antropogenicznie w nieznacznym stopniu. Wskazany wyżej cel osiągnięty będzie poprzez realizację następujących zadań:

- kompleksowe uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej oraz likwidację lokalnych źródeł zanieczyszczenia wód na terenie gminy,
- ochronę źródeł i stref źródliskowych rzek i potoków oraz ujęć wodnych,
- wspomaganie naturalnych procesów wzbogacania oraz samooczyszczania się rzek i potoków,
- budowę systemu małych zbiorników retencyjnych, w tym zwłaszcza budowę zbiorników pod Jeleniowem oraz pod Baszowicami,
- ochronę terenów zalewowych przed wprowadzaniem nowej zabudowy dla umożliwienia swobodnego spływu wód powodziowych.

6. Przedmiotem ochrony ekosystemów leśnych są zbiorowiska leśne oraz tereny zieleni urządzonej (parki, cmentarze, itp.) położone na terenie gminy, zaś nadrzędnym celem jest utrzymanie ich dobrej kondycji a także zachowanie ich różnorodności biologicznej. Dla realizacji tego celu zakłada się w szczególności:

- ochronę różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych, wskazanych m.in. przez służby leśne oraz przez właścicieli indywidualnych,
- wprowadzanie dolesień na gruntach o niskiej bonitacji, terenach wododziałów oraz na terenach, które mogą być włączone w obręb zwartych kompleksów leśnych,
- tworzenie nowych pasm zadrzewień wzdłuż potoków i cieków wodnych,
- tworzenie pasm zieleni izolacyjnej a także nowych skupisk roślinności śródpolnej,
- utrzymanie w dobrej kondycji istniejących zespołów zieleni urządzonej.

Ustala się jednocześnie w studium, że grunty Państwowego Gospodarstwa Leśnego, związane z gospodarką leśną będą przeznaczone wyłącznie dla jej potrzeb (dotyczy to także gruntów osad leśnych).

7. Przedmiotem ochrony lądowych ekosystemów nieleśnych i flory w obszarze gminy są następujące zbiorowiska oraz gatunki roślin:

- zbiorowiska źródliskowe,
- zbiorowiska szuwarowe,
- zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe,

- gatunki chronione i rzadkie.
- Celem ochrony flory w/w ekosystemów jest zachowanie pełnej różnorodności świata roślin, a w szczególności gatunków należących do roślin zagrożonych wskutek różnorodnej działalności człowieka. Dla realizacji tego celu zakłada się następujące działania:
- przeprowadzenie badań służących wskazaniu dla ochrony najcenniejszych fragmentów ekosystemów nieleśnych z populacjami rzadkich i zagrożonych gatunków roślin,
 - prowadzenie stałej kontroli stanu najbardziej zagrożonych gatunków w objętych ochroną obiektach.
8. Dla ochrony powietrza atmosferycznego zakłada się w studium wspieranie działań służących wymianie tradycyjnych czynników grzewczych na przyjazne środowisku (gaz, olej opałowy).
9. Szczególne zagadnienia ochrony powierzchni ziemi wiążą się z potrzebą rekultywacji składowiska przemysłowych odpadów we wsi Rudki i wyeliminowania jego uciążliwości dla otoczenia.
10. Zakładane w studium kierunki rozwoju przestrzennego terenów zainwestowanych gminy (określone w rozdziałach 4.1.-4.4) oraz kierunki rozbudowy układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej (określone w rozdziałach 5 i 6 cz. II – Kierunków zagospodarowania przestrzennego) nie prowadzą do pogorszenia istniejącego stanu środowiska przyrodniczego. Przyjęta skala rozwoju przestrzennego gminy, planowanych inwestycji usługowych oraz produkcyjno-usługowych nie stworzy zagrożeń dla środowiska, gdyż będą one realizowane z pełnym respektowaniem obowiązujących norm i przepisów w dziedzinie ochrony środowiska.

[2] *Obszar objęty zmianą studium znajduje się w zasięgu Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego warunki ochrony określone zostały Uchwałą Nr XLIX/879/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt., poz. 3153/, będącego formą ochrony przyrody w myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 23 i 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 ze zm.).*

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego odkrywkowej kopalni eksploatującej dolomity ze złoża „Skała I” znajduje się rezerwat przyrody „Wąwóz w Skałach”, ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 20.09.2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Wąwóz w Skałach (Dz. Urz. Woj. Święt. poz. 2908 z dn. 26.09.2017 r.), dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 25/2017 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody Wąwóz w Skałach. Rezerwat ulokowany jest w głębokim na 30 metrów wąwozie o stromych zboczach.

Niewielka, południowa część obszaru objętego zmianą studium położona jest w zasięgu obszaru Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty Łysogóry PLH260002 „Łysogóry”. Udokumentowane złoża położone jest poza jego zasięgiem.

Od zachodu i południa wyrobisko graniczy z doliną rzeki Dobruchny, przepływającej w odległości 10÷30 m od południowej granicy złoża. Od strony rzeki Dobruchny istnieje nienaruszony robotami górnictwami naturalny pas ochronny o szerokości 25,0 m oraz wał ochronny usypany z mas ziemnych i skalnych pochodzących z wyrobiska.

Powyższe formy przyrody podlegają ochronie w zakresie określonym w obowiązujących dla nich przepisach i regulacjach.

3. KIERUNKI OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

1. Zgodnie z przyjętymi celami rozwoju przestrzennego gminy w jego ukierunkowaniu równie ważną rolę jak ochrona środowiska przyrodniczego pełnić będzie ochrona środowiska kulturowego. Przedmiotem ochrony w tym zakresie są pojedyncze obiekty i zespoły obiektów zabytkowych, objęte rejestrami i wykazem Państwowej Służby Ochrony Zabytków, a zwłaszcza:
- zabytkowe założenia sakralne,
 - założenia parkowo-dworskie,
 - historycznie ukształtowane układy zabudowy wiejskiej,
 - pojedyncze obiekty zabytkowe,

- cmentarze,
 - stanowiska archeologiczne.
2. Celem ochrony wartościowych dóbr kultury jest utrwalenie jej tożsamości i odrębności kulturowej oraz ochrona i rehabilitacja historycznie ukształtowanych zespołów zabytkowych lub pojedynczych obiektów. Dla ochrony tych wartości ustala się następujące działania i zasady:
- przeprowadzenie pełnej rewitalizacji kompleksu klasztornego na Św. Krzyżu,
 - utrzymanie oraz odnowa historycznie ukształtowanego układu urbanistycznego wsi Nowa Słupia z respektowaniem w wytycznych ustalonych dla stref „A”, „B”, „E”, „K”,
 - ochronę obszarów historycznie ukształtowanego krajobrazu kulturowego gminy oraz rygorystyczne utrzymanie wyznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego granic urbanistycznego rozwoju miejscowości, skala i gabaryty wprowadzonych w obszar gminy obiektów nie może zdegradować jej walorów krajobrazowych,
 - przeprowadzenie aktualizacji i weryfikacji wykazu obiektów zabytkowych, ujętych w rejestrze i spisie służb konserwatorskich,
 - łączne rozwiązywanie problemów i sposobów ochrony oraz odnowy zabytkowych założeń parkowych oraz towarzyszących im zabytkowych układów zabudowy,
 - ochronę stanowisk archeologicznych w obrębie rozpoznanych obszarów eksploracji archeologicznej.
3. Przy prowadzeniu prac projektowych i realizacyjnych na terenie miejscowości Nowa Słupia należy uwzględnić następujące wytyczne i postulaty konserwatorskie:
- w strefie „A” pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmującej obszar szczególnie wartościowy o zachowanej historycznej strukturze przestrzennej; w obszarze tym winno się:
 - zachować zabudowę pierzejową (dostosowaną do charakteru pierzei tj. zwartą, z „miedzuchami” – przerwami lub formowaną uskokami),
 - zakazać podziału działek przyrynkowych,
 - wprowadzać zabudowę nie przekraczającą dwóch kondygnacji naziemnych,
 - nawiązywać w kształtowaniu nowej zabudowy do tradycyjnych form budownictwa lokalnego, poprzez preferowanie prostych brył bez loggi od strony przestrzeni publicznej, stosowanie dwuspadowych dachów kalenicowych wzbogaconych naczólkami, facjatami oraz tradycyjnych materiałów wykończeniowych i pokryciowych;
 - utrzymywać zakaz wprowadzania nowych dominant i subdominant architektonicznych,
 - objąć Rynek programem rewitalizacji dla przywrócenia mu dawnego charakteru handlowego placu, co wiąże się z ograniczeniem a docelowo wyeliminowaniem ruchu kołowego a także m.in. z realizacją nawierzchni ulic i Rynku z materiałów zgodnych z tutejszą tradycją budowlaną (z drobnowymiarowej kostki kamiennej lub betonowej),
 - chronić dominantę architektoniczną klasztoru przed zabudową i zalesieniem.
 - w strefie „B” pośredniej ochrony konserwatorskiej, obejmującej obszar otoczenia historycznego ośrodka układu przestrzennego, tj. tereny dawnych przedmieść lub obrzeży miasta; obszar ten podlega rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów rozplanowania istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy; w obszarze tym powinno być zachowane istniejące rozplanowanie a nowa zabudowa powinna być zharmonizowana z obiektami zabytkowymi usytuowanymi w jej sąsiedztwie, przez preferowanie tradycyjnych form architektonicznych,
 - w strefie „E” ochrony ekspozycji, obejmującej obszar stanowiący przedpole dla eksponowania wybitnych walorów sylwetowych zespołów obiektów zabytkowych wsi, gdzie nie będzie wprowadzana zabudowa lub określone zostaną jej nieprzekraczalne gabaryty; ustalenia w tym zakresie będą sprecyzowane w miejscowym planie zagospodarowania,
 - w strefie „K” ochrony krajobrazu, obejmującej obszar krajobrazu integralnie związanego z zespołem zabytkowym, znajdującego się w jego otoczeniu działalność konserwatorska winna zmierzać do rekonstrukcji zabytkowych układów przestrzennych i naturalnych poprzez harmonijne kształtowanie panoramy wsi, unikanie wprowadzania wysokościowych elementów dyszharmonizujących i wprowadzanie nowych elementów krajobrazowych, podnoszących estetyczne wartości kompozycyjne oraz chroniących naturalne wartości krajobrazowe w postaci cieków wodnych, skarp, itp.

[2] W granicach obszaru objętego zmianą studium, dla zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych w liczbie 12 występujących w obszarach AZP, wykazane w pkt.8.1 uwarunkowań obowiązują następujące ustalenia:

- Wszelka działalność inwestycyjna w obrębie w/w obiektów podlega uzgodnieniu ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków na etapie planowania, projektowania i wykonawstwa i jest podporządkowana wytycznym ŚWKZ.
- Na terenie stanowisk archeologicznych obowiązuje zakaz dewastacji terenu poprzez wybiórkę piasku i analogiczne formy zmiany ukształtowania terenu. Ponieważ ingerencja w struktury i nawarstwienia archeologiczne powoduje ich nieodwracalne zniszczenia, istnieje konieczność objęcia ewentualnych prac ziemnych niezbędnych do przeprowadzenia na obszarze strefy badaniami archeologicznymi, w myśl art. 31 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. 2018 r., poz. 2067 ze zm.).
- Istnieje obowiązek powiadomienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz Burmistrza Miasta i Gminy o znalezieniu przedmiotu, który posiada cechy zabytku oraz zabezpieczenia takiego znaleziska i natychmiastowego wstrzymania dalszych prac, mogących je uszkodzić lub zniszczyć.

4. KIERUNKI ROZWOJU STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ ORAZ ZASADY KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

4.1. Kierunki rozwoju przestrzennego gminy

1. W przyjętych w studium zasadach rozwoju terenów wiejskich kontynuuje się w generalnym zarysie ustalenia przyjęte dla nich w planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego gminy i utrzymuje istniejący układ tych terenów z preferencjami dla rozwoju przestrzennego wsi Nowa Słupia jako jej głównego ośrodka dyspozycyjno-usługowego i gospodarczego. Utrzymuje się przyjętą w planie ogólnym gminy hierarchię poszczególnych jednostek sieci osadniczej terenów wiejskich oraz ich podstawowe funkcje, określone jak niżej:

Lp.	Miejscowość	Funkcja wsi
1.	Nowa Słupia	gminny ośrodek dyspozycyjno-usługowy II stopnia o funkcjach obsługi ludności i produkcji rolnej, centralny ośrodek techniczno-gospodarczy gminy oraz obsługi ruchu turystycznego
2.	Bartoszewiny	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
3.	Baszowice	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
4.	Cząstków,	produkcja rolna i mieszkalnictwo
5.	Dębno	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
6.	Dębniak	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
7.	Hucisko	produkcja rolna i mieszkalnictwo
8.	Jeleniów	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
9.	Jeziorko,	ośrodek lokalny I stopnia o funkcjach obsługi ludności rolnej
10.	Milanowska Wólka	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
11.	Mirocice	produkcja rolna i mieszkalnictwo
12.	Pokrzywianka	produkcja rolna i mieszkalnictwo
13.	Paprocice	produkcja rolna i mieszkalnictwo
14.	Rudki	ośrodek lokalny I stopnia o funkcjach obsługi ludności rolnej
15.	Serwis	produkcja rolna i mieszkalnictwo
16.	Skąły	produkcja rolna i mieszkalnictwo, [2] przemysł wydobywczy w granicach udokumentowanego złoża dolomitów dewońskich „Skąła I”
17.	Sosnówka	produkcja rolna i mieszkalnictwo
18.	Stara Słupia	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka
19.	Trzcianka	produkcja rolna i mieszkalnictwo + turystyka

20.	Włochy	produkcja rolna i mieszkalnictwo
-----	--------	----------------------------------

2. Dla terenów gminy przyjmuje się następujące zasady kształtowania zabudowy:

- koncentracji nowych inwestycji mieszkalno – usługowych oraz produkcyjnych dla zmniejszenia społecznych kosztów ich realizacji oraz eksploatacji w obrębie granic dopuszczalnego rozwoju osadnictwa, wskazanych w rysunku kierunków ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz rozwoju osadnictwa,
- wprowadzenia nowych zespołów zabudowy w obręb terenów ustalonych w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego w sposób nie prowadzący do gruntownych zmian historycznie ukształtowanego krajobrazu poszczególnych wsi i ich otoczenia,
- prowadzenia wyprzedzającego w stosunku do w/w inwestycji zbrojenia terenów, (poza terenami zabudowy realizowanej w lokalizacjach nie mieszczących się w granicach dopuszczalnego rozwoju osadniczego),
- wspierania najlepszych przykładów konserwacji i adaptacji obiektów zabytkowych dla utrzymania charakterystycznych elementów układu urbanistycznego poszczególnych wsi,
- przywrócenia wysokiej wartości walorów architektoniczno-estetycznych wiejskim zespołom zabudowy zagrodowej i mieszkalnej w trakcie przeprowadzonych remontów i modernizacji,
- wdrażania zaleceń kształtowania nowej zabudowy oraz detalu architektonicznego w nawiązaniu do lokalnych tradycji wg zasad określonych w planach ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego i Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego,
- wyeliminowanie powtarzalnych, typowych rozwiązań architektonicznych na rzecz indywidualnie kształtowanych nowych obiektów zagrodowych, mieszkalnych i produkcyjno-usługowych oraz ich zespołów, uwzględniających specyfikę terenu i lokalne tradycje budowania.

4.2. Kierunki rozwoju zabudowy zagrodowej, mieszkalnej i usługowej

1. Modernizację istniejącej zabudowy zagrodowej mieszkalnej i usługowej należy traktować jako podstawowe zadanie związane z jej utrzymaniem. Towarzyszyć temu będzie jej uzupełnianie w obrębie istniejących siedlisk, a także wprowadzanie nowych obiektów i ich zespołów będzie miała miejsce na terenach wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem ustalonych w studium granic dopuszczalnego rozwoju osadnictwa. W granicach tych nie wydzielą się terenów zabudowy zagrodowej, mieszkalnej i mieszkalno-usługowej, zakładając swobodę kształtowania tych funkcji z respektowaniem odpowiednich przepisów prawa budowlanego oraz wymogów sanitarnych.

2. Dla ukierunkowania działalności remontowo – modernizacyjnej w obrębie siedlisk oraz terenów mieszkalno-usługowych oraz przy realizacji nowych zespołów zabudowy przyjmuje się że:

- w trakcie modernizacji i rozbudowy budynków zagrodowych, mieszkalnych i mieszkalno-usługowych będą stosowane zasady kształtowania zabudowy, określone w rozdz. 4.1.; niezbędne będzie wyposażenie w/w obiektów w odpowiednie instalacje i sprawne połączenia z sieciami uzbrojenia technicznego oraz dostosowanie do obowiązujących wymogów techniczno-budowlanych a także uzyskanie poprawy wyrazu estetycznego,
- przy realizacji nowych zespołów zabudowy przyjmuje się zasadę ich wprowadzania w ciągi już istniejące nowych rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych oraz ich dostosowanie każdorazowo do indywidualnych wymogów danej lokalizacji i uwzględniających skalę i charakter otaczającej zabudowy.

[2] W obszarze objętym zmianą nr 2 studium (obejmującym teren górniczy "Skala II C") nie wyznacza się nowych terenów pod zabudowę mieszkalną jednorodziną i zagrodową oraz pod zabudowę usługową. Istniejąca zabudowa zagrodowa – rozproszona, do utrzymania. Przez pojęcie „utrzymanie istniejącej zabudowy”, należy rozumieć – zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu, a także funkcji obiektu z prawem do konserwacji, remontu, przebudowy, rozbudowy, nadbudowy istniejących obiektów, w rozumieniu przepisów szczególnych oraz uzupełnienia nowymi obiektami, mającymi związek z dotychczasową funkcją terenu i obsługą gospodarstw rolnych.

Zakres uzupełnień nie może ograniczać uprawnień koncesyjnych przedsiębiorcy, naruszać bezpieczeństwa powszechnego użytkowników przestrzeni i obiektów budowlanych oraz nie może naruszać wartości przyrodniczych naturalnego środowiska.

4.3. Kierunki rozwoju produkcji rolnej i leśnej

1. Kierunki rozwoju produkcji rolnej uzależnione są od głębokiej restrukturyzacji całej bazy produkcyjnej rolnictwa indywidualnego, jaką dysponuje gmina w dostosowaniu do nowych wymogów rynkowych. Dogodne dla jego rozwoju warunki glebowe i klimatyczne, bliskość chłonnych rynków sugerują obok utrzymywania dotychczasowych form produkcji także wprowadzenie upraw sadowniczych i produkcji warzyw oraz produkcję mleka, powiązaną z hodowlą bydła. Zakłada się preferencje dla wzrostu produkcji i specjalizacji gospodarstw rolnych oraz kojarzenie tej działalności z rozwojem usług i przetwórstwa rolno-spożywczego, odpowiadających potrzebom gminy w warunkach gospodarki wolnorynkowej. Towarzyszyć temu winny:

- stosowanie ułatwień dla rozwoju istniejących, indywidualnych gospodarstw rolnych rozwijających produkcję towarową oraz organizujących się w dobrowolne związki partnerskie,
- poprawa przetwórstwa i dystrybucji artykułów rolnych.
- stosowanie preferencji dla wprowadzania nowych gospodarstw rozwijających produkcję towarową i podejmujących specjalizację (również poza terenami budowlanymi, przy czym powinno się uwzględniać dogodny dojazd do pól oraz powiązanie z infrastrukturą techniczną wsi),
- wprowadzanie technologii przyjaznych dla środowiska oraz rozwój gospodarstw ekologicznych,
- tworzenie ośrodków wspomagających zarządzanie gospodarstwami,
- racjonalne zagospodarowanie istniejących i nie w pełni wykorzystanych terenów zainwestowania rolniczego w drodze ich restrukturyzacji oraz dostosowania do nowych potrzeb,
- poprawa struktury agrarnej i scalanie gruntów,
- poprawa zaopatrzenia wsi w wodę i odbudowa małej retencji z uwzględnieniem potrzeb produkcji rolnej oraz drobnego przetwórstwa rolnego,
- kompleksowa ochrona gruntów rolnych przed degradacją i nieuzasadnionym zainwestowaniem o nierolniczym charakterze..

2. Rozwojowi produkcji rolnej i związanej z nią sfery usług i przetwórstwa towarzyszyć będzie wprowadzenie w istniejące zespoły zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej odpowiednich obiektów produkcyjnych i gospodarczych, a także ich realizacja na terenach dopuszczalnego rozwoju osadnictwa. W wyjątkowych przypadkach możliwa jest lokalizacja tych obiektów poza w/w strefą przy bardzo starannym wkomponowaniu w otoczenie z wprowadzeniem zieleni izolacyjnej.

3. Kierunki rozwoju produkcji leśnej określa się w planach urzędniowych gospodarstwa leśnego, zarządzanych przez Nadleśnictwo w Łagowie. Ich wdrażaniu powinny towarzyszyć także m.in.:

- zalesianie obszarów nie preferowanych dla produkcji rolnej,
- przetwarzanie i dystrybucja produktów leśnych.

[2] W obszarze objętym zmianą studium tereny rolne i leśne pozostają w dotychczasowym użytkowaniu. Wyrobisko, po zakończeniu eksploatacji winno być zrekultywowane w kierunku wodnym i zadrzewieniowo-zakrzaczeniowym, na zasadach określonych w przepisach szczególnych.

Ograniczenie ich sposobu użytkowania dotyczy wyłącznie terenów położonych w zasięgu oddziaływań robót strzałowych związanych z dotychczasowym wydobyciem kopaliny ze złoża „Skąta I”.

W zasięgu terenów rolnych dopuszcza się realizację:

- elementów infrastruktury technicznej o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym,
- dróg dojazdowych, ścieżek turystycznych i rowerowych oraz ciągów pieszych, mających powiązania z siecią gminną w tym zakresie,

pod warunkiem zachowania wymogów przepisów szczególnych, mających odniesienie do przedmiotu inwestycji i nieograniczania uprawnień koncesyjnych przedsiębiorcy.

4.4. Kierunki rozwoju terenów produkcji i usług

1. Aktywizacja gospodarcza wybranych terenów gminy wiąże się z przyjętymi celami jej rozwoju przestrzennego. Szczególne znaczenie w tej sferze mają:

- rozbudowa gminnego ośrodka dyspozycyjno-usługowego w Nowej Słupi z utrzymaniem istniejącej sieci placówek usługowych oraz z możliwością wprowadzenia dodatkowych terenów usługowo-produkcyjnych,
- wprowadzenie uzupełniającego programu usług w lokalnych ośrodkach usługowych we wsiach Jeleniów oraz Rudki,
- powstanie obiektów produkcyjnych i usługowych we wsiach Rudki i Nowa Słupia i w otoczeniu drogi nr 751 Nowa Słupia – Ostrowiec (w tym związanych z przetwórstwem rolno-spożywczym) oraz drogi nr 756 Nowa Słupia - Starachowice.

[2] Kierunki rozwoju przemysłu wydobywczego

W obszarze objętym zmianą nr 2 studium, wyznacza się teren przemysłu wydobywczego w granicach udokumentowanego w kategorii C1 złoża dolomitów dewońskiej „Skała I” służącego do produkcji kruszywa w szczególności dla budownictwa i drogownictwa. W części graficznej zmiany studium oznaczony został symbolem – **PG**. Wyznacza się również obszar urządzeń towarzyszących eksploatacji złoża, oznaczony symbolem **PGt** – teren projektowanego zwalowiska.

Przewiduje się dalszą eksploatację kopaliny w granicach udokumentowanych złoża. Aktualnie wobec dużego zbytu na surowiec eksploatowany ze złoża „Skała I” Dodatkiem nr 2 do dokumentacji geologicznej zmienia się granice złoża zarówno pionowe (poszerzenie nieznacznie na kierunku północnym, południowo-wschodnim oraz wschodnim), jak i poziome (pogłębienie złoża do poz. 187 m n.p.m.). W porównaniu do Dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej z 2015 r. złożo zostało poszerzone w kierunku północnym, wschodnim i południowo-wschodnim. Obszar złoża powiększył się z 4,2 ha do ok. 5,0 ha. Dodokumentowano zatem złożo na powierzchni 0,8 ha. Dotychczasowy sposób przeróbki kopaliny ze złoża „Skała I” odbywa się za pomocą mobilnego zestawu przerobczego, w skład którego wchodzi kruszarka, przesiewacz, przenośniki. Do prowadzonej działalności na Kopalni wykorzystywane są wiertnica, koparka, ładowarka. Docelowo planowane jest utworzenie stacjonarnego zakładu produkcji kruszyw wyposażonego w linię produkcyjną o zakresie programowym obejmującym m.in. kruszarki, przesiewacze i podajniki taśmowe wraz z instalacją elektroenergetyczną zasilaną z projektowanej linii sN wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną gwarantującą prawidłowe funkcjonowanie.

Ustalenia zmiany Nr 2 przewidują zatem przeprowadzenie:

- zmiany granicy poziomej wyrobiska (zejście z wydobyciem na całej powierzchni wyrobiska do rzędnej (+187 m n.p.m.),
- zmiany granicy pionowej wyrobiska (poszerzenie obszaru górniczego),
- budowy zwalowiska nadkładowych mas ziemno-skalnych,
- zwiększenie wydobywania do 500 000 Mg/rok.

W wyrobisku górniczym mogą wystąpić zjawiska osuwiskowe w szczególności w słabszych wytrzymałościowo partiach złoża (zwietrzelina) oraz w miejscach występowania zjawisk krasowych (przerosty krasowe, glina). Dotychczasowa eksploatacja potwierdza występowanie ww. zjawisk na północnym zboczu wyrobiska. W celu ograniczenia ww. zagrożeń nałożono na Inwestora warunek profilowania skarpy wyrobiska pod kątem zapewniającym stateczność zboczy.

4.5. Kierunki rozwoju terenów turystyczno-wypoczynkowych

Studium zakłada aktywizację turystyczną terenów położonych w bezpośrednim otoczeniu Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz na terenie Nowej Słupi a także w otoczeniu Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego, z zachowaniem zasad zagospodarowania strefy ochrony jego ekosystemu oraz ukształtowania atrakcyjnego ośrodka prezentacji i kultywowania tradycji dawnego ośrodka hutnictwa żelaza – dymarek w Nowej Słupi. W obszarze otulin obu w/w parków zakłada się:

- adaptację wybranych gospodarstw dla funkcji agroturystycznych z wyszukiwaniem atrakcyjnych form spędzania w nich wolnego czasu przez różne grupy odbiorców (w tym młodzieży, rodzin

z małymi dziećmi, rencistów i emerytów) oraz aktywnym zagospodarowaniem najbliższego otoczenia w placę zabaw, ścieżki zdrowia, pola campingowe i namiotowe, urządzone punkty widokowe, trasy spacerowe itp.,

- budowę wyspecjalizowanych ośrodków rekreacyjnych w eksponowanych lokalizacjach,
- budowę gminnego systemu ścieżek rowerowych,
- wykorzystanie dla potrzeb rekreacyjnych projektowanego zbiornika wodnego w Jeleniowie,
- wspieranie działań na rzecz poprawy estetyki oraz rozbudowę terenów zielonych w obszarze wsi preferowanych do rozwoju turystyki i wypoczynku; możliwość wykorzystania dla sportów zimowych części terenów gminy.

5. KIERUNKI MODERNIZACJI I ROZBUDOWY UKŁADU KOMUNIKACJI

1. W studium zakłada się utrzymanie istniejącego układu sieci drogowej i przeprowadzenie gruntownej modernizacji nawierzchni dróg i ich sukcesywną przebudowę dla uzyskania wysokiego udziału dróg o nawierzchni asfaltowej. Zasadniczym elementem mającym wpływ na rozbudowę istniejącego układu sieci drogowej gminy będzie miała budowa obwodnicy dla ośrodka gminnego w Nowej Słupi w ciągu drogi nr 756 Łągów – Nowa Słupia – Starachowice. Zakłada się ponadto realizację lokalnych korekt układu drogowego trasy nr 751 i 756 w ich przebiegu przez tereny gminy. Przy wprowadzaniu korekt układu drogowego oraz przy jego modernizacji i remontach uwzględnione będą warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

[2] Na obszarze objętym zmianą nr 2 studium przewiduje się realizację odcinka drogi wewnętrznej /dojazdu do Kopalni Dolomitu Skąta/, dla której Starosta Kielecki decyzją Nr 632/2019 znak: B-II.6740.49.2.2019 z dnia 04.02.2019 r. zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę. Uściślenie przebiegu drogi wewnętrznej następuje na etapie uzyskiwania stosownej decyzji administracyjnej.

2. Obsługę podróży zapewnia się we wsiach Nowa Słupia oraz Rudki (przy drodze nr 751 z lokalizacjami 2 stacji paliw).

3. Tereny gminy winny być obsługiwane przez masową komunikację autobusową, z preferencjami do stosowania ekonomicznego taboru, zarówno w powiązaniu z głównymi trasami jak i w powiązaniu z lokalnymi połączeniami drogowymi Nowej Słupi z poszczególnymi sołectwami. Zakłada się w związku z tym budowę trwałych przystanków w dotychczasowych lokalizacjach jak i w nowych miejscach.

6. KIERUNKI MODERNIZACJI I ROZBUDOWY UKŁADU SIECI ORAZ URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Zakłada się w studium utrzymanie i sukcesywną modernizację istniejącego systemu zaopatrzenia gminy w wodę, służącego zaspokojeniu potrzeb jej mieszkańców w wieloletniej perspektywie. Poprawie zasobów zasobów wód powierzchniowych gminy winna służyć budowa trzech zbiorników małej retencji, wskazanych na rysunku kierunków ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz rozwoju osadnictwa (w rejonie Trochowin, Trzcianki i Jeleniowa). Ze względu na kolizję przewidywanej w wojewódzkim programie małej retencji budowy zbiornika retencyjnego w rejonie Baszowic z prawidłowym funkcjonowaniem kompleksu leśnego Serwis Świętokrzyskiego Parku Narodowego zakłada się w studium realizację w/w mniejszego zbiornika w pobliżu wsi Trochowiny w Sołectwie Mirocice.

2. Zakłada się utrzymanie i rozbudowę miejskiego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych związanego z istniejącą oczyszczalnią w Nowej Słupi. W związku z finalizowaniem procesu zwodociągowania gminy budowa lokalnych systemów kanalizacji sanitarnej dla poszczególnych wsi staje się priorytetem dla rozwoju infrastruktury technicznej gminy. Realizacja tego programu uzależniona jest od lokalnych uwarunkowań i będzie prowadzić do budowy systemów grupowych lub indywidualnych. Zakłada się realizację następujących systemów odprowadzania ścieków:

- z zabudowy mieszkalnej i produkcyjno-usługowej wsi Nowa Słupia oraz okolicznych miejscowości a także z wsi Rudki i Serwis - kanałami sanitarnymi do istniejących oczyszczalni –mechaniczno-biologicznych,

- z terenów pozostałych wsi do oczyszczalni zlokalizowanych w miejscach ustalonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
- z terenów położonych poza możliwościami wprowadzenia w/w systemów – do mikrooczyszczalni zagrodowych z wyłączeniem stref ochronnych ujęć wody pitnej.

W indywidualnych przypadkach należy przewidzieć zastosowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych, z których ścieki będą usuwane wozami asenizacyjnymi do punktów zlewnych nieczystości płynnych zlokalizowanych na terenie gminy. Wybór optymalnego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych musi być poprzedzony szczegółowymi analizami techniczno-ekonomicznymi oraz sporządzeniem programu kanalizacji gminy.

3. Zaopatrzenie w energię odbywać będzie się z istniejącego układu sieci i stacji trafo. Zakłada się uzupełnienie tej sieci o budowę linii wysokiego napięcia 110 kV dla drugostronnego zasilania GPZ Nowa Słupia. Zakłada się możliwość zgazyfikowania terenu gminy z wykorzystaniem gazu przesyłanego gazociągami wysokoprężnym w ramach realizacji programów gazyfikacji gmin Baćkowice oraz Suchedniów i ich okolic.

4. Gromadzenie, segregacja i utylizacja odpadów będzie prowadzona na terenie gminy z wykorzystaniem rejonowego wysypiska śmieci w miejscowości Janik koło Ostrowca Świętokrzyskiego z wprowadzeniem kompleksowego systemu segregacji odpadów na terenie całej jednostki.

5. Zimowe utrzymanie dróg prowadzone będzie w obrębie terenów wsi w granicach dopuszczalnego rozwoju osadnictwa oraz w ciągach głównych dróg wojewódzkich, powiatowych i wybranych dróg gminnych.

6. W studium zakłada się – stosownie do potrzeb – przygotowanie miejsc ochronnych dla załóg, zakładów pracy i ludności w ramach lokalnego programu obrony cywilnej. W programie tym należy uwzględnić m.in.:

- możliwości ukrycia wykonywane w podpiwniczeniach budynków, realizowanych przez mieszkańców we własnym zakresie w okresie podwyższonej gotowości obronnej państwa,
- możliwości budowy schronów dla załóg nowych zakładów pracy (dla istniejących zakładów nie posiadających budowli ochronnych wskazane jest rezerwowanie terenów pod doraźną realizację w/w budowli),
- zarezerwowanie terenów pod budowę awaryjnych studni wody pitnej (istniejące studnie spełniające wymogi studni awaryjnych nie należy przeznaczać do likwidacji i w miarę możliwości przysposabiać do sprawnego uruchomienia w sytuacjach kryzysowych),
- odpowiednie połączenia dróg osiedlowych powinny być przelotowymi drogami zapewniającymi sprawną ewakuację ludności w warunkach zagrożenia,
- wykorzystanie projektowanych obiektów socjalnych (łaźni, pralni i myjni samochodowych) dla potrzeb zabiegów specjalnych.

7. INSTRUMENTY WDRAŻANIA USTALEŃ STUDIUM

1. Realizacja przyjętych zarówno w studium jak i w strategii zrównoważonego rozwoju gminy zasad ekorozwoju winno prowadzić do mierzalnej poprawy standardów:

- ekologicznych, związanych z poprawą stanu środowiska przyrodniczego gminy, wzmocnieniem jego kondycji i walorów użytkowych oraz zapewnieniem stabilnej równowagi,
- ładu społecznego, polegającego na powszechnej poprawie warunków życia, w tym m.in. wysokiej dostępności do usług,
- ładu ekonomicznego, związanego z tworzeniem udogodnień dla rozwoju i działalności gospodarczej, w tym zwłaszcza dla rozwoju produkcji rolnej, przy minimalizacji obciążeń dla środowiska i infrastruktury,
- ładu przestrzennego, związanego z poprawą strony estetycznej i technicznej terenów zagrodowych, mieszkaniowych oraz produkcyjno-usługowych.

2. Przyjęte wyżej cele polityki przestrzennej gminy będą respektowane w ramach opracowania planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz przy podejmowaniu decyzji dotyczących jej zagospodarowania i rozwoju przestrzennego. Obejmą one także:

- prowadzenie stałego monitoringu zmian w zagospodarowaniu przestrzennym,
- przenoszenie przyjętych w studium rozwiązań do strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego woj. świętokrzyskiego oraz strategii rozwoju powiatu kieleckiego.

3. Ustalanie przeznaczenia terenów i zasad jego zagospodarowania, należące do zadań własnych władz samorządowych będzie podejmowane na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, opracowanych z uwzględnieniem przyjętych w studium zasad prowadzenia polityki przestrzennej gminy. W przypadku braku planów, przy respektowaniu obowiązujących przepisów prawa ustalanie przeznaczenia terenów i zasad jego zagospodarowania będzie przedmiotem decyzji administracyjnych.

8. ZESTAWIENIE OBSZARÓW OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OPRACOWANIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Zgodnie z ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym w studium określa się obszary, dla których sporządzanie planów miejscowych jest:

- obowiązkowe dla realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- obowiązkowe dla obszarów, na których przewiduje się zadania dla realizacji lokalnych celów publicznych (z wyjątkiem zadań związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej w granicach pasa drogowego),
- obowiązkowe dla zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej,
- obowiązkowe ze względu na istniejące uwarunkowania.

Dla obszarów, dla których istnieje obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z w/w ustawą postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu zawieszają się do czasu uchwalenia planu.

2. Na terenie gminy jako obowiązkowe na podstawie przepisów szczegółowych wskazuje się opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego utworzonego dla złoża dolomitu „Skała I” (oznaczonego cyfrą 1 na rysunku nr 2 studium).

[1] Z dniem 1 stycznia 2012 r. weszła w życie ustawa z 9 czerwca 2011 r – Prawo geologiczne i górnicze (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 868), której postanowienia art. 104 ust. 1 regulują nowe zasady związane z planowaniem przestrzennym na terenach górniczych. Ust. 2. tegoż art. stanowi, że – jeżeli w wyniku zamierzonej działalności określonej w koncesji przewiduje się istotne skutki dla środowiska, dla terenu górniczego bądź jego fragmentu można sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.

Oznacza to, że nie istnieje obligatoryjny obowiązek sporządzenia miejscowego planu dla każdego terenu górniczego.

Prace wydobywcze są prowadzone w obrębie obszaru i terenu górniczego „Skała IIC”, utworzonego decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWS.V.7422.50.2016 z 04.01.2017 r. Granice złoża „Skała I” ustalono uwzględniając znaną z literatury budowę geologiczną rejonu oraz dane z wierceń wykonanych w 2015r. Dodatkiem nr 2 do dokumentacji geologicznej zmieniono zarówno granice pionowe, jak i poziome złoża „Skała I”. Granice pionowe ulegają zmianie na kierunku północnym, wschodnim oraz południowo- wschodnim, gdzie dodokumentowuje się do złoża „Skała I” fragment powierzchni ok. 0,8 ha. Na kierunku północnym i południowo- wschodnim granice złoża poprowadzono praktycznie po górnej krawędzi istniejącej skarpy eksploatacyjnej, natomiast na kierunku wschodnim granica złoża została wyznaczona na podstawie wykonanego w tej części złoża profilu elektrooporowego nr 3. Granicę poziomą złoża „Skała I” obniżono do rzędnej 187 m n.p.m.. Obliczona ze współrzędnych powierzchnia granicy złoża „Skała I” z uwzględnieniem poprawki na układ „2000” wyniosła: 5 ha 0134 m²

Nie ustala się obowiązku sporządzenia dla terenu górniczego „Skała IIC” miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.

Stosownie do postanowień art. 9 ust 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w wyniku dokonania zmiany studium, przestają być aktualne ustalenia zarówno części tekstowej jak i graficznej dotychczas obowiązującego „Studium” odnoszące się do terenu położonego w granicach administracyjnych gminy Nowa Słupia poza obszarem objętym zmianą studium, wyznaczające granice terenu górniczego złoża „Skala I” oraz granice terenu objętego obowiązkiem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego.

3. Dla terenów miejscowości Nowa Słupia ze względu na przewidywane do realizacji lokalne cele publiczne, potrzebę rewaloryzacji terenów objętych strefą „A” ochrony konserwatorskiej i ze względu na zaspokojenie potrzeb wspólnoty mieszkaniowej wskazuje się jako obowiązkowe opracowanie planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych (oznaczonych cyfrą 2 na rysunku nr 2 studium).

[2] Obszary wymagające rekultywacji

Na obszarze objętym zmianą studium nie koncentrują się negatywne zjawiska, które kwalifikowałyby go do wyznaczenia jako obszar zdegradowany i rewitalizacji w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (t. j. Dz. U. z 2018 r. Poz. 1398 ze zm.).

Tereny zdegradowane w trakcie działalności górniczej i przemysłowej, zgodnie z przepisami odnośnie ochrony środowiska, podlegają rekultywacji i zagospodarowaniu.

Wyrobisko poeksploatacyjne złoża „Skala I” po zakończeniu eksploatacji winno być zrehabilitowane w kierunku utworzenia zbiornika wodnego. Powstały zbiornik wodny może być przystosowany do celów rekreacyjnych. Zwałowiska, po uprzednim zastosowaniu specjalnych zabiegów agrofitormelioracyjnych, mają być zakrzewione i zadrzewione celem umocnienia i podniesienia walorów krajobrazowych okolicy.

Ostateczny kierunek rekultywacji, winien być określony zgodnie z wymogami przepisów szczególnych w tym zakresie.

9. WNIOSKI DO STRATEGII I PLANU PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO ORAZ STRATEGII POWIATU KIELECKIEGO

Wśród zasadniczych elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta i gminy o znaczeniu ponadlokalnym, które powinny być traktowane jako składowe strategii rozwojowej regionu świętokrzyskiego a także powiatu kieleckiego, wymienić należy:

- rozbudowę systemu zaopatrzenia gminy w wodę i kanalizacji, stanowiącego część ponadgminnego programu uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej w obszarze chronionego kompleksu przyrodniczo-krajobrazowego Gór Świętokrzyskich,
- aktywizację gospodarczą korytarza drogi nr 756 Łagów – Nowa Słupia – Starachowice,
- rozwój turystyki przyjaznej dla środowiska, w tym promocję agroturystyki, stanowiące składowe elementy aktywizacji turystycznej regionu świętokrzyskiego, m.in. związanej z wykorzystaniem rekreacyjnym planowanego zbiornika pod Jeleniowem.

[2] Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia, będące przedmiotem zmiany, zostało sporządzone w trybie i zakresie określonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, a zatem odbiegającym od wymogów aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jak też postanowień Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. nr 118 z dnia 26 maja 2004 r.), których przepisy stosuje się do przedmiotowej zmiany. Z postanowień określonych w § 8 ww. Rozporządzenia Ministra Infrastruktury wynika jednoznacznie, że projekt zmiany „studium” winien mieć ujednoczoną formę rysunku i tekstu, stanowiących załączniki do uchwały o jego uchwaleniu. W związku z czym, ustaleniom w zakresie uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Słupia określonych pod pozycją I oraz II „Studium” objętego niniejszą zmianą, nadano formę ujednoczoną, przez uzupełnienie ich treści określeniami wynikającymi z wymogów

postanowień art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a mającymi odniesienie do obszaru objętego zmianą studium, w następującym zakresie:

W części I – Uwarunkowań, treści wynikające z:

- 1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu – **zawarte w pkt 8.2,9, 10, 12;**
- 2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony – **według zasad określonym w „Studium” dla obszaru całej Gminy;**
- 3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu w tym krajobrazu kulturowego – **zawarte w pkt 7;**
- 4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej – **zawarte w pkt 8;**
- 4a) rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazowych priorytetowych – **dla obszaru objętego zmianą – brak audytu krajobrazowego;**
- 5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia – **zawarte w pkt 9;**
- 6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia – **zawarte w pkt 9;**
- 7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności:
 - a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
 - b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego;
 - c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
 - d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, dla obszaru objętego zmianą nie wyznacza się terenów przewidzianych pod zabudowę, a także elementów infrastruktury technicznej, należących do zadań własnych gminy.
Budowa odcinka drogi gminnej nr 002365T klasy dojazdowej (D), omijającej udokumentowane złożę jest skutkiem działalności wydobywczej przedsiębiorcy, który ponosi wszelkie koszty z tym związane. Realizację infrastruktury komunikacyjnej i technicznej nienależącej do zadań własnych gminy – zapewni przedsiębiorca.
- 8) stanu prawnego gruntów – **zawarte w pkt 7.4;**
- 9) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych – **zawarte w pkt.3, 4;**
- 10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych – **według projektu SOPO w granicach objętych zmianą – brak takich obszarów. Miejscami występuje erozja wodna gleb na stromych zboczach wzniesień, co niesie za sobą możliwość powstawania osuwisk. Nie wyznaczenie na terenie opracowania zabudowy, nie powoduje zagrożeń bezpieczeństwa zarówno dla obiektów budowlanych jak i ludzi;**
- 11) występowania udokumentowanych złóż kopalin – **zawarte w pkt 7.6, 10.2, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla – w granicach objętego zmianą – brak takich obszarów;**
- 12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych – **zawarte w pkt 10.2;**
- 13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami – **zawarte w pkt 11, 12;**
- 14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych – **na obszarze objętym zmianą – brak takich zadań;**
- 15) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej – **na obszarze objętym zmianą – brak terenów zagrożonych powodzią w rozumieniu przepisów szczególnych.**

W części II – Kierunków zagospodarowania przestrzennego, treści wynikające z:

- 1) kierunki uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, o którym mowa w ust. 1 pkt. 7 lit. „d” Uwarunkowań – **dla obszaru objętego zmianą nie wyznacza się nowych terenów pod zabudowę. Istniejąca zabudowa do utrzymania;**

- a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów - **zawarte w pkt 4.4**; w tym wynikające z audytu krajobrazowego- **dla obszaru objętego zmianą – brak audytu krajobrazowego**;
- b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy - **zawarte w pkt 4.2**,
- 2) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody krajobrazu w tym krajobrazu kulturowego – **zawarte w pkt 2 i uzdrowisk- nie dotyczy**;
- 3) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej - **zawarte w pkt 3**;
- 4) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej – **zawarte w pkt 5, 6**;
- 5) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym – **zawarte w pkt 5**;
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1- **na obszarze objętym zmianą nie występują inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym**;
- 7) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej – **nie wyznacza się**;
- 8) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne – **nie wyznacza się**;
- 9) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej – **zawarte w pkt 4.3**;
- 10) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych – **nie występują**;
- 11) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny – **dla złoża „Skała I” nie wyznacza się filaru ochronnego. Od strony rzeki Dobruchny istnieje nienaruszony robotami górniczymi naturalny pas ochronny o szerokości 25,0 m oraz wał ochronny usypany z mas ziemnych i skalnych pochodzących z wyrobiska**;
- 12) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r., poz. 2120) – **nie występują**;
- 13) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji lub remediacji - dotyczące rekultywacji – **zawarte w pkt 8 – inne nie występują**;
- 13a) obszary zdegradowane – **nie występują**;
- 14) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych – **nie występują**;
- 15) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujący w gminie – **nie występują**.

Na obszarze objętym zmianą Studium nie wyznacza się obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

[2] Syntezę ustaleń projektu studium, odnoszącą się do obszaru objętego zmianą studium;

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 ze zm.), regulująca zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, jak też zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, stanowi między innymi, że - zmiana „studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin”, następuje w takim trybie, w jakim jest ono uchwalane /art. 27/.

O zakresie zmiany Nr 2, obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia”, uchwalonego Uchwałą Nr V/29/00 Rady Gminy w Nowej Słupii

z dnia 22 sierpnia 2000 r. i zmienionej Uchwałą Nr XXI/26/16 z dnia 21 marca 2016 r., przesądziła Rada Gminy w Nowej Słupi Uchwałą Nr LI/50/18 z dnia 30 maja 2018 r.

Zgodnie z postanowieniami ww. Uchwały zmiana studium polega na uwzględnieniu w jego ustaleniach uwarunkowań wynikających z:

- występowania udokumentowanego w kategorii C1 złoża dolomitów dewońskich „Skała I”, uwzględniającego dodatek Nr 2 do dokumentacji geologicznej, zatwierdzonego decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego OWŚ.V.7427.27.2018 dnia 17.12.2018 r.;
- występowania obszaru i terenu górniczego „Skała IIC”, utworzonego decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWŚ.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r.

Zmiana studium stanowi zatem dopełnienie obowiązków ustawowych, wynikających z postanowień art. 10 ust. 1 pkt. i 11 i 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 ze zm.), jak też art. 95 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161), stanowiących, że istnieje obowiązek uwzględnienia w ustaleniach „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” udokumentowanych złóż i kopalni oraz terenów górniczych wyznaczonych na mocy odrębnych przepisów.

Na obszarze gminy Nowa Słupia dotyczy to udokumentowanego złoża dolomitów dewońskich „Skała I”, które jest w trakcie eksploatacji w oparciu o następujące dokumenty:

- decyzję Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWŚ.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r. na wydobywanie dolomitów dewońskich ze złoża „Skała I”.
- plan Ruchu Kopalni zatwierdzony decyzjami Okręgowego Dyrektora Urzędu Górniczego w Kielcach znak:

Zmiana studium została dokonana w trybie i zakresie wynikającym z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) określonym w postanowieniach zawartych w art. 10 ust. 1 i 2, jak też Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. nr 118 z dnia 26 maja 2004 r.).

Z postanowień określonych w §8 ww. rozporządzenia wynika jednoznacznie, że „projekt zmiany studium”, polegającej na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 ww. ustawy, winien mieć ujednoczoną formę rysunku i tekstu, stanowiących załączniki do uchwały o jego uchwaleniu, z wyróżnieniem projektowanej zmiany.

Przedmiotowa zmiana, polegająca na wyznaczeniu granic udokumentowanego złoża i terenu górniczego ma więc charakter jednostkowej zmiany studium i obejmuje część zakresu określonego w pkt 11 i 12 art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dotyczącego „występowania udokumentowanych złóż kopalni i występowania terenów górniczych na podstawie przepisów odrębnych”.

Zmiana nr 2 „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia ” składa się z części tekstowej i graficznej.

CZĘŚĆ TEKSTOWA – określająca:

- Uwarunkowania i Kierunki zagospodarowania przestrzennego i politykę przestrzenną, mająca ujednoczoną formę z wyróżnieniem projektowanej zmiany studium, w zakresie dostosowanym do wymogów art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

CZĘŚĆ GRAFICZNA, którą jest rysunek:

- Uwarunkowań i kierunków ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz rozwoju osadnictwa w skali 1:10000, mający ujednoczoną formę, z wyróżnieniem uwarunkowań i kierunków projektowanej zmiany Nr 2.

Część graficzna „Studium” będącego przedmiotem zmiany nie wyodrębnia w legendzie elementów uwarunkowań i kierunków .

Uwarunkowania tekstowe „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia”, będącego przedmiotem zmiany mimo formuły odbiegającej od brzmienia postanowień zawartych w przytoczonym art. 10 ust. 1 zawierają elementy, które uzupełnione nowymi treściami w formie jednolitego tekstu, uznano jako uwarunkowania, które mają wpływ na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego przedmiotową zmianą, mającą na celu wyznaczenie zasięgu terenu górniczego i udokumentowanego złoża dolomitów dewońskich „Skała I”. W wyniku dokonania zmiany studium, zostały określone kierunki rozwoju przemysłu wydobywczego w granicach udokumentowanego złoża „Skała I”. W obszarze objętym zmianą studium, wyznacza się teren przemysłu wydobywczego w granicach udokumentowanego w kategorii C1 złoża dolomitów dewońskiej „Skała I”, służącego do produkcji kruszywa w szczególności dla budownictwa i drogownictwa. W części graficznej zmiany Studium oznaczony został symbolem **PG**. Wyznacza się również obszar urządzeń towarzyszących eksploatacji złoża, oznaczony symbolem **PGt** – teren projektowanego zwałowiska. Granice udokumentowanego złoża obejmują obszar i teren górniczy „Skała IIC”, ustanowiony koncesją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWS.V.7422.50.2016 z 4.01.2017 r., oraz dodatek Nr 2 do dokumentacji geologicznej, zatwierdzony decyzją Marszałka Województwa Świętokrzyskiego OWS-V.7427.27.2018 dnia 17.12.2018 r. Część udokumentowanego złoża położona w obszarze górniczym znajduje się w eksploatacji. Aktualnie wobec dużego zbytu na surowiec eksploatowany ze złoża „Skała I” Dodatkem nr 2 do dokumentacji geologicznej zmienia się granice złoża zarówno pionowe (poszerzenie nieznacznie na kierunku północnym, południowo-wschodnim oraz wschodnim), jak i poziome (pogłębienie złoża do poz. 187 m n.p.m.). W porównaniu do Dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej z 2015 r. złożo zostało poszerzone w kierunku północnym, wschodnim i południowo-wschodnim. Obszar złoża powiększył się z 4,2 ha do ok. 5,0 ha. Dokumentowano zatem złożo na powierzchni 0,8 ha. Ustalenia zmiany Nr 2 przewidują zatem przeprowadzenie: zmiany granicy poziomej wyrobiska (zejście z wydobywaniem na całej powierzchni wyrobiska do rzędnej (+187 m n.p.m.); zmiany granicy pionowej wyrobiska (poszerzenie obszaru górniczego; budowy zwałowiska nadkładowych mas ziemno-skalnych oraz zwiększenie wydobywania do 500 000 Mg/rok.

Ograniczenie do granic terenu górniczego, stanowiącego wyznaczoną przez organ koncesyjny przestrzeń, objętą przewidywanymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego; na otoczenie i środowisko oraz utrzymania tego wpływu w zakresie niewykraczającym poza ustalenia projektu zagospodarowania złoża gwarantuje zachowanie ładu przestrzennego i zapewnienie zrównoważonego rozwoju. W drodze przeprowadzenia rekultywacji, obszaru objętego skutkami eksploatacji nastąpi jego włączenie do krajobrazu kulturowego, stosownie do wymagań obszarów prawnie chronionych, w zasięgu których położony jest obszar objęty zmianą nr 2 studium.

CZ. III. DOKUMENTACJA FORMALNO-PRAWNA

1. UCHWAŁA O PRZYSTĄPIENIU DO STUDIUM

UCHWAŁA NR IV/21/98
RADY GMINY W NOWEJ SŁUPI
z dnia 30 grudnia 1998 roku

w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia.

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996 r. ze zmianami) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89, poz. 415 ze zmianami) Rada Gminy uchwała co następuje:

§ 1.

Postanawia się przystąpić do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy w Nowej Słupi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
(podpis nieczytelny)

2. OMÓWIENIE WNIOSKÓW DO STUDIUM

W okresie od 25.02. do 27.04. 1999 r. nadesłane zostały wnioski i informacje, wykorzystane w pracach nad studium:

- Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, zawarte w piśmie nr PR II-7322/11/99 z dnia 05.08.1999 r.,
- Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, Wydziału Architektoniczno-Budowlanego i Gospodarki Nieruchomościami, zawarte w piśmie nr ABN VIII – 0712/11/99 z dnia 26.03.1999 r.,
- Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, Wydziału Zarządzania Kryzysowego, Ochrony Ludności i Spraw Obronnych, zawarte w piśmie nr ZKr - II – 7322/364/99 z dnia 01.06.1999 r.,
- Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Kielcach, Wydziału Archeologicznego, zawarte w piśmie nr WOSOZ-Ki 4430/041-7/99 z dnia 09.04.1999 r.,
- Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach, zawarte w piśmie nr OUG-085-17-99-ZK z dnia 31.03.1999 r.,
- Zakładu Energetycznego Okręgu Radomsko-Kieleckiego S.A. w Skarżysku Kamiennej, zawarte w piśmie nr TU/168 /99 z dnia 30.04.1999 r.
- Zakładu Gazowniczego w Kielcach, zawarte w piśmie nr ZS-4-59/99 z dnia 08.04.1999 r.

Szczególnie wartościowe i w znacznym stopniu wykorzystane zostały w części tekstowej studium wyczerpujące informacje dotyczące obszaru gm. Nowa Słupia zawarte w wystąpieniu Marszałka Woj. Świętokrzyskiego, a także Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków oraz Nadleśnictwa Łągów (oryginały pism znajdują się w dyspozycji UG. Nowa Słupia).

3. OMÓWIENIE OPINII I SPOSOBU ICH UWZGLĘDNIENIA

1. W okresie od dn. 3.04 do dn. 12.05.2000 r. uzyskane zostały następujące opinie do przedłożonego zainteresowanym instytucjom projektu studium:

- z Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Kielcach, który w piśmie nr 508 z dnia 12.04.2000 r. zaopiniował studium bez uwag;
- z Lasów Państwowych Nadleśnictwa Wola Łagowska, które w piśmie znak 21-17/2000 z dnia 10.04.2000 opiniuje studium bez uwag,
- z Telekomunikacji Polskiej S.A. Zakładu Telekomunikacji w Kielcach, który w piśmie znak TT/KW/2000 z dnia 20.04. 2000 r. zaopiniował studium bez uwag;
- z Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach, który w piśmie znak OUG-511-38-2000-RB, z dnia 09.05.2000 r. zaopiniował studium bez uwag;
- ze Świętokrzyskiego Parku Narodowego w Bodzentynie, który w piśmie znak 741/04/45/99/00 z dnia 03.04 2000 r. przesłał następującą uwagę: przedłożony projekt w zakresie uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia generalnie ustalenia projektu Planu ochrony ŚPN będącego w trakcie procesu zatwierdzania; treść ostatecznej pozytywnej opinii zo/stała /przedłożona w wystąpieniu znak: 741/08/52/99/00 z dnia 24.07.00;
- ze Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach – Wydziału Architektury i Budownictwa, który w piśmie z dnia 14.04.2000 opiniuje bez uwag w zakresie zgodności studium z zadaniami rządowymi wpisanymi do wojewódzkiego rejestru i z uwagą dot. niezbędnego jednoznacznego i czytelnego co do granic wskazania terenów, dla których miejscowy plan sporządza się obowiązkowo,
- z Zarządu Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków Krajobrazowych w Kielcach, który w piśmie znak ZPK/Ś/III/7322/13/99/00 z dnia 10.04.2000 przesłał zawarte w protokole zaopiniowania m.in. następującą uwagę: przedłożone opracowanie jest bardzo ogólne, zastosowano w nim rozwiązania schematyczne, nie wyeksponowano w nim należycie indywidualnego odniesienia tematyki studium do szczegółowych lokalnych uwarunkowań gminy, jak też kierunków rozwiązywania problemów; po ponownym przedstawieniu opracowania uzyskano opinie pozytywną w piśmie znak: ZPK/Ś/III-7322/13/99/00 z dnia 21.07.00;
- ze Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach – Wydziału Zarządzania Kryzysowego, Ochrony Ludności i Spraw Obronnych, który w piśmie znak ZKr II/7041/40/2000 z dnia 12.05.2000 przesłał zawarte w protokole zaopiniowania m.in. uwagi o braku informacji o zagrożeniach powodziowych ze strony cieków na terenie gminy charakteryzujących się raptownymi wezbrzeniami oraz braku uwarunkowań i kierunków rozwoju przedsięwzięć związanych z obroną cywilną wynikających z oceny zagrożenia gminy, którą uwzględnia miejscowy plan ochrony cywilnej,
- z Zakładu Energetycznego Okręgu Radomsko-Kieleckiego S.A. w Skarżysku Kamiennej, który w piśmie znak TR/M/2410/2000 z dnia 21.04.2000 r. zaopiniował studium z uwagą o potrzebie wyeliminowania nieścistości w konfiguracji sieci energetycznej;
- z Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Kielcach, który w piśmie znak WOSOZ – Ki 4430/ 918/200 z dnia 19.04.2000 opiniuje studium negatywnie, stwierdzając że nie przedstawiono szeregu istotnych elementów dot. ochrony dóbr kultury na terenie gminy, w tym zwłaszcza aktualnych informacji dot. ilości i rangi zewidencjonowanych na terenie gminy stanowisk archeologicznych oraz uwarunkowań związanych z ich ochroną; zalecana jest konieczność powtórnego zaopiniowania tego opracowania, po wniesieniu niezbędnych korekt; zalecane korekty zostały wniesione do finalnej wersji opracowania w bezpośredniej współpracy ze służbami archeologicznymi.

Przedłożone w fazie opiniowania oraz konsultacji z władzami gminy uwagi i zalecenia zostały wprowadzone do finalnej redakcji części tekstowej oraz graficznej studium.

4. ZESTAWIENIE MATERIAŁÓW WYJŚCIOWYCH

1. Co wiesz o powiecie kieleckim, Urząd Statystyczny, Kielce 1999,
2. Informacje Departamentu Polityki Regionalnej Urzędu Marszałkowskiego Woj. Świętokrzyskiego dla prac nad studium, Urząd Marszałkowski, Kielce 1999,
3. Informator turystyczny woj. świętokrzyskiego, Turystyczny Związek Gmin, Kielce 1999,

4. Plan ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego – Operat generalny, Jeleniogórskie Biuro Planowania i Projektowania, Jelenia Góra, 1999,
5. Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gm. Nowa Słupia, Biuro Planowania Przestrzennego PP Kielce 1991
6. Rocznik Statystyczny Woj. Kieleckiego, Kielce 1999,
7. Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego nr 2/97 z 5.03.1997 r. w sprawie zatwierdzenia planów ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich i Zespołu Parków Krajobrazowych Ponidzia, Urząd Wojewódzki, Kielce 1997 r.
8. Strategia rozwoju woj. świętokrzyskiego, Urząd Marszałkowski, 1999,
9. Ścieżka przyrodniczo-historyczna, Łysica – Świętokrzyski Park Narodowy, Bodzentyn – Kielce 1997,
10. Świętokrzyski Park Narodowy, Voyager 1993.
11. Wnioski do prac nad studium zgromadzone w U Gm. Nowa Słupia, Nowa Słupia 1999,
12. Związek Gmin Gór Świętokrzyskich zaprasza, Związek....., Bodzentyn 1999,

5. UCHWAŁA O UCHWALENIU STUDIUM

UCHWAŁA NR V/29/00 Rady Gminy w Nowej Słupi z dnia 22 sierpnia 2000 r.

w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Słupia

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z póź. zmianami) oraz art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1994 r. Nr 89 poz. 415 z póź. zmianami) uchwala się co następuje:

§1

Dla prowadzenia polityki przestrzennej w obszarze gminy uchwala się studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, stanowiące załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, składające się z:

- Cz. I- uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego,
- Cz. II- kierunków zagospodarowania przestrzennego i polityki przestrzennej,
- Cz. III- kompletu rysunków studium:

Rys nr 1: Struktura funkcjonalno- przestrzenna – stan istniejący,

Rys nr 2: Uwarunkowania i kierunki ochrony środowiska przyrodniczego oraz rozwoju osadnictwa,

Rys nr 3: Uwarunkowania i kierunki modernizacji kładu komunikacji oraz sieci infrastruktury.

§2

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

[2] WYKAZ DOKUMENTÓW FORMALNO – PRAWNYCH ZMIANY NR 2 „STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY NOWA SŁUPIA”, dokumentujących wykonanie czynności, o których mowa w art. 11 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy sporządzaniu zmiany studium, zawarto w odrębnej teczce.